

МЕЖДУПРАВИТЕЛСТВЕНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ
ЗА ОБЩИЯ ПАЗАР И ЕВРАТОМ
ЗАКЛЮЧИТЕЛЕН АКТ

МЕЖДУПРАВИТЕЛСТВЕНАТА КОНФЕРЕНЦИЯ ЗА ОБЩИЯ ПАЗАР И ЕВРАТОМ, свикана във Венеция на 29 май 1956 година от министрите на външните работи на Кралство Белгия, Федерална република Германия, Френската република, Италианската република, Великото херцогство Люксембург и Кралство Нидерландия, след като продължи разискванията си в Брюксел и след като ги завърши, се среща в Рим на 25 март 1957 година, прие следните текстове:

I

1. Договор за създаване на Европейска икономическа общност и приложения към него,
2. Протокол относно устава на Европейската инвестиционна банка,
3. Протокол относно вътрешногерманската търговия и свързаните проблеми,
4. Протокол във връзка с някои разпоредби, отнасящи се до Франция,
5. Протокол относно Италия,
6. Протокол относно Великото херцогство Люксембург,
7. Протокол относно стоките, произхождащи и внасяни от някои страни и притежаващи специално третиране при вноса им в държава-членка,
8. Протокол относно третирането, което следва да се прилага за стоките, попадащи в обхвата на Европейската общност за въглища и стомана, спрямо Алжир и отвъдморските департаменти на Френската република,
9. Протокол относно минералните масла и някои техни деривати,
10. Протокол относно прилагането на Договора за създаване на Европейската икономическа общност по отношение на неевропейските части на Кралство Нидерландия,
11. Конвенция за осъществяване на разпоредбите за асоцииране на отвъдморските държави и територии с Общността и приложения към нея,
12. Протокол относно тарифната квота за внос на банани,
13. Протокол относно тарифната квота за внос на сурово кафе,

II

1. Договор за създаване на Европейската общност за атомна енергия и приложения към него,
2. Протокол за прилагането на Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия по отношение на неевропейските части на Кралство Нидерландия,

III

Конвенция относно някои институции, общи за Европейските общности.

По времето на подписването на тези текстове, Конференцията прие изброените по-долу декларации, включени като приложение към този акт:

1. Съвместна декларация за сътрудничество с държавите-членки на международни организации,
2. Съвместна декларация относно Берлин,
3. Декларация за намеренията за асоцииране на независими държави от Зоната на франка с Европейската икономическа общност,
4. Декларация за намеренията за асоцииране на Кралство Либия с Европейската икономическа общност,
5. Декларация за намеренията относно неподпечната територия Сомалия, намираща се понастоящем под управлението на Италианската република,
6. Декларация за намеренията за асоцииране на Суринам и Нидерландските Антили с Европейската икономическа общност,

Конференцията освен това прие за сведение декларациите, изброени по-долу и включени като приложение към този акт:

1. Декларация на правителството на Федерална република Германия относно определението на понятието „германски гражданин”.
2. Декларация на правителството на Федерална република Германия относно прилагането на договорите спрямо Берлин.
3. Декларация на правителството на Република Франция относно молбите за предоставяне на патенти, съдържащи информация, която трябва да бъде секретна по съображения за сигурност.

В заключение Конференцията реши да приеме на по-късна дата:

1. Протокол за статута на Съда на Европейската икономическа общност,
2. Протокол относно привилегиите и имунитетите на Европейската икономическа общност,
3. Протокол относно статута на Съда на Европейската общност за атомна енергия,
4. Протокол относно привилегиите и имунитетите на Европейската общност за атомна енергия.

Протоколи 1 и 2 се включват като приложение към Договора за създаване на Европейската икономическа общност; Протоколи 3 и 4 се включват като приложение към Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО, упълномощените представители подписаха настоящия Заключителен акт:

Подписан в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

P. H. SPAAK

J. Ch. SNOY И d'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

Gaetano MARTINO

BECH

Lambert SCHAUS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

СЪВМЕСТНА ДЕКЛАРАЦИЯ ЗА СЪТРУДНИЧЕСТВО С ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ
НА МЕЖДУНАРОДНИ ОРГАНИЗАЦИИ

ПРАВИТЕЛСТВАТА НА КРАЛСТВО БЕЛГИЯ, ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ, ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА, ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА, ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ И КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

ПО ВРЕМЕТО НА подписването на Договорите за създаване на Европейската икономическа общност и Европейската общност за атомна енергия,

КАТО СЪЗНАВАТ отговорностите, които поемат за бъдещето на Европа чрез обединяването на своите пазари, сближаването на икономиките си и приемането на принципи и подробности за обща политика в тази област;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че посредством образуването на митнически съюз и чрез съвместната работа за мирното развитие на ядрената енергетика ще обезпечат икономическия и социален прогрес и по този начин ще допринесат не само за своя собствен просперитет, но и за този на други страни,

КАТО ЖЕЛАЯТ и тези страни да имат своя дял в така очертаващите се перспективи за развитие,

ОБЯВЯВАТ СВОЯТА ГОТОВНОСТ да сключат веднага след влизането в сила на настоящите договори, споразумения с други страни, в частност в рамките на международните организации, към които принадлежат, с оглед да бъдат осъществени тези цели от общ интерес и да се осигури хармоничното развитие на търговията като цяло.

СЪВМЕСТНА ДЕКЛАРАЦИЯ

ОТНОСНО БЕРЛИН

ПРАВИТЕЛСТВАТА НА КРАЛСТВО БЕЛГИЯ, ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ, ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА, ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА, ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ И КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД специалното положение на Берлин и необходимостта да му предоставят подкрепата на свободния свят,

РЕШЕНИ да потвърдят своята солидарност с населението на Берлин,

ЩЕ ИЗПОЛЗВАТ СВОИТЕ ДОБРИ УСЛУГИ в рамките на Общността, с цел да бъдат предприети всички необходими мерки за облекчаване на икономическото и социално положение на Берлин, за поощряване на неговото развитие и за осигуряване на неговата икономическа стабилност.

ДЕКЛАРАЦИЯ
ЗА НАМЕРЕНИЯТА ЗА АСОЦИИРАНЕ НА НЕЗАВИСИМИТЕ
ДЪРЖАВИ ОТ ЗОНАТА НА ФРАНКА С ЕВРОПЕЙСКАТА
ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ

ПРАВИТЕЛСТВАТА НА КРАЛСТВО БЕЛГИЯ, ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ, ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА, ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА, ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ И КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

КАТО ВЗЕМХА ПРЕДВИД икономическите, финансовите и валутни споразумения и конвенции, сключени между Франция и други независими страни от зоната на франка,

КАТО ЖЕЛЯЯТ да поддържат и развиват традиционните търговски отношения между държавите-членки на Европейската икономическа общност и тези независими държави и да дадат своя принос за икономическото и социалното развитие на последните,

ОБЯВЯВАТ СВОЯТА ГОТОВНОСТ веднага след влизането в сила на настоящия договор да отправят предложение до тези страни за започването на преговори с цел да бъдат сключени споразумения за икономическо асоцииране с Общността.

ДЕКЛАРАЦИЯ

ЗА НАМЕРЕНИЯТА ЗА АСОЦИИРАНЕ НА КРАЛСТВО ЛИБИЯ

С ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ

ПРАВИТЕЛСТВАТА НА КРАЛСТВО БЕЛГИЯ, ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ, ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА, ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА, ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ И КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

КАТО ВЗЕМХА ПРЕДВИД икономическите отношения между Италия и Кралство Либия,

КАТО ЖЕЛАЯТ да поддържат и увеличават обема на международната търговия между държавите-членки на Общността и Кралство Либия и да дадат своя принос за икономическото и социалното развитие на Либия,

ОБЯВЯВАТ СВОЯТА ГОТОВНОСТ веднага след влизането в сила на настоящия договор да отправят предложение до Кралство Либия за започването на преговори с цел да бъде сключено споразумение за икономическо асоцииране с Общността.

ДЕКЛАРАЦИЯ

ЗА НАМЕРЕНИЯТА ОТНОСНО ПОДОПЕЧНАТА ТЕРИТОРИЯ

СОМАЛИЯ, НАМИРАЩА СЕ ПОНАСТОЯЩЕМ ПОД УПРАВЛЕНИЕТО НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА

ПРАВИТЕЛСТВАТА НА КРАЛСТВО БЕЛГИЯ, ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ, ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА, ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА, ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ И КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

КАТО ЖЕЛАЯТ по времето на подписването на Договора за създаване на Европейската икономическа общност да определят точния обхват на членове 131 и 227 от този договор, предвид факта, че в съответствие с член 24 от Споразумението за опека по отношение на подопечната територия Сомалия, италианското управление на тази територия ще изтече на 2 декември 1960 г.,

СЕ СЪГЛАСИХА да предоставят на органите, които след тази дата ще бъдат отговорни за външните отношения на Сомалия, възможността да потвърдят асоциирането на територията с Общността и да обявят своята готовност да предложат, ако съществува необходимост за това, на тези органи започването на преговори с цел сключване на конвенции за икономическо асоцииране с Общността.

ДЕКЛАРАЦИЯ

ЗА НАМЕРЕНИЯТА ЗА АСОЦИИРАНЕ НА СУРИНАМ И

НИДЕРЛАНДСКИТЕ АНТИЛИ С ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ

ПРАВИТЕЛСТВАТА НА КРАЛСТВО БЕЛГИЯ, ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ, ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА, ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА, ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ И КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД тесните връзки, които обединяват няколкото части на Кралство Нидерландия,

КАТО ЖЕЛАЯТ да запазят и увеличат традиционната търговия между държавите-членки на Европейската икономическа общност от една страна и Суринам и Нидерландските Антили от друга, и да допринесат за икономическото и социалното развитие на тези страни,

ОБЯВЯВАТ СВОЯТА ГОТОВНОСТ веднага след влизането в сила на настоящия договор да започнат преговори по искане на Кралство Нидерландия с цел да сключат договори за икономическо асоцииране на Суринам и Нидерландските Антили с Общността.

ДЕКЛАРАЦИЯ
НА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ
ОТНОСНО ОПРЕДЕЛЕНИЕТО НА ПОНЯТИЕТО
„ГЕРМАНСКИ ГРАЖДАНИН”

При подписването на Договора за създаване на Европейската икономическа общност и на Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия правителството на Федерална република Германия прави следната декларация:

„Всички германци, в съответствие с определението в Основния закон на Федерална република Германия следва да бъдат считани за граждани на Федерална република Германия.”

ДЕКЛАРАЦИЯ
НА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ
ОТНОСНО ПРИЛАГАНЕТО НА ДОГОВОРИТЕ СПРЯМО БЕРЛИН

Правителството на Федерална република Германия запазва правото си да декларира при депозирането на ратификационните документи, че Договора за създаване на Европейската икономическа общност и Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия се прилагат също така и спрямо територията Берлин.

ДЕКЛАРАЦИЯ
НА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА
ОТНОСНО МОЛБИТЕ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ПАТЕНТИ, ВКЛЮЧВАЩИ
ИНФОРМАЦИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА БЪДЕ
СЕКРЕТНА ПО СЪОБРАЖЕНИЯ ЗА СИГУРНОСТ

ПРАВИТЕЛСТВОТО НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

като има предвид разпоредбите на членове 17 и 25, параграф 2 от Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия,

обявява своята готовност да приеме такива административни мерки и да предложи на френския парламент такива законодателни мерки, каквито биха били необходими, за да се гарантира, че веднага след влизането в сила на настоящия договор, молбите за предоставяне на патенти, включващи информация, която трябва да бъде секретна, след като бъде приложена нормалната процедура, ще имат като резултат предоставянето на патенти, при наличието на временна забрана за публикуване.

ДОГОВОР
за създаване на
ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА
ОБЩНОСТ

ДОГОВОР

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА БЕЛГИЙЦИТЕ, ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ, ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА, ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА, НЕЙНО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКАТА ХЕРЦОГИНЯ НА ЛЮКСЕМБУРГ, НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ,

ТВЪРДО РЕШЕНИ да положат основите на един все по-тесен съюз между народите на Европа,

ТВЪРДО РЕШЕНИ да осигурят икономически и социален прогрес на своите страни, като посредством общи действия премахнат бариерите, които разделят Европа,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ, че основната цел на техните усилия е постоянното усъвършенстване на условията за живот и труд на техните народи,

КАТО ПРИЗНАВАТ, че премахването на съществуващите пречки изисква съгласувано действие, за да се гарантира стабилен растеж, балансирана търговия и лоялна конкуренция,

ЗАГРИЖЕНИ да укрепват единството на техните икономики и да осигуряват тяхното хармонично развитие посредством намаляване на различията, съществуващи между различните региони и изостаналостта на по-слабо развитите региони,

КАТО ЖЕЛАЯТ да допринесат посредством обща търговска политика за постепенното премахване на ограниченията в международната търговия,

КАТО ИМАТ НАМЕРЕНИЕ да потвърдят солидарността, която свързва Европа и отвъдморските страни и като желаят да гарантират развитието на техния просперитет, в съответствие с принципите на Устава на Организацията на обединените нации,

РЕШЕНИ чрез обединяването на своите ресурси да запазят и укрепят мира и свободата, и обръщайки се с призив към другите народи в Европа, които споделят техния идеал, да се присъединят към техните условия,

РЕШИХА да създадат Европейската икономическа общност и за тази цел определиха като техни упълномощени представители:

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА БЕЛГИЙЦИТЕ:

Paul-Henri SPAАК, министър на външните работи,

Барон J. Ch. SNOY И d'OPPUERS, генерален секретар на Министерството на икономиката, ръководител на белгийската делегация на Междуправителствената конференция;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ:

Доктор Konrad ADENAUER, федерален канцлер,

Професор доктор Walter HALLSTEIN, държавен секретар на външните работи;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Christian PINEAU, министър на външните работи,

Maurice FAURE, държавен секретар на външните работи;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Antonio SEGNI, председател на Министерския съвет;

Професор Gaetano MARTINO, министър на външните работи;

НЕЙНО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКАТА ХЕРЦОГИНЯ НА ЛЮКСЕМБУРГ:

Joseph BECH, председател на правителството, министър на външните работи,

Lambert SCHAUS, посланик, ръководител на делегацията на Люксембург на Междуправителствената конференция;

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ:

Joseph LUNS, министър на външните работи,

J. LINTHORST HOMAN, ръководител на делегацията на Нидерландия на Междуправителствената конференция,

КОИТО, след като размениха своите пълномощия, установени за валидни и съставени в надлежна форма, се споразумяха за следното:

ЧАСТ ПЪРВА

ПРИНЦИПИ

ЧЛЕН 1

С настоящия договор Високодоговарящите страни създават помежду си ЕВРОПЕЙСКА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ.

ЧЛЕН 2

Общността има за задача, посредством създаването на общ пазар и прогресивно сближаване на икономическите политики на държавите-членки, да насърчи в рамките на цялата Общност хармоничното развитие на икономическите дейности, траен и балансиран растеж, увеличаване на стабилността, ускорено повишаване на жизнения стандарт и по-тесни връзки между държавите, които са част от нея.

ЧЛЕН 3

С оглед на целите, посочени в член 2, дейностите на Общността включват, така както е предвидено в настоящия договор и в съответствие с графика, предвиден в него:

- а) премахване между държавите-членки на митата и количествените ограничения върху вноса и износа на стоки, както и на всички други мерки, които имат равностоен ефект;
- б) установяването на обща митническа тарифа и на обща търговска политика по отношение на трети държави;
- в) премахване между държавите-членки на пречките за свободно движение на хора, услуги и капитали;
- г) приемане на обща политика в областта на селското стопанство;
- д) приемане на обща политика в областта на транспорта;
- е) създаване на система, която да гарантира ненарушаването на конкуренцията в рамките на общия пазар;
- ж) прилагане на процедури, посредством които икономическите политики на държавите-членки могат да бъдат координирани и равновесието в техните платежни баланси да бъде възстановено;

- з) сближаване на законите на държавите-членки в степента, необходима за правилното функциониране на общия пазар;
- и) създаване на Европейски социален фонд, с цел подобряване на възможностите за заетост на работниците и допринасяне за повишаване на техния жизнен стандарт;
- й) създаване на Европейска инвестиционна банка за улесняване на икономическото разрастване на Общността чрез откриване на нови ресурси;
- к) асоцииране на отвъдморските страни и територии с оглед увеличаване на търговията и насърчаване на съвместното икономическо и социално развитие;

ЧЛЕН 4

1. Задачите, възложени на Общността, се осъществяват от следните институции:

- АСАМБЛЕЯ;
- СЪВЕТ;
- КОМИСИЯ;
- СЪД;

Всяка от институциите действа в рамките на правомощията, предоставени ѝ от настоящия договор.

2. Съветът и Комисията се подпомагат от Икономически и социален комитет, който действа само в качеството си на консултативен орган.

ЧЛЕН 5

Държавите-членки предприемат всички необходими мерки, независимо дали общи или специални, за да гарантират изпълнението на задълженията, произтичащи от настоящия договор или от актове на институциите на Общността. Те съдействат за постигането на задачите на Общността.

Те се въздържат от каквато и да било мярка, която би могла да застраши постигането на целите в настоящия договор.

ЧЛЕН 6

1. Държавите-членки, в тясно сътрудничество с институциите на Общността, координират съответните си икономически политики в степента, необходима за постигане на целите на настоящия договор.

2. Институциите на Общността се ангажират да не нарушават вътрешната и външна финансова стабилност на държавите-членки.

ЧЛЕН 7

В обхвата на приложение на настоящия договор и без да се нарушават специалните разпоредби, съдържащи се в него се забранява всякаква дискриминация на основание гражданство.

Съветът, по предложение на Комисията и след консултиране с Асамблеята, може да приеме с квалифицирано мнозинство разпоредби, насочени към забрана на тази дискриминация.

ЧЛЕН 8

1. Общият пазар се създава постепенно за преходен период от дванадесет години.

Този преходен период се разделя на три етапа от по четири години; продължителността на всеки етап може да бъде променяна в съответствие с предвидените по-долу разпоредби.

2. Всеки етап се състои от набор от действия, които трябва да започнат и да бъдат проведени успоредно.

3. Преходът от първи към втори етап се обуславя от заключението, че по същество целите, поставени от настоящия договор за първи етап, са били постигнати и, че като се отчитат изключенията и процедурите, предвидени в настоящия договор, задълженията са били изпълнени.

Това заключение се прави в края на четвъртата година от Съвета, който взема решение с единодушие по доклад на Комисията. Независимо от това, дадена държава-членка не може да попречи на постигането на единодушие като се основава на неизпълнението на собствените си задължения. Липсата на единодушие води до автоматично удължаване на първия етап с една година.

В края на петата година заключението се прави от Съвета при същите условия. Липсата на единодушие води до автоматично удължаване на първия етап с още една година.

В края на шестата година заключението се прави от Съвета с квалифицирано мнозинство по доклад на Комисията.

4. В срок от един месец от последното посочено гласуване, всяка държава-членка, която при гласуването е останала малцинство, или - ако не е било постигнато необходимото мнозинство – всяка държава-членка, има право да поиска от Съвета да назначи арбитражен съд, чието решение обвързва всички държави-членки и институции на Общността. Арбитражният съд се състои от трима членове, назначени с единодушие от Съвета по предложение на Комисията.

Ако в срок от един месец от искането Съветът не е назначил членовете на арбитражния съд, те се назначават от Съда, в допълнителен едномесечен срок.

Арбитражният съд избира свой председател.

Арбитражният съд взема решение в срок от шест месеца от датата на гласуване на Съвета, упомената в последната алинея на параграф 3.

5. Вторият и третият етап не могат да бъдат удължавани или съкращавани, освен с решение на Съвета, взето с единодушие по предложение на Комисията.
6. Нито една разпоредба на предходните параграфи не може да доведе до продължителност на преходния период, по-голяма от петнадесет години от влизане в сила на настоящия договор.
7. Освен изключенията и дерогациите, предвидени в настоящия договор, изтичането на преходния период представлява най-късната възможна дата за влизане в сила на всички предвидени разпоредби и изпълнението на всички необходими мерки за създаване на общия пазар.

ЧАСТ ВТОРА

ОСНОВИ НА ОБЩНОСТТА

Дял I

Свободно движение на стоки

ЧЛЕН 9

1. Общността се основава на митнически съюз, който обхваща цялата търговия със стоки и който включва забрана на митата върху вноса и износа между държавите-членки, и на всички такси с равностоен на мито ефект, както и приемането на обща митническа тарифа при техните отношения с трети страни.
2. Разпоредбите на глава 1, раздел 1 и на глава 2 от този дял се прилагат по отношение на стоките с произход от държавите-членки, и на стоките с произход от трети страни, които се намират в свободно обръщение в държавите-членки.

ЧЛЕН 10

1. Стоките с произход от трета страна се считат като намиращи се в свободно обръщение в държава-членка, ако формалностите по вноса са били изпълнени и всички мита или такси с равностоен на мито ефект, които е трябвало да бъдат платени, са били начислени в тази държава-членка и ако те не са се ползвали от цялостно или частично възстановяване на такива мита или такси.
2. Преди края на първата година от влизане в сила на настоящия договор, Комисията определя методите за административно сътрудничество, които трябва да бъдат приети за целите на прилагане на член 9, параграф 2, като взема предвид необходимостта от намаляване на формалностите, наложени върху търговията, във възможно най-голяма степен.

Преди края на първата година от влизане в сила на настоящия договор, Комисията определя приложимите разпоредби по отношение на търговията между държавите-членки към стоки с 11957E – ЦПР - редактиран

произход от друга държава-членка, за чието производство са били използвани стоки, за които изнасящата държава-членка не е начислила съответните мита или такси с равностоен на мито ефект или съответните стоки са се ползвали с пълно, или частично възстановяване на такива мита или такси.

При приемането на тези разпоредби Комисията взема предвид правилата за премахване на митата в рамките на общността и за прогресивно прилагане на общата митническа тарифа.

ЧЛЕН 11

Държавите-членки вземат всички необходими мерки, за да дадат възможност на правителствата да изпълнят в предвидените срокове задълженията си по отношение на митата, които са им възложени с настоящия договор.

ГЛАВА ПЪРВА

МИТНИЧЕСКИ СЪЮЗ

РАЗДЕЛ 1

ПРЕМАХВАНЕ НА МИТАТА МЕЖДУ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

ЧЛЕН 12

Държавите-членки се въздържат от въвеждането помежду си на нови вносни и износни мита и на такси с равностоен на мито ефект, както и от увеличаване на тези, които вече се прилагат в търговията помежду им.

ЧЛЕН 13

1. В съответствие с членове 14 и 15 през преходния период държавите-членки прогресивно премахват вносните мита, които са в сила между тях.

2. През преходния период държавите-членки прогресивно премахват таксите с равностоен на вносни мита ефект, които са в сила между тях. Комисията определя чрез директиви графици за тяхното премахване. Тя се ръководи от правилата на член 14, параграфи 2 и 3 и от директивите, издадени от Съвета по реда на член 14, параграф 2.

ЧЛЕН 14

1. За всяка отделна стока, базовото мито към което се прилагат последователните намаления е митото, приложимо към 1 януари 1957 г.

2. Графикът на намаленията се определя както следва:

- а) за срока на първия етап, първото намаление се прави една година след влизането в сила на настоящия договор; второто намаление – осемнадесет месеца по-късно; третото намаление – в края на четвъртата година след влизането в сила на настоящия договор;
- б) за срока на втория етап, намалението се прави осемнадесет месеца след началото на етапа; второ намаление – осемнадесет месеца след предходното намаление; трето намаление – една година по-късно;
- в) останалите намаления се правят по време на третия етап; Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, определя графика за тях посредством директиви.

3. При първото намаление държавите-членки въвеждат помежду си мито за всяка стока, равно на базовото мито, минус 10 %.

При всяко следващо намаление всяка държава-членка прави общо намаление на митата си, така че да намали с 10 % общите си митни сборове, определени в параграф 4 и да намали митото върху всяка стока с най-малко 5 % от базовото мито.

В случаите на стоки, за които митото продължава да надхвърля 30 %, всяко намаление трябва да бъде най-малко 10 % от базовото мито.

4. Общите митнически приходи на всяка държава-членка, посочени в параграф 3, се изчисляват чрез умножаване на стойността на техния внос от останалите държави-членки през 1956 г. по базовите мита.

5. Всички особени проблеми, възникнали при прилагането на параграфи 1 - 4, се уреждат с директиви, издадени от Съвета с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията.

6. Държавите-членки докладват на Комисията за начина, по който са били изпълнени предходните правила за намаляване на митата. Те полагат всички усилия, за да гарантират, че намалението на митата за всяка стока ще достигне:

- в края на първия етап – най-малко 25 % от базовото мито;
- в края на втория етап - най-малко 50 % от базовото мито.

Ако Комисията прецени, че съществува риск целите, заложи в член 13 и процентите, заложи в настоящия параграф да не могат да бъдат изпълнени, тя отправя всички необходими препоръки до държавите-членки.

7. Разпоредбите на този член могат да бъдат изменяни от Съвета с единодушие по предложение на Комисията след като се консултира с Асамблеята.

ЧЛЕН 15

1. Независимо от разпоредбите на член 14, всяка държава-членка може в течение на преходния период да суспендира изцяло или отчасти събирането на митата, налагани от нея върху стоките, внасяни от другите държави-членки. Тя уведомява за това Комисията и останалите държави-членки.

2. Държавите-членки заявяват готовността си да намалят митата спрямо останалите държави-членки по-бързо от предвиденото в член 14, ако цялостната им икономическа ситуация и положението на съответния сектор на икономиката позволяват това.

За тази цел Комисията отправя препоръки до съответните държави-членки.

ЧЛЕН 16

Държавите-членки премахват помежду си митата върху износа и таксите с равностоеен на мито ефект най-късно до края на първия етап.

ЧЛЕН 17

1. Разпоредбите на членове 9 до 15, параграф 1 се прилагат и по отношение на митата с фискален характер. Тези мита обаче няма да се вземат предвид при изчисляване нито на общите митнически приходи, нито на цялостното намаляване на митата по член 14, параграфи 3 и 4.

При всяко намаляване тези мита се понижават с не по-малко от 10 процента от базовото мито. Държавите-членки могат да намалят тези мита и по-бързо от предвиденото в член 14.

2. Преди края на първата година от влизането в сила на настоящия договор, държавите-членки съобщават на Комисията митата си с фискален характер.

3. Държавите-членки запазват правото си да заменят тези мита с вътрешен данък, който съответства на разпоредбите на член 95.

4. Ако Комисията прецени, че заместването на някое мито с фискален характер среща особени затруднения в някоя държава-членка, тя разрешава на тази държава да запази митото, при условие че то ще бъде премахнато не по-късно от шест години след влизането в сила на настоящия договор. Такова разрешение може да се иска преди края на първата година след влизане в сила на настоящия договор.

РАЗДЕЛ ВТОРИ

СЪЗДАВАНЕ НА ОБЩА МИТНИЧЕСКА ТАРИФА

ЧЛЕН 18

Държавите-членки декларират готовността си да допринасят за развитието на международната търговия и за намаляване на бариерите пред търговията чрез сключването на споразумения, които са предназначени на основата на реципрочност и взаимна изгода да намалят митата под общото ниво, от което те биха се ползвали в резултат на създаването на митнически съюз между тях.

ЧЛЕН 19

1. При спазване на условията и в рамките, предвидени тук и по-долу, митата в общата митническа тарифа са на ниво, средноаритметично на митата, прилагани в четирите митнически територии, от които се състои Общността.

2. Митата, взети като основа за изчисляване на средноаритметичното са митата, прилагани от държавите-членки към 1 януари 1957 г.

По отношение на италианската тарифа обаче, прилаганото мито ще бъде без временното намаление от 10 %. Освен това, по отношение на стоките, за които италианската тарифа съдържа конвенционално мито, същото замества приложимото мито, определено по-горе, при условие че то не надвишава последното с повече от 10 %. Когато конвенционалното мито надвишава приложимото мито, определено по-горе с повече от 10 %, последното плюс 10 % се взема за основа при изчисляване на средноаритметичната стойност.

По отношение на тарифните позиции в списък А, митата в този списък заместват приложимите мита за целите на изчисляване на средноаритметичната стойност.

3. Митата в общата митническа тарифа не могат да надвишават:

- а) 3 % за стоки в митническите позиции в списък Б;
- б) 10 % за стоки в митническите позиции в списък В;
- в) 15 % за стоки в митническите позиции в списък Г;
- г) 25 % за стоки в митническите позиции в списък Д; когато по отношение на такива стоки тарифата на държавите от Бенелюкс съдържа мито, ненадвишаващо 3 %, то се завишава на 12 % за целите на изчисляване на средноаритметичната стойност.

4. Списък Е определя митата, приложими към посочените там стоки.

5. Списъците на тарифните позиции, упоменати в настоящия член и в член 20 се съдържат в приложение I към настоящия договор.

ЧЛЕН 20

Митата, приложими към стоките от списък Ж, се определят чрез преговори между държавите-членки. Всяка държава-членка може да включи допълнителни стоки в този списък в рамките на стойност, ненадвишаваща 2 % от общата стойност на нейния внос от трети страни за 1956 г.

Комисията предприема необходимите стъпки, за да гарантира че тези преговори ще започнат преди края на втората година след влизането в сила на настоящия договор и ще приключат преди края на първия етап.

Ако за някои стоки не може да бъде постигнато споразумение в тези срокове, Съветът, по предложение на Комисията, с единодушие до края на втория етап и с квалифицирано мнозинство след това, определя митата в общата митническа тарифа.

ЧЛЕН 21

1. Техническите затруднения, които могат да възникнат при прилагането на членове 19 и 20 се разрешават в срок от две години от влизането в сила на настоящия договор посредством директиви, издадени от Съвета с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията.

2. Преди края на първия етап или най-късно при определяне на митата, Съветът с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, взема решение относно необходимите корекции в интерес на вътрешната съгласуваност на общата митническа тарифа в резултат на прилагането на правилата, предвидени в членове 19 и 20, като взема предвид в частност степента на преработка, на която са били подложени различните стоки, към които се прилага общата митническа тарифа.

ЧЛЕН 22

В срок от две години от влизането в сила на настоящия договор, Комисията определя степента, в която митата с фискален характер, посочени в член 17, параграф 2 се вземат предвид при изчисляване на средноаритметичното, предвидено в член 19, параграф 1. Комисията взема предвид защитния характер, който могат да имат тези мита.

В срок от шест месеца от това определяне всяка държава-членка може да поиска към въпросната стока да бъде приложена процедурата, предвидена в член 20, но в този случай процентното ограничение, предвидено в този член не се прилага по отношение на тази държава.

ЧЛЕН 23

1. За целите на прогресивното въвеждане на общата митническа тарифа, държавите-членки изменят техните тарифи, приложими към трети страни както следва:

- а) в случай на тарифни позиции, по които прилаганите на практика мита от 1 януари 1957 г. не се различават с повече от 15 % нито в едната, нито в другата посока от митата в общата митническа тарифа, последните се прилагат в края на четвъртата година от влизането в сила на настоящия договор.
- б) във всички останали случаи, всяка държава-членка прилага от същата дата мито, намаляващо с 30 % разликата между прилаганото на практика мито към 1 януари 1957 г. и митото в общата митническа тарифа;
- в) в края на втория етап тази разлика отново се намалява с 30 %;
- г) в случаите на тарифни позиции, за които митата в общата митническа тарифа в края на първия етап все още не са налице, всяка държава-членка в срок от шест месеца от акта на Съвета по член 20, прилага такива мита, каквито биха се получили в резултат на прилагането на правилата, съдържащи се в настоящия параграф.

2. Когато дадена държава-членка е получила разрешение по член 17, параграф 4, за срока на валидност на разрешението от нея не се изисква да прилага предходните разпоредби към тарифните позиции, за които се прилага разрешението. При изтичане на срока на разрешението, съответната държава-членка прилага такова мито, каквото би се получило в резултат на прилагането на правилата, съдържащи се в параграф 1.

3. Общата митническа тарифа се прилага изцяло най-късно до края на преходния период.

ЧЛЕН 24

Държавите-членки са свободни да променят техните мита по-бързо от предвиденото в член 23 с цел привеждането им в съответствие с общата митническа тарифа.

ЧЛЕН 25

1. Ако Комисията прецени, че производството в някои държави-членки на определени стоки, съдържащи се в списъци Б, В и Г е недостатъчно за задоволяване на нуждите на една от държавите-членки, и че това задоволяване традиционно зависи в значителна степен от внос от трети страни, Съветът с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, дава на съответната държава-членка тарифни квоти на намалена митническа ставка или освободени от мито.

Тези квоти не могат да надвишават лимитите, отвъд които може да възникне опасност от прехвърляне на дейности във вреда на останалите държави-членки.

2. В случая на стоки от списък Д, както и на стоки от списък Ж, за които митническите стойности са определени по процедурата, предвидена в член 20, параграф 3 Комисията, когато е налице промяна в източниците на доставка или недостиг на доставките в рамките на Общността от такова естество, че може да доведе до вредоносни последици за преработвателната промишленост на дадена държава-членка, по искане на тази държава, ѝ предоставя тарифни квоти на намалена митническа ставка или освободени от мито.

Тези квоти не могат да надвишават лимитите, отвъд които може да възникне опасност от прехвърляне на дейности във вреда на останалите държави-членки.

3. При случаите на стоки, посочени в приложение II към настоящия договор, Комисията може да разреши на всяка държава-членка да спре изцяло или отчасти събирането на приложимите мита, или да предостави на държавата-членка тарифни квоти на намалена митническа ставка или освободени от мито, при условие че от това няма да произтече сериозно затруднение на пазара на съответните стоки.

4. Комисията периодично преглежда тарифните квоти, предоставени по силата на настоящия член.

ЧЛЕН 26

Комисията може да разреши на всяка държава-членка, която среща особени затруднения, да отложи снижаването или повишаването на митата, предвидено в член 23, по отношение на определени позиции в нейната тарифа.

Такова разрешение може да бъде дадено само за ограничен срок и по отношение на тарифни позиции, които взети заедно, представляват за тази държава-членка не повече от 5 % от

стойността на нейния внос от трети страни за последната година, за която има статистически данни.

ЧЛЕН 27

Преди края на първия етап държавите-членки предприемат в необходимата степен стъпки за сближаване на своите разпоредби, предвидени в закон, подзаконов или административен акт, свързан с митническите въпроси. За тази цел Комисията отправя всички необходими препоръки към държавите-членки.

ЧЛЕН 28

Всяко автономна промяна или суспендиране на митата в общата митническа тарифа става с единодушно решение на Съвета. След приключване на преходния период, обаче, Съветът може с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията да вземе решение за промяна или суспендиране, което не може да надхвърля 20 % от ставката за всяко мито за максимален срок от шест месеца. Промяната или суспендирането могат да бъдат удължени при същите условия за още шест месеца.

ЧЛЕН 29

При осъществяване на задачите, възложени й в съответствие с този раздел, Комисията се ръководи от:

- а) необходимостта да се развива търговия между държавите-членки и трети страни;
- б) подобряването на условията за конкуренция, доколкото то води до подобряване на конкурентоспособността на предприятията;
- в) изискванията на Общността, отнасящи се до доставката на суровини и полуфабрикати; в тази връзка Комисията се стреми да предотврати изкривяването на условията за конкуренция между държавите-членки по отношение на готовите изделия;
- г) необходимостта да се избягнат сериозни смущения в икономиките на държавите-членки и да се осигури рационалното развитие на производството и разширяването на потреблението в Общността.

ГЛАВА ВТОРА

Премахване на количествените ограничения

между държавите-членки

ЧЛЕН 30

Количествените ограничения върху вноса и всички мерки, имащи равностоен ефект се забраняват между държавите-членки, без да се засягат разпоредбите по-долу.

ЧЛЕН 31

Държавите-членки се въздържат от въвеждането между тях на нови количествени ограничения или на мерки, имащи равностоен ефект.

Това задължение обаче се отнася само до степента на либерализация, постигната в изпълнение на решенията на Съвета на Организацията за европейско икономическо сътрудничество от 14 януари 1955 г. В срок не по-късно от шест месеца от влизането в сила на настоящия договор, държавите-членки предоставят на Комисията списъци на стоките, търговията с които е била либерализирана от тях в изпълнение на тези решения. Тези списъци се консолидират между държавите-членки.

ЧЛЕН 32

В търговията помежду си държавите-членки се въздържат от засилване на ограничителното действие на съществуващите към датата на влизане в сила на настоящия договор квоти и мерки, имащи равностоен ефект.

Тези квоти се премахват най-късно до края на преходния период. През този период те прогресивно се премахват в съответствие със следните разпоредби.

ЧЛЕН 33

1. Една година след влизането в сила на настоящия договор, всяка държава-членка трябва да превърне двустранните квоти, отворени за друга държава-членка в глобални квоти, отворени без дискриминация за всички останали държави-членки.

На същата дата държавите-членки увеличават сбора от глобалните квоти, получен по този начин, така че да се получи увеличение от не по-малко от 20 % в тяхната обща стойност, сравнено с предходната година. Глобалната квота за всяка стока, обаче, се увеличава с не по-малко от 10 %.

Квотите се увеличават годишно в съответствие със същите правила и в същите пропорции по отношение на предходната година.

Четвъртото увеличаване се извършва в края на четвъртата година след влизането в сила на настоящия договор; петото – една година след началото на втория етап.

2. Когато по отношение на стока, която не е била либерализирана, глобалната квота не достига 3 % от националното производство на съответната държава-членка, се въвежда квота, равна на не по-малко от 3 % от това национално производство не по-късно от една година след влизането в сила на настоящия договор. Тази квота се повишава на 4 % в края на втората година и на 5 % в края на третата. Впоследствие, съответната държава-членка увеличава квотата с не по-малко 15 % годишно.

Когато такова национално производство не съществува, Комисията взема решение за определяне на подходяща квота.

3. В края на десетата година всяка квота трябва да бъде равна на не по-малко от 20 % от националното производство.

4. Ако Комисията установи с решение, че в хода на две последователни години вносът на някоя стока е бил под нивото на отворената квота, тази глобална квота не се взема предвид при изчисляване на общата стойност на глобалните квоти. В този случай държавите-членки премахват квотните ограничения за съответната стока.

5. По отношение на квоти, представляващи повече от 20 % от националното производство на съответната стока, Съветът може с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията да намали минималния процент от 10 %, предвиден в параграф 1. Тази промяна обаче не засяга задължението за увеличаване на общата стойност на глобалните квоти с 20 % годишно.

6. Държавите-членки, които са преизпълнили задълженията си по отношение на постигнатата степен на либерализация в изпълнение на решенията на Съвета на Организацията за европейско икономическо сътрудничество от 14 януари 1955 г., имат право при изчисляване на годишното общо увеличение от 20 %, предвидено в параграф 1, да бъде взето предвид количеството на либерализирания внос с автономно действие. Това изчисляване се представя на Комисията за предварително одобрение.

7. Комисията издава директиви, установяващи процедурите и сроковете, в които държавите-членки премахват помежду си всички съществуващи при влизането в сила на настоящия договор мерки, които имат равностоен на квоти ефект.

8. Ако Комисията установи, че прилагането на разпоредбите на настоящия член и в частност на разпоредбите относно процентите прави невъзможно осигуряването на прогресивното премахване на квотите, предвидено в параграф 2 на член 32, Съветът може по предложение на Комисията с единодушие през първия етап и с квалифицирано мнозинство след това да измени процедурата, предвидена в настоящия член и в частност може да увеличи фиксираните проценти.

ЧЛЕН 34

1. Количествените ограничения на износа между държавите-членки, както и всички мерки с равностоен ефект, се забраняват.

2. Най-късно в края на първия етап държавите-членки премахват всички количествени ограничения за износа и всички мерки с равностоен ефект, съществуващи към момента на влизане в сила на настоящия договор.

ЧЛЕН 35

Държавите-членки декларират своята готовност да премахнат количествените ограничения на вноса от и износа към други държави-членки по-бързо от предвиденото в предходните членове, ако тяхното общо икономическо състояние и състоянието на съответния икономически сектор позволяват това.

За тази цел Комисията отправя препоръки до съответните държави-членки.

ЧЛЕН 36

Разпоредбите на членове от 30 до 34 не изключват забрани или ограничения върху вноса, износа или транзитното преминаване на стоки, основаващи се на съображенията за обществен морал, обществен ред или обществена сигурност; за закрила на живота и здравето на хората, животните или растенията; за закрила на националните богатства с художествена, историческа или архитектурна стойност; за закрила на индустриалната или търговската собственост. Тези забрани или ограничения не могат да представляват средство за произволна дискриминация или прикрито ограничение върху търговията между държавите-членки.

ЧЛЕН 37

1. Държавите-членки прогресивно привеждат в съответствие съществуващите държавни монополи с търговски характер, така че да се гарантира, че след приключване на преходния период няма да съществува дискриминация между гражданите на държавите-членки по отношение на условията, при които стоките се доставят и търгуват.

Разпоредбите на този член се прилагат по отношение на всеки орган, посредством който държава-членка фактически или юридически, пряко или непряко контролира, определя или чувствително влияе на вноса или износа между държавите-членки. Тези разпоредби се прилагат също и спрямо монополните функции, които държавата е делегирала на други органи.

2. Държавите-членки се въздържат от въвеждането на всякакви нови мерки, които противоречат на принципите, предвидени в параграф 1 или които ограничават обхвата на разпоредбите, регулиращи забраната на митата и количествените ограничения между държавите-членки.

3. Сроковете за мерките, посочени в параграф 1, се хармонизират с премахването на количествените ограничения за същите стоки, предвидени в членове 30 до 34.

Ако дадена стока е обект на държавен монопол от търговски характер в само една или някои от държавите-членки, Комисията може да разреши на останалите държави-членки да прилагат защитни мерки до осъществяването на привеждането в съответствие, посочено в параграф 1; Комисията определя условията и подробностите по тези мерки.

4. Ако държавният монопол с търговски характер съдържа правила, които са предназначени да улеснят пускането на пазара на земеделски продукти или получаването на най-изгодната цена за тях, трябва да бъдат предприети съответни мерки за прилагането на разпоредбите, съдържащи се в този член, за да се осигури равностойна закрила на заетостта и жизнения стандарт на засегнатите производители като се вземат предвид промените, които биха били възможни и специализацията, която би била необходима, с течение на времето.

5. Задълженията на държавите-членки са обвързващи само доколкото те са съвместими със съществуващите международни споразумения.

6. В сила от първия етап, Комисията прави препоръки относно начина и сроковете за извършване на привеждането в съответствие, посочено в настоящия член.

ДЯЛ ВТОРИ

ЗЕМЕДЕЛИЕ

ЧЛЕН 38

1. Общият пазар обхваща селското стопанство и търговията със земеделски продукти. Понятието „земеделски продукти” означава продукти на почвата, на животновъдството, на рибарството, както и продукти след първоначална обработка, пряко свързани с тези продукти.
2. Предвидените правила за създаването на общ пазар се прилагат и по отношение на земеделските продукти, освен ако в членове от 39 до 46 е предвидено друго.
3. Продуктите, предмет на разпоредбите на членове от 39 до 46, са посочени в приложение II към настоящия договор. В срок от две години от влизането в сила на настоящия договор обаче Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията определя продуктите, които трябва да се добавят към списъка.
4. Функционирането и развитието на общия пазар на земеделски продукти трябва да бъдат съпроводени от създаване на обща селскостопанска политика на държавите-членки.

ЧЛЕН 39

1. Целите на Общата селскостопанска политика са:
 - а) да се увеличава земеделската производителност чрез подкрепа на техническия прогрес и осигуряването на рационално развитие на земеделското производство и максималното използване на производствените фактори, по-специално на работната сила;
 - б) по този начин да се осигури приемлив жизнен стандарт за хората, занимаващи се със селско стопанство, в частност посредством увеличаването на индивидуалните доходи на лицата, осъществяващи тази дейност;
 - в) да се стабилизируют пазарите;
 - г) да се гарантира снабдяването;
 - д) да се гарантира, че доставяните продукти достигат до потребителите на разумни цени.
2. При изработването на обща селскостопанска политика и специфичните методи за нейното прилагане се взема предвид:
 - а) специфичният характер на земеделската дейност, произтичащ от социалната структура на земеделието и от структурните и естествени неравенства между различните земеделски райони;
 - б) необходимост да се извършват постепенно подходящите промени;

- в) фактът, че в държавите-членки селското стопанство представлява сектор, тясно свързан с икономиката като цяло.

ЧЛЕН 40

1. Държавите-членки развиват поетапна Обща селскостопанска политика през преходния период и най-късно до неговото изтичане я привеждат в сила.
2. За постигане на целите, заложиени в член 39, се създава обща организация на земеделските пазари.

Тази организация приема една от следните форми, в зависимост от съответния продукт:

- а) общи правила на конкуренцията;
- б) задължителна координация на организираниите по различен начин национални пазари;
- в) организация на европейския пазар.

3. Общата организация, създадена в съответствие с параграф 2, може да обхваща всички мерки, необходими за постигането на целите, предвидени в член 39, в частност регулирането на цените, помощите за производство и пускането на пазара на различни продукти, мерките за съхраняване и мерките при отлагане на доставките, както и общ механизъм за стабилизиране на вноса или износа.

Общата организация се ограничава само до осъществяването на целите, предвидени в член 39, и изключва дискриминацията между производителите или потребителите в рамките на Общността.

Всяка обща ценова политика се основава на общи критерии и единни методи за изчисление.

4. С оглед да се даде възможност на общата организация, посочена в параграф 2, да постигне целите си, могат да бъдат създадени един или повече фондове за насочване и за гарантиране на земеделското производство.

ЧЛЕН 41

За да се даде възможност за осъществяването на целите, предвидени в член 39, в рамките на Общата селскостопанска политика могат да бъдат предвидени разпоредби относно мерки като:

- а) ефективно координиране на усилията в областта на професионалното обучение, на научноизследователската дейност и на разпространението на земеделски знания; това може да включва съвместно финансиране на проекти или институции;
- б) съвместни мерки за поощряване на потреблението на определени продукти.

ЧЛЕН 42

Разпоредбите на главата, отнасяща се до правилата на конкуренцията, се прилагат по отношение на производството и търговията със земеделски продукти само доколкото това е решено от Съвета в рамките на член 43, параграфи 2 и 3, и в съответствие с процедурата, предвидена там, като се вземат предвид целите, посочени в член 39.

Съветът може в частност да разреши предоставянето на помощ:

- а) за защита на предприятия, изпаднали в затруднение поради структурни или природни фактори;
- б) в рамките на програмите за икономическо развитие.

ЧЛЕН 43

1. С оглед разработване на най-общите насоки на Общата селскостопанска политика Комисията, веднага след като настоящият договор влезе в сила, свиква конференция на държавите-членки, с цел да бъде направено сравнение на техните селскостопански политики, в частност посредством излагането на техните ресурси и нужди.

2. След като вземе предвид работата на предвидената в параграф 1 конференция и след като се консултира с Икономическия и социален комитет, в рамките на две години от влизането в сила на настоящия договор, Комисията внася предложения за изработването и прилагането на Обща селскостопанска политика, включително за замяна на националните организации с една от формите на обща организация, предвидена в член 40, параграф 2, както и за прилагането на мерките, посочени в настоящия дял.

Предложенията отчитат взаимната зависимост между земеделските проблеми, упоменати в настоящия дял.

Съветът по предложение на Комисията, след като се консултира с Асамблеята, с единодушие през първите два етапа, а впоследствие с квалифицирано мнозинство приема регламенти, издава директиви или взема решения, без да се изключва и възможността за отправяне на препоръки.

3. Съветът може, с квалифицирано мнозинство и в съответствие с параграф 2, да замени националните пазарни организации с общата организация, предвидени в член 40, параграф 2, ако:

- а) общата организация предлага на държавите-членки, които се противопоставят на тези мерки, и които имат своя собствена организация за съответното производство равностойни гаранции за заетостта и жизнения стандарт на засегнатите производители, като се вземат предвид възможните промени и специализацията, която ще бъде необходима с течение на времето;
- б) тази организация осигурява условия за търговия в рамките на Общността подобни на онези, които съществуват на националния пазар.

4. Ако се създаде обща организация за някои суровини, преди да е била създадена обща организация за съответните преработени продукти, тези суровини, които са предназначени за производството на преработени продукти за износ в трети страни могат да бъдат внасяни и от страни извън Общността.

ЧЛЕН 44

1. Доколкото прогресивното премахване на митата и количествените ограничения между държавите-членки може да доведе до цени, които биха поставили в опасност постигането на целите, заложиени в член 39, през преходния период всяка държава-членка има правото да прилага за конкретни продукти, вместо квотите, по недискриминационен начин и в степен, която няма да препятства нарастването на обема на търговията, предвидено в член 45, параграф 2, система за минимални цени, под които вносът може да бъде или:

- временно спрян или намален; или
- разрешен, но при условие че се внася на цена, по-висока от минималната за съответния продукт.

В последния случай минималните цени не включват митата.

2. Минималните цени не бива да водят до намаляване на търговията, съществуваща между държавите-членки при влизането в сила на настоящия договор, нито да създават пречки пред нейното прогресивното нарастване. Минималните цени не могат да се прилагат по начин, който води до създаването на пречки пред формирането на естествените предимства на държавите-членки.

3. Веднага след влизането в сила на настоящия договор, Съветът по предложение на Комисията определя обективните критерии за създаването на системи за минималните цени и за фиксирането на тези цени.

Тези критерии, по-специално отчитат средните национални производствени разходи на държавата-членка, която прилага минималната цена, позицията на различните предприятия, имащи отношение към тези средни производствени разходи и необходимостта от насърчаване едновременно както на прогресивното подобряване на земеделската практика, така и на корекциите и специализацията, необходими в рамките на общия пазар.

Комисията предлага процедура за преразглеждане на тези критерии с цел да се позволи ускоряването на техническия прогрес и прогресивното сближаване на цените в рамките на общия пазар.

Тези критерии и процедурата за тяхното преразглеждане се определят от Съвета с единодушие в срок от три години от влизането в сила на настоящия договор.

4. До влизане в сила на решението на Съвета, държавите-членки могат да фиксират минимални цени, при условие че те предварително са ги съобщили на Комисията и на останалите държави-членки, за да могат те да представят своя коментар.

След като Съветът е взел решението си, държавите-членки фиксират минималните цени въз основа на критериите, определени по начина, описан по-горе.

Съветът може по предложение на Комисията с квалифицирано мнозинство да коригира всяко взето от държава-членка решение, което не съответства на критериите, определени по-горе.

5. Ако към началото на третия етап определянето на упоменатите обективни критерии за някои продукти се окаже невъзможно, Съветът може по предложение на Комисията с квалифицирано мнозинство да измени минималните цени, прилагани към тези продукти.

б. В края на преходния период се съставя таблица с минималните цени, които все още са в сила. Съветът може по предложение на Комисията с мнозинство от девет гласа, в съответствие с претеглянето, съгласно първа алинея на член 148, параграф 2, да определи системата, която да бъде прилагана в рамките на Общата селскостопанска политика.

ЧЛЕН 45

1. До замяната на националните организации на пазара с някоя от формите на обща организация, упоменати в член 40, параграф 2, търговията с продукти, по отношение на които някои държави-членки:

- имат договорености, предназначени да гарантират на националните производители пазар за тяхната продукция; и
- се нуждаят от внос,

се развива чрез сключването на дългосрочни споразумения или договори между държавите-членки вносители и износители.

Тези споразумения или договори са насочени към прогресивното премахване на всяка дискриминация в прилагането на споразуменията към различните производители в Общността.

Такива споразумения или договори се сключват през първия етап; взема се предвид принципът на реципрочност.

2. Що се отнася до количествата, тези споразумения или договори се базират на средния обем на търговията между държавите-членки със съответните продукти за последните три години преди влизането в сила на настоящия договор и предвиждат увеличаване на обема на търговията в рамките на съществуващите изисквания, като се вземат предвид традиционните модели на търговия.

По отношение на цените тези споразумения или договори следва да дават възможност на производителите да се разпореждат с договорените количества на цени, които прогресивно се доближават до цените, заплащани на националните производители на вътрешния пазар на закупуващата държава.

Това сближаване трябва да напредва с възможно най-стабилни темпове и да приключи най-късно до края на преходния период.

Цените подлежат на договаряне между заинтересованите страни в рамката на директиви, издадени от Комисията за целите на прилагането на предходните две алинеи.

Ако първият етап бъде удължен, тези споразумения или договори продължават да се изпълняват в съответствие с условията, приложими в края на четвъртата година от влизането в сила на настоящия договор, като задължението за увеличаване на количествата и сближаване на цените се суспендира до преминаването във втори етап.

Държавите-членки се възползват от всяка възможност, дадена им от законодателството, в частност по отношение на политиката на внос, за да осигурят сключването и изпълнението на тези споразумения или договори.

3. В степента, в която тези държави-членки се нуждаят от суровини за производството на стоки, които ще бъдат изнасяни извън Общността в конкуренция със стоки от трети страни, гореспоменатите споразумения или договори не съставляват пречка за вноса на суровини от трети страни за тази цел. Тази разпоредба обаче не се прилага, ако Съветът единодушно реши да предвиди извършването на плащания, необходими за компенсиране на заплатената за тази цел по-висока цена за внесените стоки въз основа на споразуменията или договорите във връзка с цената за доставка на същите стоки, закупени на световния пазар.

ЧЛЕН 46

Когато в някоя в държава-членка даден продукт е предмет на национална организация на пазара или на вътрешни правила, имащи равностоен ефект, и този продукт засяга конкурентното положение на подобно производство в друга държава-членка, държавите-членки прилагат компенсаторни мерки към вноса на този продукт, идващ от държавата-членка, в която съществува такава организация или правила, освен ако тази държава прилага компенсаторна такса върху износа.

Комисията фиксира размера на тези такси на нивото, необходимо за възстановяване на баланса; тя може също така да разреши други мерки при условия и елементи, определени от нея.

ЧЛЕН 47

Що се отнася до функциите на Икономическия и социален комитет по този дял, неговата земеделска секция остава на разположение на Комисията, за да подготви, в съответствие с разпоредбите на членове 197 и 198, разискванията на Комитета.

ДЯЛ ТРЕТИ

СВОБОДНО ДВИЖЕНИЕ НА ХОРА, УСЛУГИ И КАПИТАЛИ

ГЛАВА ПЪРВА

РАБОТНИЦИ

ЧЛЕН 48

1. Свободното движение на работници в рамките на Общността се осигурява най-късно до края на преходния период.

2. Тази свобода на движение налага премахването на всякаква дискриминация, основаваща се на гражданство между работниците от държавите-членки, що се отнася до наемането на работа, възнаграждението и другите условия на труд.

3. Тя включва и правото, при спазване на ограниченията, основаващи се на съображения за обществен ред, обществена сигурност и обществено здраве:

- а) да се приемат действително направени предложения за наемане на работа;
- б) на свободно движение в рамките на територията на държавите-членки за тази цел;
- в) да пребивава временно в държава-членка с цел наемане на работа там, в съответствие с разпоредбите, уреждащи наемането на работа на гражданите от тази държава, предвидени в закони, подзаконови или административни разпоредби;
- г) на оставане на територията на държава-членка след наемане на работа в тази държава, при условията, които се предвиждат в регламенти за приложение, съставени от Комисията.

4. Разпоредбите на този член не се прилагат по отношение на назначаването на работа в публичната администрация.

ЧЛЕН 49

Веднага след влизането в сила на настоящия договор Съветът, по предложение на Комисията и след като се консултира с Икономическия и социален комитет, издава директиви или регламенти, определящи мерките, които са необходими за постепенното осъществяване на свободното движение на работниците, така както това е предвидено в член 48 и по-специално:

- а) посредством осигуряването на тясно сътрудничество между националните служби по заетостта;
- б) посредством систематично и постепенно премахване на онези административни процедури и практики, както и сроковете за получаване на достъп до налични работни места, които произтичат от националното законодателство или от споразумения, сключени преди това между държави-членки, чието запазване представлява пречка за либерализацията на движението на работници;
- в) посредством систематично и прогресивно премахване на всички срокове за получаване на достъп и други ограничения, съдържащи се в националното законодателство или в споразумения, сключени преди това между държавите-членки, налагащи на работниците от други държави-членки условия при свободния избор на работа, които се различават от предвидените за работниците от съответната държава;
- г) посредством създаването на подходящ механизъм за свързване на страните при предлагането и търсенето на работа, и улесняване постигането на баланс между търсенето и предлагането на пазара на труда по такъв начин, че да се избегнат сериозни заплахи за жизнения стандарт и нивото на заетостта в различните територии и отрасли.

ЧЛЕН 50

Държавите-членки в рамките на съвместна програма насърчават обмена на млади работници.

ЧЛЕН 51

Съветът с единодушие по предложение на Комисията приема такива мерки в областта на социалното осигуряване, каквито са необходими, за да се осигури свободното движение на работници; за тази цел той предприема действия за осигуряването на работниците мигранти и на лицата на тяхна издръжка:

- а) акумулиране на всички периоди, които се вземат предвид според законодателствата на няколко държави, с оглед придобиването и запазването на правото на обезщетение, както и при изчисляването на това обезщетение;
- б) изплащането на тези обезщетения на лицата, постоянно пребиваващи на територията на държавите-членки.

ГЛАВА ВТОРА

ПРАВО НА УСТАНОВЯВАНЕ

ЧЛЕН 52

В рамките на следващите разпоредби ограниченията върху свободата на установяване на граждани на държава-членка на територията на друга държава-членка постепенно се премахват в течение на преходния период. Това прогресивно премахване се прилага също и по отношение на ограниченията за създаване на представителства, клонове или дъщерни дружества от граждани на всяка държава-членка, установили се на територията на друга държава-членка.

Свободата на установяване включва правото на достъп до и упражняване на дейност като самостоятелно заето лице, както и да се създават и ръководят предприятия, в частност дружества по смисъла на член 58, параграф 2 при условията, определени от правото на държавата, където се извършва установяването за нейните собствени граждани, при спазването на разпоредбите на главата относно капиталите.

ЧЛЕН 53

Държавите-членки няма да въвеждат никакви нови ограничения на правото на установяване на тяхна територия на граждани на останалите държави-членки, освен ако в настоящия договор не е предвидено друго.

ЧЛЕН 54

1. Преди края на първия етап Съветът единодушно, по предложение на Комисията и след като се консултира с Икономическия и социален комитет и Асамблеята, приема обща програма за премахване на съществуващите ограничения пред свободата на установяване в рамките на Общността. Комисията представя предложението си на Съвета през първите две години на първия етап.

В програмата се предвиждат общите условия, при които следва да бъде постигната свободата на установяване за всеки вид дейност и в частност етапите на постигане.

2. За изпълнението на тази обща програма, или при липса на такава програма, – за да се достигне до етап на свобода на установяване по отношение на определена дейност, Съветът по предложение на Комисията и след като се консултира с Икономическия и социален комитет и Асамблеята, издава директиви – до края на първия етап – с единодушие, а след това – с квалифицирано мнозинство.

3. Съветът и Комисията изпълняват задълженията, които са им възложени в съответствие с предходните разпоредби в частност:

- а) като общо правило отдават приоритетно значение на дейностите, при които свободата на установяване е от особено съществено значение за развитието на производството и търговията;
- б) като осигуряват тясно сътрудничество между компетентните органи в държавите-членки с цел уточняване на специфичното положение на различни дейности в рамките на Общността;
- в) посредством отмяната на тези административни процедури и практики, които произтичат или от националното законодателство, или от споразумения, сключени преди това между държавите-членки, чието запазване би представлявало пречка за осъществяването на свободата на установяване;
- г) като гарантират, че работниците от една държава-членка, наети на работа на територията на друга държава-членка, могат да останат на тази територия с цел започването на дейност като самостоятелно заети лица, когато те отговарят на условията, на които би се изисквало да отговарят, ако влизаха в тази държава по времето, когато са имали намерение да започнат осъществяването на такава дейност;
- д) като предоставят правото на гражданин на една държава-членка да придобива и ползва земи и сгради на територията на друга държава-членка, доколкото това не противоречи на принципите, предвидени в член 39, параграф 2.
- е) като осъществяват постепенно премахване на ограниченията върху свободата на установяване във всеки вид дейност, както по отношение условията за създаване на представителства, клонове или дъщерни дружества на територията на държава-членка, така и до условията за назначаването на персонал, който принадлежи към главното предприятие на мениджърски или контролни длъжности в такива представителства, клонове или дъщерни дружества;
- ж) посредством координирането до необходимата степен на гаранциите, които се изискват от държавите-членки от дружествата по смисъла на член 58, параграф 2, за да се защитят интересите на техните членове и на третите лица, с оглед тези гаранции да станат равностойни в цялата Общност;
- з) като се уверят взаимно, че условията на установяване не се нарушават от помощи, предоставяни от държавите-членки.

ЧЛЕН 55

Разпоредбите на тази глава няма да се прилагат, доколкото те засягат някоя държава-членка по отношение на дейности, които в тази държава са свързани, макар и епизодично, с упражняването на публична власт.

Съветът може с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията да приеме, че разпоредбите на тази глава няма да се прилагат по отношение на някои видове дейности.

ЧЛЕН 56

1. Разпоредбите на тази глава и мерките, взети в съответствие с нея не засягат прилагането на разпоредбите, съдържащи се в закон, подзаконов или административен акт, които предвиждат специално третиране на чуждите граждани по съображения за обществен ред, обществена сигурност и обществено здраве.

2. Преди края на преходния период, Съветът с единодушие по предложение на Комисията и след като се консултира с Асамблеята, издава директиви за координиране на споменатите по-горе разпоредби, съдържащи се в закон, подзаконов или административен акт. След края на втория етап, обаче, Съветът с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията издава директиви за координирането на такива разпоредби, които във всяка държава-членка са предмет на подзаконова или административна уредба.

ЧЛЕН 57

1. С цел да улесни лицата при започване или осъществяване на дейност като самостоятелно заети лица, Съветът, по предложение на Комисията и след като се консултира с Асамблеята, с единодушие през първия етап, и с квалифицирано мнозинство след това, издава директиви за взаимното признаване на дипломи, сертификати и други документи, удостоверяващи квалификация.

2. Със същата цел Съветът, преди края на преходния период, по предложение на Комисията и след консултации с Асамблеята, издава директиви за координиране на разпоредбите на законите, подзаконовите или административните процедури в държавите-членки, отнасящи се до достъпа до и осъществяването на дейност като самостоятелно заето лице. Единодушие е необходимо по въпроси, които са предмет на законодателно уреждане в поне една държава-членка и мерките, свързани със закрила на спестяванията, в частност предоставянето на кредит и упражняване на професия банкер, както и условията, уреждащи упражняването на медицинска професия и свързаните с нея, и фармацевтични професии в различните държави-членки. В останалите случаи, Съветът действа с единодушие през първия етап и с квалифицирано мнозинство след това.

3. По отношение на медицинските и свързаните с тях професии, и фармацевтичните професии, постепенното премахване на ограниченията зависи от координирането на условията за тяхното упражняване в различни държави-членки.

ЧЛЕН 58

Дружествата, създадени в съответствие със законодателството на държава-членка, които имат седалище, централно управление или основно място на дейност в рамките на Общността, за целите на тази глава се третират по същия начин като физическите лица, които са граждани на държавите-членки.

„Дружества” означава дружества, създадени в съответствие с гражданското или търговското право, включително кооперации и други юридически лица, които се регулират от публичното или частното право, с изключение на онези с нестопанска цел.

ГЛАВА ТРЕТА

УСЛУГИ

ЧЛЕН 59

В следващите разпоредби се урежда прогресивното премахване през преходния период на ограниченията на свободното предоставяне на услуги в рамките на Общността по отношение на гражданите на държавите-членки, които са се установили в държава от Общността, различна от тази, в която се намира лицето, за което са предназначени услугите.

Съветът може с единодушие по предложение на Комисията да разшири обхвата на прилагането на разпоредбите на тази глава по отношение на граждани от трети държави, които предоставят услуги и които са се установили на територията на Общността.

ЧЛЕН 60

Услугите се считат за „услуги” по смисъла на настоящия договор, ако те обикновено се предоставят срещу възнаграждение, доколкото не са регулирани от разпоредбите, отнасящи се до свободата на движение на стоки, капитали и хора.

По-конкретно „услугите” включват:

- а) дейности от промишлен характер;
- б) дейности от търговски характер;
- в) дейности на занаятчиите;
- г) дейности на свободните професии.

Без да се засягат разпоредбите на главата относно правото на установяване, лицата които предлагат услуги имат право, за да ги осъществяват, временно да упражняват своята дейност в държавата, където се предоставя услугата, при същите условия, каквито съответната държава прилага спрямо своите собствени граждани.

ЧЛЕН 61

1. Свободното предоставяне на услуги в областта на транспорта се регулира от разпоредбите на дяла, отнасящ се до транспорта.

2. Либерализацията на банковите и застрахователните услуги, свързани с движението на капитали, се осъществява заедно с прогресивното либерализиране на движението на капитали.

ЧЛЕН 62

Освен ако друго не е предвидено в настоящия договор, държавите-членки не могат да въвеждат нови ограничения на свободното предоставяне на услуги, което на практика се постига с влизането в сила на този договор.

ЧЛЕН 63

1. Преди края на първия етап Съветът единодушно по предложение на Комисията и след консултиране с Икономическия и социален комитет и с Асамблеята, съставя обща програма за премахване на съществуващите ограничения за свободното предоставяне на услуги в Общността. Комисията представя предложението си на Съвета през първите две години от първия етап.

Програмата предвижда общите условия за всяка категория услуги и етапите за тяхното либерализиране.

2. За изпълнението на тази обща програма, или при липса на такава програма – за достигане до етап на либерализиране по отношение на определена услуга, Съветът по предложение на Комисията и след като се консултира с Икономическия и социален комитет и с Асамблеята издава директиви до края на първия етап – с единодушие, а след това – с квалифицирано мнозинство.

3. Що се отнася до решенията и предложенията, упоменати в параграфи 1 и 2, като правило приоритет следва да се отдава на онези услуги, които пряко засягат производствените разходи или тези, чието либерализиране спомага за развитието на търговията със стоки.

ЧЛЕН 64

Държавите-членки обявяват своята готовност да осъществяват либерализация на услугите в степен, по-голяма от необходимата съгласно директивите, приети в съответствие с член 63, параграф 2, ако общата икономическа ситуация и ситуацията в съответния икономически сектор позволяват това.

За тази цел Комисията приема препоръки до съответните държави-членки.

ЧЛЕН 65

Докато не бъдат отменени ограниченията върху свободното предлагане на услуги всяка държава-членка има право да прилага такива ограничения, без да прави разлика на основание гражданство или пребиваване на всички лица, които предлагат услуги по смисъла на член 59, параграф 1.

ЧЛЕН 66

Разпоредбите на членове от 55 до 58 се прилагат по отношение на материята, уредена от настоящата глава.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

КАПИТАЛИ

ЧЛЕН 67

1. По време на преходния период и в степента, необходима за осигуряване на правилното функциониране на общия пазар, държавите-членки прогресивно премахват помежду си всички ограничения на движението на капитали, принадлежащи на лицата пребиваващи в държавите-членки, както и всяка дискриминация, основана на гражданство или на пребиваване на страните или на мястото на инвестиране на капитала.
2. Текущите плащания, свързани с движението на капитали между държавите-членки се освобождават от всички ограничения най-късно до края на първия етап.

ЧЛЕН 68

1. По отношение на въпросите, предмет на настоящата глава, държавите-членки следва да бъдат възможно най-либерални при предоставянето на такива разрешения за обмен, каквито биха били необходими след влизането в сила на настоящия договор.
2. Когато някоя държава-членка прилага своите национални правила, регулиращи капиталовия пазар и кредитната система към свободното движение на капитали, либерализирано в съответствие с разпоредбите на настоящата глава, тя прави това по недискриминационен начин.
3. Заемите за пряко или непряко финансиране на държава-членка или нейни регионални или местни власти не се отпускат или дават в друга държава-членка, освен ако съответните държави са постигнали споразумение за това. Тази разпоредба не препятства прилагането на член 22 от Протокола за устава на Европейската инвестиционна банка.

ЧЛЕН 69

Съветът, по предложение на Комисията, която за тази цел се консултира с Паричния комитет, предвиден в член 105, издава необходимите директиви за прогресивното прилагане на разпоредбите на член 67, като действа с единодушие през първите два етапа и с квалифицирано мнозинство след това.

ЧЛЕН 70

1. Комисията предлага на Съвета мерки за прогресивно координиране на политиките по обмен на държавите-членки по отношение на движението на капитали между тези държави и трети страни. За тази цел Съветът с единодушие издава директиви. Той се стреми да постигне възможно най-голяма степен на либерализация.
2. Когато мерките, взети в съответствие с параграф 1, не позволяват премахване на различията между правилата за обмен на държавите-членки и когато тези различия биха

накарали лицата с пребиваване в една от държавите-членки да използват по-свободните условия за трансфер в рамките на Общността, предвидени в член 67, с цел заобикаляне на правилата на някоя от държавите-членки относно движението на капитали от и към трети страни, тази държава може, след като се консултира с останалите държави-членки и с Комисията, да вземе необходимите мерки за преодоляване на тези трудности.

Ако Съветът прецени, че тези мерки ограничават свободното движение на капитали в рамките на Общността в по-голяма степен, отколкото е необходимо за преодоляване на затрудненията, той може с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията да реши, че съответната държава-членка трябва да измени или да премахне тези мерки.

ЧЛЕН 71

Държавите-членки се стремят да избегнат въвеждането в Общността на нови обменни ограничения при свободното движение на капитали и текущите плащания, свързани с това движение и се стремят да не правят съществуващите правила по-ограничителни.

Те декларират своята готовност да надхвърлят степента на либерализация на движението на капиталите, предвидена в предходните членове, доколкото тяхното икономическо положение, и в частност състоянието на баланса на техните плащания, позволяват това.

Комисията може, след консултации с Паричния комитет, да отправя препоръки до държавите-членки по този въпрос.

ЧЛЕН 72

Държавите-членки поддържат Комисията информирана относно всяко движение на капитали от и към трети страни, което им стане известно. Комисията може да представя на държавите-членки становища по този въпрос, които счита за необходими.

ЧЛЕН 73

1. Ако движението на капитал води до затруднения във функционирането на капиталовия пазар на някоя държава-членка Комисията, след консултации с Паричния комитет, може да разреши на тази държава да вземе защитни мерки в областта на движението на капитали условията и детайлите, които се определят от Комисията.

Съветът може с квалифицирано мнозинство да отмени това разрешение или да измени условията и детайлите по него.

2. Затруднената държава-членка може, обаче, на основания за секретност или неотложност, да предприеме горепосочените мерки по своя инициатива, когато това се окаже необходимо. Комисията и останалите държави-членки трябва да бъдат уведомени за тези мерки най-късно до датата на тяхното влизане в сила. В този случай Комисията може, след консултиране с Паричния комитет да реши, че съответната държава трябва да измени или да отмени мерките.

ДЯЛ ЧЕТВЪРТИ

ТРАНСПОРТ

ЧЛЕН 74

Целите на настоящия договор, свързани с въпросите, уредени в този дял, се осъществяват от държавите-членки в рамките на обща транспортна политика.

ЧЛЕН 75

1. За целите на прилагането на член 74, като се вземат предвид специфичните характеристики на транспорта, Съветът с единодушие до края на втория етап, и с квалифицирано мнозинство след това, определя по предложение на Комисията и след консултации с Икономическия и социален комитет и с Асамблеята:

- а) общи правила, приложими по отношение на международния транспорт от или към територията на държава-членка или преминаващ през територията на една или повече държави-членки;
- б) условия, в съответствие с които превозвачи, които не са постоянно пребиваващи в държава-членка, имат право да осъществяват превози в рамките на тази държава-членка;
- в) други подходящи разпоредби.

2. Разпоредбите, посочени в букви а) и б) на параграф 1, се изработват през преходния период.

3. Чрез дерогация от процедурата, предвидена в параграф 1, когато прилагането на разпоредбите, отнасящи се до принципите на регулиране на транспорта би засегнало сериозно жизненото равнище и заетостта в някои области и самото функциониране на транспорта, тези разпоредби се утвърждават с единодушие от Съвета. При осъществяването на тези действия Съветът взема предвид необходимостта от приспособяване към икономическото развитие, което ще бъде предизвикано от създаването на общия пазар.

ЧЛЕН 76

До приемането на разпоредбите, посочени в член 75, параграф 1, никоя държава-членка не може, без единодушното одобрение на Съвета да изменя действащи към момента на влизането в сила на настоящия договор разпоредби, които уреждат тази материя, така че те по своите преки или косвени последици да бъдат по-неблагоприятни за превозвачите от други държави-членки, отколкото за собствените ѝ превозвачи.

ЧЛЕН 77

Съвместими с настоящия договор са помощите, които отговарят на нуждата от координация на транспорта или които представляват компенсация за изпълнението на някои задължения, които са присъщи на понятието за публична услуга.

ЧЛЕН 78

Всички мерки, предприети в рамките на настоящия договор по отношение на тарифите и условията за транспорт, вземат предвид икономическото положение на превозвачите.

ЧЛЕН 79

1. По отношение на транспорта в рамките на Общността, най-късно до края на втория етап трябва да бъде отменена дискриминацията, съществуваща под формата на различни цени и условия за превоз за едни и същи стоки, по един и същ маршрут, основани на държава на произход или местоназначение на стоките.

2. Параграф 1 не е пречка Съветът да предприеме други мерки в съответствие с член 75, параграф 1.

3. В срок от две години от влизане в сила на настоящия договор, Съветът с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията и след като се консултира с Икономическия и социален комитет, приема правила за прилагането на разпоредбите на параграф 1.

Съветът може в частност да утвърди разпоредби, необходими за да позволят на институциите на Общността да се съобразят с предвидените в параграф 1 разпоредби и да дадат възможност на потребителите да се възползват изцяло от тях.

4. Комисията по собствена инициатива или по искане на държава-членка разследва всички случаи на дискриминация, попадащи в обхвата на параграф 1, и след като се консултира със съответната държава-членка, приема необходимите решения в рамките на правилата, приети в съответствие с разпоредбите на параграф 3.

ЧЛЕН 80

1. От началото на втория етап се забранява налагането от страна на държава-членка, във връзка с транспортната дейност, осъществявана в рамките на Общността, на цени и условия, които съдържат елемент на подкрепа или на защита на интересите на едно или повече определени предприятия или производства, освен ако това не е разрешено от Комисията.

2. Комисията по своя инициатива или по искане на държава-членка проверява условията и цените, посочени в параграф 1, като от една страна взема предвид по-специално необходимостта от съответна регионална икономическа политика, нуждите на по-слабо развитите райони и проблемите на райони, сериозно засегнати от политически обстоятелства, а от друга - отражението на тези цени и условия върху конкуренцията между различните видове транспорт.

Комисията приема необходимите решения след като се консултира с всяка заинтересована държава-членка.

3. Предвидената в параграф 1 забрана не се прилага по отношение на тарифите, които са определени в отговор на конкуренцията.

ЧЛЕН 81

Таксите или налозите във връзка с пресичането на границите, с които превозвачът се облага в допълнение към транспортните разходи, не могат да превишават една разумна граница, като се вземат предвид действително направените разходи.

Държавите-членки се стремят да намаляват постепенно тези разходи.

Комисията може да отправя препоръки до държавите-членки относно прилагането на този член.

ЧЛЕН 82

Разпоредбите на този дял не представляват пречка за прилагането на мерки, предприети във Федерална република Германия, доколкото тези мерки са необходими с оглед компенсиране на неизгодните икономически обстоятелства в икономиката на някои области на Федералната република, засегнати от това разделяне, предизвикани от разделянето на Германия.

ЧЛЕН 83

Към Комисията се създава Консултативен комитет от експерти, определени от правителствата на държавите-членки. Когато Комисията счита, че това е желателно, тя се консултира с комитета относно транспортни проблеми, без да се засягат правомощията на транспортния отдел на Икономическия и социален комитет.

ЧЛЕН 84

1. Разпоредбите на този дял се прилагат по отношение на железопътния, автомобилния и вътрешния воден транспорт.
2. Съветът с единодушие може да реши дали, в каква степен и по каква процедура могат да бъдат приети съответни разпоредби, отнасящи се до морския и въздушния транспорт.

ЧАСТ ТРЕТА

ПОЛИТИКИ НА ОБЩНОСТТА

ДЯЛ I

ОБЩИ ПРАВИЛА

ГЛАВА 1

ПРАВИЛА НА КОНКУРЕНЦИЯ

РАЗДЕЛ ПЪРВИ

ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПРЕДПРИЯТИЯТА

ЧЛЕН 85

1. Забраняват се като несъвместими с общия пазар: всички споразумения между предприятия, решения на сдружения на предприятия и съгласувани практики, които биха могли да засегнат търговията между държавите-членки и които имат за своя цел или резултат предотвратяването, ограничаването или нарушаването на конкуренцията в рамките на общия пазар, и в частност такива, които:

- а) пряко или косвено определят покупни или продажни цени или други условия на търговията;
- б) ограничават или контролират производството, пазарите, технологичното развитие или инвестициите;
- в) осъществяват подялба на пазари или на доставчици;
- г) прилагат различни условия по отношение на еквивалентни сделки с други търговски партньори, като по този начин ги поставят при сравнително по-неблагоприятни условия;
- д) поставят сключването на договорите в зависимост от приемането на допълнителни задължения, които по своя характер или в съответствие с търговската практика нямат връзка с предмета на тези договори.

2. Всички споразумения или решения, които са забранени в съответствие с този член, са нищожни.

3. Разпоредбите на параграф 1 могат да бъдат обявени за неприложими по отношение на:

- всяко споразумение или определен вид споразумения между предприятия;
- всяко решение или определен вид решения на сдружения на предприятия;
- всяка съгласувана практика или определен вид съгласувани практики,

които допринасят за подобряване на производството или разпространението на стоки или за развитието на техническия или икономическия прогрес, като при това предоставят на потребителите справедлив дял от получените ползи, без:

- а) да налагат на участващите предприятия ограничения, които не са абсолютно необходими за постигането на тези цели;
- б) да дават възможност на такива предприятия да елиминират конкуренцията по отношение на съществена част от съответните стоки.

ЧЛЕН 86

Забранена като несъвместима с общия пазар е всяка злоупотреба от страна на едно или повече предприятия с господстващо положение в рамките на общия пазар или в съществена част от него, доколкото тя може да повлияе върху търговията между държавите-членки.

Такава злоупотреба в частност може да се изразява в:

- а) пряко или косвено налагане на нелоялни покупни или продажни цени или на други несправедливи условия за търговия;
- б) ограничаване на производството, пазарите или технологичното развитие във вреда на потребителите;
- в) прилагане на различни условия по отношение на еквивалентни сделки с други търговски партньори, като по този начин ги поставя в сравнително по-неблагоприятно положение;
- г) поставяне на сключването на договори в зависимост от приемането на допълнителни задължения от другите страни, които по своя характер или в съответствие с търговската практика нямат връзка с предмета на тези договори.

ЧЛЕН 87

1. Подходящите регламенти и директиви, които трябва да приложат принципите, предвидени в членове 85 и 86, се приемат в срок от три години от влизането в сила на настоящия договор от Съвета с единодушие, по предложение на Комисията и след като се консултира с Асамблеята.

Ако не бъдат приети в посочения срок, директивите или регламентите се утвърждават от Съвета с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, след консултации с Асамблеята.

2. Регламентите или директивите, посочени в параграф 1, са предназначени в частност:

- а) да гарантират спазването на забраните, предвидени в член 85, параграф 1 и член 86, като предвидят глоби и периодични парични санкции;
- б) да предвидят подробни правила за прилагането на член 85, параграф 3, като се вземе предвид необходимостта да се осигури от една страна ефективен контрол, и от друга опростяването на административните процедури в максималната възможна степен;
- в) да се определят, ако съществува необходимост от това в различните отрасли от икономиката, обхвата на приложение на членове 85 и 86;
- г) да определят съответните функции на Комисията и на Съда, при прилагането на разпоредбите на настоящия параграф;
- д) да определят отношението между националните законодателства и разпоредбите на настоящия раздел или приетите въз основа на настоящия член разпоредби.

ЧЛЕН 88

До влизането в сила на разпоредбите, приети в съответствие с член 87, компетентните органи в държавите-членки се произнасят относно допустимостта на споразумения, решения и съгласувани практики, както и относно злоупотребата с господстващо положение в общия пазар, в съответствие с тяхното национално право и в частност разпоредбите на член 85, параграф 3 и на член 86.

ЧЛЕН 89

1. Без да се засягат разпоредбите на член 88, Комисията от започване на задълженията си, осигурява прилагането на принципите, предвидени в член 85 и 86. По искане на държава-членка или по своя собствена инициатива и в сътрудничество с компетентните органи в държавите-членки, които ѝ оказват съответната помощ, Комисията разследва случаите на предполагаемо нарушение на тези принципи. Ако установи, че има такова нарушение, тя предлага съответните мерки за неговото преустановяване.

2. Ако нарушението не бъде преустановено, Комисията отбелязва нарушаването на принципите в мотивирано решение. Комисията може да публикува своето решение и да овласти държавите-членки да предприемат мерките, необходими за прекратяването на това положение, чиито условия и подробности определя тя.

ЧЛЕН 90

1. В случаите на публични предприятия и на предприятия, на които държавите-членки са предоставили специални или изключителни права, държавите-членки нямат право нито да приемат, нито да запазят съществуването на какъвто и да е акт, който противоречи на разпоредбите, съдържащи се в настоящия договор, и в частност на разпоредбите, предвидени в член 7 и членове от 85 до 94.

2. Предприятията, които са натоварени с функцията да оказват услуги от общ икономически интерес или които имат характер на фискален монопол, се подчиняват на разпоредбите, съдържащи се в настоящия договор, и в частност на правилата на конкуренцията, доколкото прилагането на тези правила не пречат фактически или юридически изпълнението на специфичните задачи, които са им възложени. Развитието на търговията не трябва да се засяга до степен, която би била в противоречие с интересите на Общността.

3. Комисията осигурява прилагането на разпоредбите на настоящия член и адресира, когато е необходимо, съответни директиви или решения към държавите-членки.

РАЗДЕЛ ВТОРИ

ДЪМПИНГ

ЧЛЕН 91

1. Ако през преходния период Комисията по искане на държава-членка или на друга заинтересована страна установи, че в рамките на общия пазар съществува дъмпингова

практика, тя отправя препоръки към лицето или лицата, от които произхождат тези практики, насочени към тяхното прекратяване.

Ако практиките продължат, Комисията разрешава на потърпевщата държава да предприеме защитни мерки, чиито условия и детайли се определят от Комисията.

2. Веднага след влизането в сила на настоящия договор стоките с произход от или в свободно обръщение в дадена държава-членка, които са били изнесени в друга държава-членка при реимпорт се допускат до територията на първата държава-членка, освободени от всички мита, количествени ограничения и мерки с равностоен ефект. Комисията приема подходящи правила по прилагането на настоящия параграф.

РАЗДЕЛ ТРЕТИ

ДЪРЖАВНИ ПОМОЩИ

ЧЛЕН 92

1. Освен когато е предвидено друго в настоящия договор, всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с общия пазар.

2. За съвместими с общия пазар се считат:

- а) помощи със социален характер, предоставени на отделни потребители при условие, че тези помощи се предоставят, без да се прави разграничение по отношение на произхода на засегнатите стоки;
- б) помощи за отстраняване на щети, причинени от природни бедствия или други извънредни събития;
- в) помощи, предоставени на икономиката в отделни региони на Федерална Република Германия, които са засегнати от разделението на Германия, доколкото тези помощи са необходими, за да се компенсират икономическите затруднения, предизвикани от това разделение.

3. За съвместими с общия пазар могат да се приемат:

- а) помощите за насърчаване на икономическото развитие на региони, където жизненото равнище е необичайно ниско или където има високо равнище на безработица;
- б) помощите за насърчаване изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес или за преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на държава-членка;
- в) помощите, които имат за цел да улеснят развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тези помощи не засягат по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес. Въпреки това, помощите, дадени на корабостроенето от 1 януари 1957 г.,

доколкото служат само за компенсиране на липсата на митническа защита, следва прогресивно да бъдат намалени при същите условия, приложими към премахването на митата, при спазване на разпоредбите на договора относно общата търговска политика спрямо трети страни;

- г) такива други видове помощи, каквито могат да бъдат определени по решение на Съвета, с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията.

ЧЛЕН 93

1. Комисията, в сътрудничество с държавите-членки държи под постоянно наблюдение всички системи за предоставяне на помощ, съществуващи в тези държави. Тя предлага на последните всички подходящи мерки, които са необходими за последователно развитие или функциониране на общия пазар.

2. Ако Комисията, след като е уведомила всички заинтересовани страни да представят своите мнения, установи, че помощта, предоставена от държавата или чрез ресурси на държавата, е несъвместима с общия пазар в съответствие с член 92, или че тази помощ е била използвана не по предназначение, тя взема решение, че съответната държава-членка е задължена да отмени или измени тази помощ в срок, който Комисията определя.

Ако съответната държава не се съобрази с това решение в определения срок Комисията или всяка друга заинтересована държава може, като изключение от разпоредбите на членове 169 и 170, да отнесе въпроса пряко до Съда.

По искане на държава-членка, Съветът с единодушие може да реши, че помощта, която държавата предоставя или има намерение да предостави, се счита за съвместима с общия пазар, като изключение от разпоредбите на член 92 или от предвидените в член 94 регламенти, ако такова решение може да бъде оправдано с извънредни обстоятелства. Що се отнася до въпросната помощ, ако Комисията вече е започнала процедурата, предвидена в алинея 1 от този параграф фактът, че заинтересованата държава е отправила искане до Съвета води до суспендирането на тази процедура, докато Съветът вземе отношение по въпроса.

Ако Съветът не е изразил отношението си в срок от три месеца от подаването на молбата, Комисията се произнася по случая.

3. Комисията следва да бъде информирана в разумен срок, който да ѝ даде възможност да представи своето становище по отношение на всякакви планове за предоставянето или изменението на помощта. Ако тя счита, че такъв план е несъвместим с общия пазар, като се позовава на член 92, тя без забавяне започва процедурата, предвидена в параграф 2. Заинтересованата държава-членка не може да започне прилагането на предложените мерки, докато тази процедура не доведе до постановяването на окончателно решение.

ЧЛЕН 94

Съветът, с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията може да приеме съответни регламенти за прилагането на членове 92 и 93 и в частност да определи условията, при които да се прилага член 93, параграф 3, както и видовете помощ, по отношение на които тази процедура не се прилага.

ГЛАВА ВТОРА

ДАНЪЧНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 95

Нито една държава-членка не може да налага, пряко или косвено, каквито и да било вътрешни данъци върху стоките на други държави-членки, които надвишават наложените пряко или косвено върху подобните местни стоки.

Освен това никоя държава-членка не може да налага върху стоките от други държави-членки вътрешни данъци от такъв характер, че да дава косвена закрила на други стоки.

Не по-късно от началото на втория етап държавите-членки отменят или изменят разпоредбите, действащи при влизането в сила на настоящия договор, които противоречат на предходните правила.

ЧЛЕН 96

Когато стоките се експортират на територията на друга държава-членка размерът на подлежащите на възстановяване платени данъци не може да превишава размера на налаганите върху тях вътрешни данъци нито пряко, нито косвено.

ЧЛЕН 97

Държавите-членки, които налагат данък върху оборота, изчислен по кумулативна многофазна данъчна система могат, в случай на вътрешно данъчно облагане, наложено от тях върху вносните стоки или при разрешено от тях възстановяване на данък за изнесените стоки, да установят средни ставки за стоките или групите стоки при условие, че не се нарушават принципите на членове 95 и 96.

Когато средните ставки, определени от държава-членка не съответстват на тези принципи, Комисията издава подходящи директиви или решения, адресирани до съответната държава-членка.

ЧЛЕН 98

В случай на налози, различни от данък върху оборота, акцизи и други форми на косвено данъчно облагане, не може да се извършва освобождаване или възстановяване при износ в други държави-членки и не могат да се налагат компенсационни такси по отношение на вноса от други държави-членки, без планираните мерки да са били предварително одобрени за ограничен период от Съвета с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията.

ЧЛЕН 99

Комисията преценява как може в интерес на общия пазар да се хармонизират законодателствата на различните държави-членки относно данъците върху оборота, акцизите

и другите форми на косвено данъчно облагане, включително компенсаторните мерки, приложими към търговията между държавите-членки.

Комисията представя предложения на Съвета, който действа с единодушие, независимо от разпоредбите на членове 100 и 101.

ГЛАВА ТРЕТА

СБЛИЖАВАНЕ НА ЗАКОНОДАТЕЛСТВОТА

ЧЛЕН 100

Съветът с единодушие, по предложение на Комисията, издава директиви относно сближаването на онези разпоредби, предвидени в закони, подзаконови или административни актове на държавите-членки, които пряко се отнасят до създаването или функционирането на общия пазар.

В случай на директиви, чието изпълнение би довело до промяна на законодателството в една или повече държави-членки, се провеждат консултации с Асамблеята и с Икономическия и социален комитет.

ЧЛЕН 101

Когато Комисията установи, че съществуваща разлика между разпоредбите, предвидени в закон, подзаконен или административен акт на държава-членка, нарушава условията на конкуренция в общия пазар и полученото в резултат на това нарушение следва да бъде отстранено, тя се консултира със съответната държава-членка.

Ако тази консултация не доведе до споразумение за отстраняване на въпросното нарушение, Съветът по предложение на Комисията, с единодушие през първия етап и с квалифицирано мнозинство след това, издава необходимите директиви. Комисията и Съветът могат да вземат всяка друга необходима мярка, която е предвидена в настоящия договор.

ЧЛЕН 102

1. Когато съществува основателно опасение, че приемането или изменението на разпоредба, съдържаща се в закон, подзаконен или административен акт би могло да предизвика нарушаване по смисъла на член 101, държавата-членка, която има желание да осъществи тази стъпка, се консултира с Комисията. След като се консултира с държавите-членки, Комисията препоръчва на заинтересованите държави мерки, които биха били подходящи за предотвратяването на това нарушение.

2. Ако държавата, която желае да приеме или измени своите собствени актове, не се съобрази с препоръката, адресирана до нея от Комисията, другите държави-членки не са длъжни, в съответствие с член 101, да изменят своите собствени разпоредби, за да прекратят това нарушаване. Ако държавата-членка, която е пренебрегнала препоръката на Комисията,

предизвика нарушаване на конкуренцията, което има вредни последици само за нея, разпоредбите на член 101 не се прилагат.

ДЯЛ II

ИКОНОМИЧЕСКА ПОЛИТИКА

ГЛАВА ПЪРВА

КОНЮНКТУРНА ПОЛИТИКА

ЧЛЕН 103

1. Държавите-членки разглеждат конюнктурните си политики като въпрос от общ интерес. Те се консултират помежду си и с Комисията относно мерките, които трябва да бъдат взети в светлината на преобладаващите обстоятелства.
2. Без да се накърняват останалите процедури, предвидени в настоящия договор, Съветът може с единодушие по предложение на Комисията да определи мерките, подходящи за тази ситуация.
3. Съветът с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, където се изисква, издава директивите, необходими за привеждане в действие на определените по параграф 2 мерки.
4. Процедурите, предвидени в настоящия член, се прилагат и ако възникнат затруднения във връзка с доставката на някои стоки.

ГЛАВА ВТОРА

ПЛАТЕЖЕН БАЛАНС

ЧЛЕН 104

Всяка държава-членка провежда икономическата политика, необходима за осигуряване на равновесието на цялостния баланс на плащанията и поддържане на доверието в нейната валута, като се полагат грижи за осигуряване на високо ниво на заетост и стабилно ниво на цените.

ЧЛЕН 105

1. За улесняване постигането на целите, предвидени в член 104, държавите-членки координират икономическите си политики. За тази цел те осигуряват сътрудничество между техните административни структури и централни банки.

Комисията представя на Съвета препоръки относно начините на постигане на това сътрудничество.

2. За насърчаване координацията на политиките на държавите-членки в паричната сфера в пълната степен, необходима за функционирането на общия пазар, се създава Паричен комитет с консултативни функции. Той има следните задачи:

- да следи паричното и финансово положение на държавите-членки и на Общността, както и общата платежна система на държавите-членки и редовно да докладва за това на Съвета и на Комисията;
- по искане на Съвета или на Комисията, или по собствена инициатива, да дава становища за разглеждане от тези институции;

Държавите-членки и Комисията назначават по двама членове на Паричния комитет.

ЧЛЕН 106

1. Всяка държава-членка поема ангажимент да разреши на нейна територия всякакви плащания, във валутата на държавата-членка, в която е постоянното пребиваване на кредитора или на бенефициента, свързани с движението на стоки, услуги или капитали, както и всички прехвърляния на капитали и доходи, в степента в която движението на стоки, услуги и капитали е либерализирано по силата на настоящия договор.

Държавите-членки декларират готовността си да се ангажират с либерализацията на плащанията над степента, предвидена в предходната алинея, доколкото цялостната икономическата ситуация и в частност състоянието на техния платежен баланс позволява това.

2. Доколкото движението на стоки, услуги и капитали се ограничава само от ограниченията на плащанията, свързани с тях, тези ограничения следва да бъдат прогресивно премахнати чрез прилагането *mutatis mutandis* на разпоредбите на главите, свързани с премахването на количествените ограничения, либерализацията на услугите и свободното движение на капитали.

3. Държавите-членки поемат ангажимент да не въвеждат помежду си нови ограничения върху трансферите, свързани с невидимите трансакции, посочени в приложение III към настоящия договор.

Прогресивното премахване на съществуващите ограничения се извършва в съответствие с разпоредбите на членове 63 до 65, доколкото това премахване не се урежда от разпоредбите, съдържащи се в параграфи 1 и 2 или в главата, отнасяща се до свободното движение на капитал.

4. Ако е необходимо държавите-членки се консултират помежду си относно мерките, които трябва да бъдат взети, за да стане възможно осъществяването на плащанията и трансферите, упоменати в настоящия член; тези мерки не накърняват постигането на целите, посочени в настоящата глава .

ЧЛЕН 107

1. Всяка държава-членка разглежда политиката си по отношение на валутните курсове като въпрос от общ интерес.

2. Ако някоя държава-членка направи промяна във валутния си курс, която е несъвместима с целите, посочени в член 104, и която сериозно нарушава условията на конкуренция, Комисията може, след консултации с Паричния комитет, да разреши на останалите държави-членки за строго ограничен период да вземат необходимите мерки при условия и детайли, определени от Комисията, за предотвратяване последиците от такава промяна.

ЧЛЕН 108

1. Когато дадена държава-членка е в затруднение или съществува опасност да изпадне в затруднение по отношение на платежния баланс, било в резултат на цялостна липса на равновесие в платежния ѝ баланс, или в резултат на вида валута на разположение, и когато тези затруднения могат в частност да застрашат функционирането на общия пазар или прогресивното прилагане на общата търговска политика, Комисията незабавно проучва положението на въпросната държава-членка и действията, които тази държава, като се възползва от всички средства на нейно разположение, е предприела или може да предприеме в съответствие с член 104. Комисията обявява мерките, които препоръчва на съответната държава.

Ако действията, предприети от държавата-членка и мерките, предложени от Комисията се окажат недостатъчни за преодоляване на затрудненията, които са възникнали или биха могли да възникнат, Комисията след консултации с Паричния комитет, предлага на Съвета да предостави взаимопомощ и подходящите начини за това.

Комисията редовно информира Съвета за ситуацията и нейното развитие.

2. Съветът с квалифицирано мнозинство предоставя такава взаимопомощ; той приема директиви или решения, определящи условията и детайлите на тази помощ, която може да бъде под форми като:

- а) съгласуван подход към или в рамките на други международни организации, към които държавите-членки могат да се обърнат;
- б) мерки, необходими за избягване на отклоняване на търговски потоци, когато държавата в затруднение запази или отново въведе количествени ограничения срещу трети страни;
- в) предоставянето на ограничени кредити от останалите държави-членки по споразумение между тях.

През преходния период взаимопомощта може да приеме формата на специални намаления на митата или увеличаване на квотите с оглед улесняване увеличаването на вноса от държавата в затруднение, по споразумение между държавите, които ще трябва да вземат тези мерки.

3. Ако взаимопомощта, препоръчана от Комисията не бъде предоставена от Съвета, или ако предоставената взаимопомощ и взетите мерки се окажат недостатъчни, Комисията

разрешава на съответната държава-членка да вземе защитни мерки, условията и детайлите на които се определят от Комисията.

Съветът с квалифицирано мнозинство може да отмени това разрешение или да промени условията и детайлите по него.

ЧЛЕН 109

1. При внезапна криза в платежния баланс и ако не бъде взето незабавно решение по смисъла на член 108, параграф 2, заинтересованата държава-членка може, като предпазна мярка, да вземе необходимите защитни мерки. Тези мерки трябва да причиняват възможно най-малки смущения във функционирането на общия пазар и техният обхват не трябва да бъде по-широк от строго необходимото за преодоляване на внезапно възникналите затруднения.

2. Комисията и останалите държави-членки трябва да бъдат уведомени за защитните мерки не по-късно от момента на тяхното влизане в сила. Комисията може да препоръча на Съвета да предостави взаимопомощ по смисъла на член 108.

3. След като Комисията е дала становището си и са проведени консултациите с Паричен комитет, Съветът може с квалифицирано мнозинство да реши, че съответната държава трябва да измени, спре или отмени защитните мерки, упоменати по-горе.

ГЛАВА ТРЕТА

ТЪРГОВСКА ПОЛИТИКА

ЧЛЕН 110

Чрез създаването на митнически съюз помежду им, държавите-членки имат за цел да допринесат, в общ интерес, за хармоничното развитие на световната търговия, прогресивното премахване на ограниченията на международната търговия и понижаването на митническите бариери.

Общата търговска политика отчита благоприятния ефект, който премахването на митата между държавите-членки може да има върху увеличаването на конкурентната сила на предприятията в тези държави.

ЧЛЕН 111

Без да се накърняват разпоредбите на членове 115 и 116, през преходния период се прилагат следните разпоредби:

1. Държавите-членки координират техните търговски отношения с трети страни, така че до края на преходния период да са налице условията, необходими за провеждането на обща политика в областта на външната търговия.

Комисията представя на Съвета предложения по отношение на процедурата за общи действия, която трябва да бъде следвана през преходния период и по отношение на постигането на единство в техните търговски политики.

2. Комисията представя на Съвета препоръки за преговорите по тарифите с трети страни по отношение на общата митническа тарифа.

Съветът оправомощава Комисията да започне такива преговори.

Комисията води преговорите като се консултира със специален комитет, назначен от Съвета, за да я подпомага в тази задача, в рамките на директиви, които Съветът може да издаде.

3. При упражняване на правомощията, дадени му по силата на настоящия член, Съветът действа единодушно през първите два етапа и с квалифицирано мнозинство след това.

4. Държавите-членки, като се консултират с Комисията, вземат всички необходими мерки, в частност мерки, предназначени да доведат до адаптиране на действащите тарифни споразумения с трети страни, с цел да не се забави влизането в сила на общата митническа тарифа.

5. Държавите-членки се стремят да осигурят възможно най-висока степен на единство между тях по отношение на списъците за либерализиране за трети страни или групи от трети страни. За тази цел Комисията отправя подходящи препоръки към държавите-членки.

Ако държавите-членки премахнат или намалят количествените ограничения по отношение на трети страни, те трябва предварително да уведомят Комисията за това и да предоставят същото третиране на останалите държави-членки.

ЧЛЕН 112

1. Без да се накърняват поетите между държавите-членки задължения в рамките на други международни организации, преди края на преходния период те прогресивно хармонизират системите, с които предоставят помощи за износа си в трети страни, в степената необходима да се гарантира, че конкуренцията между предприятията на Общността няма да бъде опорочена.

По предложение на Комисията Съветът, с единодушие до края на втория етап и с квалифицирано мнозинство след това, издава необходимите за тази цел директиви.

2. Преходните разпоредби не се прилагат към такова възстановяване на мита и такси с равностоен на мито ефект, както и към връщане на косвени данъци, включително данъци върху оборота, акцизи и други косвени данъци, каквото е допустимо при износ на стоки от държава-членка в трета страна, доколкото тези възстановявания не надвишават размера на прекия или косвения налог върху изнесените стоки.

ЧЛЕН 113

1. След края на преходния период общата търговска политика се основава на единни принципи, в частност по отношение на промените в тарифните ставки, сключването на тарифни и търговски споразумения, постигането на единство в мерките за либерализация, експортната политика и мерките за защита на търговията като вземаните в случай на дъмпинг или субсидии.

2. Комисията представя на Съвета предложения за прилагането на общата търговска политика.

3. Когато предстои договарянето на споразумения с трети страни Комисията отправя препоръки до Съвета, който я оправомощава да води необходимите преговори.

Комисията води преговорите като се консултира със специален комитет, назначен от Съвета да я подпомага в тази ѝ задача, и в рамките на директивите, които Съветът може да адресира до нея.

4. Съветът с квалифицирано мнозинство упражнява правомощията, предоставени по настоящия член,.

ЧЛЕН 114

Споразуменията, упоменати в член 111, параграф 2 и в член 113 се сключват от името на Общността от Съвета, с единодушие през първите два етапа и с квалифицирано мнозинство след това.

ЧЛЕН 115

За да се гарантира, че изпълнението на мерките на търговската политика, предприета в съответствие с настоящия договор от някоя държава-членка, няма да бъде препятствано от отклоняване на търговски потоци, или ако разликите между тези мерки водят до икономически затруднения в една или повече държави-членки, Комисията препоръчва методи за необходимото сътрудничество между държавите-членки. Ако това не се осъществи, Комисията разрешава на държавите-членки да вземат необходимите защитни мерки, като определя техните условия и детайли.

В неотложни случаи през преходния период, държавите-членки могат сами да предприемат необходимите мерки и ги съобщават на останалите държави-членки и на Комисията, които решават дали съответната държава-членка трябва да измени или отмени тези мерки.

При избора на такива мерки се дава приоритет на онези от тях, които биха причинили възможно най-малко сътресение във функционирането на общия пазар и които отчитат необходимостта от най-голямото възможно ускоряване на въвеждането на общата митническа тарифа.

ЧЛЕН 116

По всички въпроси от особен интерес за общия пазар след изтичането на преходния период действията на държавите-членки в рамките на международни организации от икономически характер могат да бъдат само общи. За тази цел Комисията представя предложения относно обхвата и прилагането на общите действия на Съвета, който действа с квалифицирано мнозинство.

През преходния период държавите-членки се консултират помежду си, с цел съгласуване на предприеманите от тях действия и възприемане, доколкото е възможно, на единен подход.

ДЯЛ ТРЕТИ

СОЦИАЛНА ПОЛИТИКА

Глава I

Социални разпоредби

ЧЛЕН 117

Държавите-членки се съгласяват относно необходимостта да насърчават подобряването на условията на труд и подобряване на жизнения стандарт на работниците, така че да стане възможна тяхното хармонизиране, като същевременно бъде запазено подобрението.

Те са убедени, че това развитие ще следва не само от функционирането на общия пазар, който ще благоприятства хармонизирането на социалните системи, но и от процедурите, предвидени в настоящия договор, както и от сближаването на разпоредбите на законовите, подзаконовите и административните актове.

ЧЛЕН 118

Без да се засягат другите разпоредби на настоящия договор и в съответствие с неговите общи цели, Комисията има за задача да насърчава тясното сътрудничество между държавите-членки в социалната област, в частност по въпроси, свързани с:

- заетостта;
- трудовото право и условия на труд;
- основна и по-нататъшна професионална квалификация;
- социално осигуряване;
- предотвратяване на трудови злополуки и професионални болести;
- хигиена на труда;
- право на сдружаване, колективно договаряне между работодатели и работници.

За тази цел Комисията действа в тясна връзка с държавите-членки, като прави проучвания, дава становища и организира консултации както по въпроси, възникващи на национално ниво, така и въпроси от интерес за международните организации.

Преди даването на становищата, предвидени в настоящия член, Комисията се консултира с Икономическия и социален комитет.

ЧЛЕН 119

1. Всяка държава-членка осигурява през първия етап, а впоследствие отстоява прилагането на принципа за равно заплащане на мъжете и жените при равен труд.

2. По смисъла на настоящия член „заплащане” означава обичайната основна или минимална заплата или надница, както и всяко друго възнаграждение, в пари или в натура, което работникът получава пряко или косвено във връзка със своята работа от своя работодател.

Равно заплащане без дискриминация, основаваща се на пола, означава:

- а) че заплащането при работа на сделно заплащане се изчислява въз основа на една и съща единица за измерване;
- б) че заплащането при работа на повременно заплащане е едно и също за една и съща работа.

ЧЛЕН 120

Държавите-членки следва да се стремят да запазят съществуващото съответствие между размерите на платения отпуск.

ЧЛЕН 121

Съветът с единодушие и след като се консултира с Икономическия и социален комитет може да възложи на Комисията задачи, свързани с изпълнението на общите мерки, в частност по отношение на социалното осигуряване на работниците мигранти, посочени в членове 48 до 51.

ЧЛЕН 122

Комисията включва в своя годишен доклад до Асамблеята отделна глава във връзка с развитието на социалното положение в рамките на Общността.

Асамблеята може да покани Комисията да състави доклади във връзка със специфични проблеми, отнасящи се до социалното положение.

ГЛАВА ВТОРА

ЕВРОПЕЙСКИ СОЦИАЛЕН ФОНД

ЧЛЕН 123

С цел да се подобрят възможностите за заетост на работниците в общия пазар и така да се подпомогне повишаването на жизненото равнище, се създава Европейски социален фонд в съответствие с разпоредбите, предвидени по-долу; неговата цел е да улесни наемането на работа на работниците и да увеличи тяхната географска и професионална мобилност в рамките на Общността.

ЧЛЕН 124

Управлението на Фонда се възлага на Комисията.

При осъществяването на тази своя задача Комисията се подпомага от Комитет, председателстван от член на Комисията и съставен от представители на правителствата, професионалните съюзи и работодателските организации.

ЧЛЕН 125

1. По искане на държава-членка Фондът, в рамките на правилата, предвидени в член 127, покрива 50 % от разходите, направени след влизането в сила на настоящия договор, от тази държава или от неин публичен орган за целите на:

- а) осигуряване на продуктивно пренаемане на работа на работници посредством:
 - професионална преквалификация;
 - помощи за преселване;
- б) предоставяне на помощи в полза на работниците с намалена или временно спряна, изцяло или отчасти заетост, в резултат на пренасочване на дадено предприятие към друго производство, които да им позволят да запазят нивото на получаваното заплащане до момента на пълната им повторна заетост.

2. Помощ от Фонда за професионална преквалификация се предоставя, само ако безработните не са могли да намерят друга работа, освен новото им занятие, и само ако реално са полагали труд най-малко шест месеца на работното място, за което са били преквалифицирани.

Помощ за преселване се дава само ако безработните са били принудени да променят местоживеенето си в рамките на Общността и ако най-малко шест месеца реално са полагали труд на новото си място на пребиваване.

Помощ за работниците в случай на преобразуване на предприятие се предоставя, само ако:

- а) работниците са били изцяло заети във въпросното предприятие най-малко през последните шест месеца;
- б) съответното правителство предварително е представило план, съставен от въпросното предприятие, за конкретното преобразуване и неговото финансиране;
- в) Комисията предварително е одобрила плана за преобразуване.

ЧЛЕН 126

При приключване на преходния период Съветът, след като е получил становището на Комисията и след консултации с Икономическия и социален комитет и с Асамблеята, може:

- а) да вземе решение с квалифицирано мнозинство, с което се прекратява предоставянето на цялата или на част от помощта, упомената в член 125; или
- б) единодушно да определи новите задачи, които могат да бъдат възложени на Фонда в рамките на неговите правомощия по член 123.

ЧЛЕН 127

Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след консултации с Икономическия и социален комитет и с Асамблеята, може да приеме разпоредбите, необходими за прилагането на членове 124 - 126; по-специално той подробно определя условията, при които такава помощ може да бъде предоставена от Фонда в съответствие с член 125, както и категориите предприятия, чиито работници могат да се ползват от помощта, предвидена в член 125, параграф 1, буква б).

ЧЛЕН 128

По предложение на Комисията и след консултации с Икономическия и социален комитет, Съветът определя общите принципи за изпълнението на обща политика за професионалното обучение, годна да допринесе за хармоничното развитие както на националните икономики, така и на общия пазар.

ДЯЛ ЧЕТВЪРТИ

ЕВРОПЕЙСКА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА

ЧЛЕН 129

Създава се Европейска инвестиционна банка; тя е юридическо лице.

Членовете на Европейската инвестиционна банка са държавите-членки.

Уставът на Европейската инвестиционна банка е включен в Протокол, приложен към настоящия договор.

ЧЛЕН 130

Европейската инвестиционна банка има за задача да допринася чрез капиталовите пазари и своите собствени ресурси за балансираното и стабилно развитие на общия вътрешен пазар в интерес на Съюза. С оглед на това, Банката улеснява, без да цели печалба, по-специално посредством предоставянето на заеми и гаранции, финансирането на следните проекти във всички сектори на икономиката:

- а) проекти за развитието на по-слабо развитите региони;
- б) проекти за модернизирането или преобразуването на предприятията или за развитие на нови дейности, налагащи се от постепенното установяване на общия вътрешен пазар, когато тези проекти са от такъв мащаб или естество, че не могат да бъдат финансирани изцяло по начините на финансиране, съществуващи в отделните държави-членки;
- в) проекти от общ интерес за няколко държави-членки, които са от такъв мащаб или естество, че не могат да бъдат финансирани изцяло със съществуващите средства в отделните държави-членки.

ЧАСТ ЧЕТВЪРТА

АСОЦИИРАНЕ НА ОТВЪДМОРСКИТЕ СТРАНИ И ТЕРИТОРИИ

ЧЛЕН 131

Държавите-членки се съгласяват да асоциират към Общността неевропейски страни и територии, които имат специални отношения с Белгия, Франция, Италия и Нидерландия. Тези страни и територии (по-долу наричани „страни и територии“) са посочени в приложение IV към настоящия договор.

Целта на асоциирането е да съдейства за икономическото и социалното развитие на страните и териториите и да създаде тесни икономически връзки между тях и Общността като цяло.

В съответствие с принципите, предвидени в преамбюла на настоящия договор, асоциирането е предназначено преди всичко да защитава интересите и просперитета на населението на тези страни и територии, за да ги доведе до икономическия, социалния и културния напредък, към който се стремят.

ЧЛЕН 132

Асоциирането има следните цели:

1. Държавите-членки да прилагат по отношение на своята търговия със страните и териториите същото третиране, което си предоставят една на друга в съответствие с настоящия договор.
2. Всяка страна или територия да прилага по отношение на търговията си с държавите-членки и с други страни или територии същото третиране, каквото прилага по отношение на европейската държава, с която има специални отношения.
3. Държавите-членки да дават своя принос за инвестициите, които са необходими за постепенното развитие на тези страни и територии.
4. За инвестициите, които се финансират от Общността, участието в търговете и доставките трябва да бъдат открити при еднакви условия за всички физически и юридически лица, които са граждани на държава-членка или на някоя от страните и териториите.
5. В отношенията между държавите-членки и страните и териториите правото на установяване на гражданите и на търговските дружества се регулира в съответствие с разпоредбите и процедурите, включени в главата относно правото на установяване на недискриминационна основа, при спазване на специалните разпоредби, приети по силата на член 136.

ЧЛЕН 133

1. Митата върху вноса в държавите-членки на стоки, произхождащи от страните и териториите се премахват напълно, в съответствие с постепенното премахване на митата между държавите-членки, съгласно разпоредбите на настоящия договор.
2. Митата върху вноса във всяка страна или територия от държавите-членки или от други страни или територии се премахват постепенно, в съответствие с разпоредбите на членове 12, 13, 14, 15 и 17.
3. Страните и териториите могат обаче да налагат мита, които отговарят на нуждите на тяхното развитие и индустриализация, или носят приходи за техния бюджет.

Посочените в предходната алинея мита се намаляват постепенно, докато достигнат нивото на тези, които се налагат при внос на стоки от държавата-членка, с която всяка страна или територия има специални отношения. Процентите и графикът за намаленията, предвидени в настоящия договор, се прилагат към разликата между наложеното мито върху стока, идваща от държавата-членка, която има специални отношения със съответната страна или територия, и митото, налагано върху същата стока, идваща от Общността при влизането ѝ в страната или територията-вносителка.

4. Параграф 2 не се прилага по отношение на страни и територии, които по причина на специфичните международни задължения, с които са обвързани, при влизането в сила на настоящия договор, вече прилагат недискриминационна митническа тарифа.

5. Въвеждането или промяната на митата, налагани върху стоките, внасяни от страните и териториите, не трябва законово или фактически, да води до пряка или непряка дискриминация при внос от различните държави-членки.

ЧЛЕН 134

Ако размерът на митата, прилагани по отношение на стоки от трета страна, които влизат в съответната страна или територия, поради прилагането на разпоредбите на член 133, параграф 1, може да предизвика смущения в търговията, които са във вреда на държава-членка, последната може да поиска от Комисията да предложи на останалите държави-членки мерки, които са необходими за преодоляване на това положение.

ЧЛЕН 135

При спазване на разпоредбите, отнасящи се до общественото здраве, обществената сигурност и обществения ред, свободата на движение на работниците от страните и териториите в рамките на държавите-членки, както и на работниците от държавите-членки в рамките на страните и териториите, се регулира от споразумения, които трябва да бъдат сключени впоследствие, при единодушното одобрение на държавите-членки.

ЧЛЕН 136

За първоначален период от пет години след влизането в сила на настоящия договор, детайлите и процедурата за асоцииране на страни и територии към Общността се определят в Конвенция по прилагане, приложена към настоящия договор.

Преди изтичане на срока на упоменатата в предходната алинея Конвенция, Съветът с единодушие определя разпоредбите за допълнителен срок, въз основа на натрупания опит и принципите, установени в настоящия договор.

ЧАСТ ПЕТА

ИНСТИТУЦИИ НА ОБЩНОСТТА

ДЯЛ I

ИНСТИТУЦИОННИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА I

ИНСТИТУЦИИ

РАЗДЕЛ 1

АСАМБЛЕЯ

ЧЛЕН 137

Асамблеята, която се състои от представители на народите на държавите, обединени в Общността, осъществява консултативните и надзорни правомощия, възложени ѝ от настоящия договор.

ЧЛЕН 138

1. Асамблеята се състои от делегати, които се определят от съответните парламенти, измежду техните членове според определена от всяка държава-членка процедура.

2. Броят на делегатите е както следва:

Белгия	14
Германия	36
Франция	36
Италия	36
Люксембург	6
Нидерландия	14

3. Асамблеята изработва предложение за избори посредством всеобщо и пряко изборно право, в съответствие с единна процедура във всички държави-членки.

Съветът с единодушие приема необходимите разпоредби, като препоръчва на държавите-членки да ги възприемат в съответствие с изискванията, предвидени в техните конституции.

ЧЛЕН 139

Асамблеята провежда една сесия годишно. По право той се свиква на заседание третия четвъртък на месец октомври.

Асамблеята може да бъде свикана на извънредна сесия по искане на мнозинството от нейните членове, на Съвета или на Комисията.

ЧЛЕН 140

Асамблеята избира свой председател и ръководство измежду членовете си.

Членовете на Комисията могат да присъстват на всички заседания на Асамблеята и по тяхно искане да бъдат изслушвани от името на Комисията.

Комисията отговаря устно или писмено на въпроси, зададени ѝ от Асамблеята или от нейни членове.

Съветът бива изслушван от Асамблеята в съответствие с условията, предвидени от Съвета в процедурния му правилник.

ЧЛЕН 141

Освен ако друго не е предвидено в настоящия договор, Асамблеята приема актовете си с абсолютно мнозинство от подадените гласове.

Кворумът се определя в процедурния правилник.

ЧЛЕН 142

Асамблеята приема вътрешен правилник с мнозинство от своите членове.

Актовете на Асамблеята се публикуват по начин, предвиден в процедурния ѝ правилник.

ЧЛЕН 143

Асамблеята обсъжда на открито заседание общия годишен доклад, изпратен му от Комисията.

ЧЛЕН 144

Ако пред нея е поставен въпросът за вот на недоверие относно дейността на Комисията, Асамблеята провежда гласуване не по-рано от три дни след поставянето на този въпрос и то само чрез явно гласуване.

Ако вотът на недоверие бъде подкрепен с мнозинство от две трети от подадените гласове, които представляват мнозинство от членовете на Асамблеята, членовете на Комисията са длъжни да подадат колективно оставка. Те продължават да се занимават с текущите въпроси, докато бъдат заменени в съответствие с член 158.

РАЗДЕЛ 2

СЪВЕТ

ЧЛЕН 145

За да гарантира постигането на целите, предвидени в настоящия договор, Съветът, в съответствие с разпоредбите на настоящия договор:

- осигурява координацията на общата икономическа политика на държавите-членки;

- има право да приема решения.

ЧЛЕН 146

Съветът се състои от по един представител на всяка държава-членка. Всяко правителство излъчва един от своите членове.

Председателският пост се заема последователно от всяка държава-членка в Съвета за срок от шест месеца, по азбучен ред на държавите-членки.

ЧЛЕН 147

Съветът се свиква от своя председател по негова инициатива, по искане на един от неговите членове или на Комисията.

ЧЛЕН 148

1. Съветът взема решение с мнозинство от своите членове, освен ако е предвидено друго в настоящия договор.

2. Когато се изисква Съветът да приеме решение с квалифицирано мнозинство, гласовете на членовете на Съвета имат следната тежест:

Белгия 2

Германия 4

Франция 4

Италия 4

Люксембург 1

Нидерландия 2

За да бъдат приети актовете на Съвета, се изискват поне:

- дванадесет гласа „за”, когато настоящият договор изисква те да бъдат приети по предложение на Комисията;
- дванадесет гласа „за”, подадени от поне четирима членове – в останалите случаи.

3. Въздържането от гласуване на присъстващите или представляваните членове не е пречка за приемане от Съвета на актове, които изискват единодушие.

ЧЛЕН 149

Когато по силата на настоящия договор Съветът приема акт по предложение на Комисията, за изменение на това предложение се изисква единодушие.

Докато Съветът не се е произнесъл, Комисията може да измени първоначалното си предложение, в частност ако е била направена консултация с Асамблеята по това предложение.

ЧЛЕН 150

При гласуване всеки член на Съвета може да гласува от името на не повече от един от другите членове.

ЧЛЕН 151

Съветът приема вътрешен правилник.

Този правилник може да предвиди създаването на комитет, състоящ се от представители на държавите-членки. Съветът определя задачите и правомощията на този комитет.

ЧЛЕН 152

Съветът може да поиска от Комисията да предприеме проучвания, които счита за уместни за осъществяването на общите цели и да му представи съответни предложения.

ЧЛЕН 153

Съветът, след като получи становището на Комисията, приема разпоредбите, регулиращи дейността на комитетите, предвидени в настоящия договор.

ЧЛЕН 154

Съветът, с квалифицирано мнозинство определя заплатите, надбавките и пенсиите на председателя и членовете на Комисията, на председателя на Съда, на съдиите, на генералните адвокати и на секретаря на Съда. Той, също така, с квалифицирано мнозинство определя и плащането на друго заместващо възнаграждение.

РАЗДЕЛ 3

КОМИСИЯ

ЧЛЕН 155

За да осигури нормалното функциониране и развитие на общия пазар, Комисията:

- осигурява прилагането на разпоредбите на настоящия договор и на актовете, приети от институциите в съответствие с тях;
- формулира препоръки или дава мнения по въпроси, предмет на настоящия договор, ако той изрично предвижда това или ако Комисията го счита за необходимо;
- има свои собствени правомощия за приемане на решения и участва в разработването на актовете, приемани от Съвета и от Асамблеята по начина, предвиден в настоящия договор;
- упражнява правомощията, предоставени ѝ от Съвета за прилагане на разпоредбите, приети от него.

ЧЛЕН 156

Комисията публикува ежегодно, не по-късно от един месец преди откриване на сесията на Асамблеята, общ доклад за дейността на Общността.

ЧЛЕН 157

1. Комисията се състои от девет членове, избрани на основание на тяхната обща компетентност и чиято независимост е извън съмнение.

Броят на членовете на Комисията може да бъде изменен от Съвета с единодушие.

Само граждани на държавите-членки могат да бъдат членове на Комисията.

Комисията не може да включва повече от двама членове, които са граждани на една и съща държава-членка.

2. Членовете на Комисията, в общ интерес на Общността, са напълно независими при изпълнение на задълженията си.

При изпълнението на тези задължения те не трябва нито да търсят, нито да получават инструкции от което и да е правителство или друг орган. Те са длъжни да се въздържат от всякакво действие, несъвместимо с техните функции. Всяка държава-членка се задължава да спазва този принцип и да не опитва да оказва влияние върху членовете на Комисията при изпълнението на техните задачи.

Членовете на Комисията не могат по време на своя мандат да упражняват друга платена или неплатена професионална дейност. При встъпването си в длъжност, те тържествено поемат задължението да спазват, както по време на мандата си, така и след неговото изтичане, произтичащите от поста им задължения и в частност задължението за почтеност и въздържаност относно приемането на определени постове или облаги след края на мандата им. В случай на нарушаване на тези задължения Съдът, по искане на Съвета или Комисията, може, според обстоятелствата, или да освободи от длъжност, съгласно условията на член 160, или да лиши съответния член от право на пенсия или от други полагащи се облаги.

ЧЛЕН 158

1. Членовете на Комисията се назначават по общо съгласие на правителствата на държавите-членки.

Техният мандат е четири години. Той може да бъде подновяван.

ЧЛЕН 159

Освен редовното обновяване на състава или при смърт, пълномощията на членовете на Комисията се прекратяват при оставка или освобождаване от длъжност.

Освободеното място се заема за остатъка от мандата на члена. Съветът може с единодушие да реши, че освободеното място няма нужда да се попълва.

Освен в случая на освобождаване от длъжност, предвиден в съответствие с член 160, членовете на Комисията остават на поста си докато бъдат заменени.

ЧЛЕН 160

Ако член на Комисията престане да изпълнява условията, необходими за упражняването на функциите си или ако е извършил тежко нарушение, той може да бъде освободен от длъжност от Съда по искане на Съвета или на Комисията.

В този случай Съветът може с единодушие и като временна мярка до постановяване на решението на Съда, да отстрани от длъжност този член и да назначи негов заместник.

Съдът може, по искане на Съвета или на Комисията, временно да отстрани от длъжност съответния член.

ЧЛЕН 161

Председателят и двамата заместник-председатели на Комисията се назначават измежду нейните членове за срок от две години по процедурата, предвидена за назначаване на членовете на Комисията. Техният мандат може да бъде подновяван.

Освен в случай на обновяване на цялата Комисия, тези назначения се правят след консултации с Комисията.

В случай на пенсиониране или смърт, за остатъка от техния мандат председателят и заместник-председателите се заместват в съответствие с разпоредбите на първата алинея.

ЧЛЕН 162

Съветът и Комисията се консултират взаимно и по общо съгласие определят условията за тяхното сътрудничество.

Комисията приема свой процедурен правилник, за да гарантира, че както тя, така и нейните подразделения действат в съответствие с разпоредбите на настоящия договор. Тя осигурява публикуването на този правилник.

ЧЛЕН 163

Комисията приема актовете си с мнозинство от броя на своите членове, предвидено в член 157.

Заседанието на Комисията се счита за редовно, само ако на него присъства този брой членове, който е определен в нейния процедурен правилник.

РАЗДЕЛ 4

СЪД

ЧЛЕН 164

Съдът осигурява спазването на правото при тълкуването и прилагането на настоящия договор.

ЧЛЕН 165

Съдът се състои от седем съдии.

Съдът заседава в пленум. Въпреки това той може да създава състави, всеки от които се състои от по трима или петима съдии, които осъществяват някои подготвителни проучвания или правораздават по определени категории дела, в съответствие с приети за тези цели правила.

По дела, заведени от държава-членка или институция на Общността и по дела за преюдициални заключения по член 177, Съдът заседава в пленум.

Ако Съдът поиска, Съветът с единодушие може да увеличи броя на съдиите и да направи необходимите изменения в параграфи 2 и 3 от настоящия член и във втори параграф от член 167.

ЧЛЕН 166

Съдът се подпомага от двама генерални адвокати.

Задачата на генералния адвокат е да представя публично, при пълна безпристрастност и независимост, мотивирани заключения по делата, заведени пред Съда, с цел да подпомогне Съда при изпълнението на задачите, възложени му по член 164.

Ако Съдът поиска, Съветът може с единодушие да увеличи броя на генералните адвокати и да направи необходимите промени в параграф 3 на член 167.

ЧЛЕН 167

Съдиите и генералните адвокати се избират измежду личности, чиято независимост е извън съмнение и които отговарят на всички условия, изисквани в техните съответни държави, за заемане на най-висшите съдебни длъжности, или които са юристи с призната компетентност; те се назначават по общо съгласие от правителствата на държавите-членки за срок от шест години.

Частична подмяна на съдиите и на генералните адвокати се извършва на всеки три години. Подменят се последователно трима и четирима съдии. Първите трима съдии, чийто мандат изтича в края на първите три години, се избират чрез жребий.

На всеки три години се осъществява частична подмяна на генералните адвокати. Генералният адвокат, чийто мандат изтича в края на първите три години, се избира чрез жребий.

Съдиите и генералните адвокати, чийто мандат изтича, могат да бъдат назначавани отново.

Съдиите избират помежду си председател на Съда за срок от три години. Неговият мандат може да бъде подновяван.

ЧЛЕН 168

Съдът назначава свой секретар и приема правила относно неговата дейност.

ЧЛЕН 169

Ако Комисията счита, че дадена държава-членка не е изпълнила задължение, произтичащо от настоящия договор, тя издава мотивирано становище по този въпрос, след като е дала възможност на съответната държава да изложи своите съображения.

Ако съответната държава не се съобрази с това становище в срока, определен от Комисията, Комисията може да сезира Съда.

ЧЛЕН 170

Всяка от държавите-членки може да сезира Съда, ако счита, че друга държава-членка не е изпълнила някое от задълженията, произтичащо от настоящия договор.

Преди държава-членка да подаде иск срещу друга държава-членка относно твърдение за неизпълнение от страна на въпросната държава на задължение, произтичащо от настоящия договор, тя поставя въпроса пред Комисията.

Комисията издава мотивирано становище, след като на всяка от заинтересованите държави е предоставена възможност да изложи съответно съображенията относно собствените им позиции и тези срещу ответната страна, писмено и устно.

Ако Комисията не е издала становище в срок от три месеца от датата на поставяне на въпроса пред нея, отсъствието на становище не е пречка за сезиране на Съда.

ЧЛЕН 171

Ако Съдът установи, че държава-членка не е изпълнила задължение, което произтича от настоящия договор, тази държава е длъжна да предприеме необходимите мерки с оглед изпълнението на решението на Съда.

ЧЛЕН 172

Регламенти на Съвета, приети въз основа на настоящия договор, могат да предоставят на Съда обща компетентност по отношение на санкциите, които са предвидени в тях.

ЧЛЕН 173

Съдът осъществява контрол относно законосъобразността на актовете на Съвета и на Комисията, с изключение на препоръките и становищата. За тази цел той е компетентен да се произнася по искове на държава-членка, на Съвета или на Комисията, на основание некомпетентност, съществено процесуално нарушение, нарушаване на настоящия договор или на всякаква правна норма по приложението му, или злоупотреба с власт.

Всяко физическо или юридическо лице може, при същите условия, да заведе иск срещу решенията, които са адресирани до него, или срещу решение, което въпреки, формата си на регламент или решение, адресирано до друго лице, го засяга пряко и лично.

Исковете, предвидени в настоящия член, трябва да бъдат заведени в срок от два месеца, считано, в зависимост от случая, от публикуването на акта, от неговото съобщаване на ищеца, или, при липса на уведомяване, от деня, в който той е узнал за него.

ЧЛЕН 174

Ако искът е обоснован, Съдът обявява атакувания акт за недействителен.

Независимо от това в случаите на регламент Съдът определя, ако счете за необходимо, онези от юридическите последствия на недействителния акт, които трябва да се считат за окончателни.

ЧЛЕН 175

В случай че в нарушение на настоящия договор Съветът или Комисията бездействат, държавите-членки и другите институции на Общността могат да сезират Съда с цел установяване на това нарушение.

Искът е допустим само ако съответната институция преди това е поканена да действа. Ако след изтичане на срок от два месеца от тази покана съответната институция не се е произнесла, искът може да бъде заведен в нов двумесечен срок.

Всяко физическо или юридическо лице може да сезира Съда съгласно условията, определени в предходните алинеи, за да подаде иск относно пропускането, от страна на дадена институция на Общността да адресира до него даден акт, с изключение на препоръка или становище.

ЧЛЕН 176

Институцията, чийто акт е бил отменен или чието бездействие е било обявено за противоречащо на настоящия договор, е длъжна да предприеме необходимите мерки за изпълнение на решението на Съда.

Това задължение не засяга задължението, което може да произтече от прилагането на член 215, параграф 2.

ЧЛЕН 177

Съдът е компетентен да се произнася преюдициално относно:

- а) тълкуването на настоящия договор;
- б) валидността и тълкуването на актовете на институциите на Общността;
- в) тълкуването на уставите на органите, създадени въз основа на акт на Съвета, когато те предвиждат това.

Когато такъв въпрос бъде повдигнат пред юрисдикция в държава-членка, тази юрисдикция би могла, ако счита, че по този въпрос е необходимо решение, за да бъде постановено нейното решение, да поиска от Съда да се произнесе.

Когато такъв въпрос е повдигнат по всящо дело пред национална юрисдикция на дадена държава, чиито решения не подлежат на обжалване съгласно вътрешноправния ред, тази юрисдикция е длъжна да сезира Съда.

ЧЛЕН 178

Съдът е компетентен да разглежда спорове относно обезщетения за вредите, посочени във втори параграф на член 215.

ЧЛЕН 179

Съдът е компетентен по всеки спор между Общността и нейни служители, в границите и при условията, определени в Правилника за длъжностните лица или в Условията за работа.

ЧЛЕН 180

Съдът е компетентен, в посочените по-долу граници, да решава спорове относно:

- а) изпълнението на задълженията от страна на държавите-членки, произтичащи от Устава на Европейската инвестиционна банка. Управителният съвет на банката разполага в това отношение с компетенциите, предоставени на Комисията съгласно член 169;
- б) решенията на Съвета на гуверньорите на Банката. Всяка държава-членка, Комисията и Управителният съвет на Банката могат да подават иск при условията, предвидени в член 173;
- в) решенията на Управителния съвет на Банката. Исковете срещу тези решения могат да бъдат подавани според предвидените условия в член 173 само от държави-членки или от Комисията при условията, и само относно нарушение на процедурите, предвидени в член 21, параграфи 2, 5, 6 и 7 от Устава на Банката.

ЧЛЕН 181

Съдът е компетентен да се произнася, по силата на арбитражна клауза, съдържаща се в договор, отнасящ се към публичното или частното право, сключен от Общността или от нейно име.

ЧЛЕН 182

Съдът на ЕС има компетенции по всички спорове между държавите-членки, свързани с настоящия договор, ако спорът е изпратен до него при специално споразумение между страните.

ЧЛЕН 183

При условията на компетенциите, които настоящият договор предоставя на Съда, споровете по които Общността е страна не могат на това основание да бъдат изключени от компетенциите на националните юрисдикции.

ЧЛЕН 184

Независимо от изтичането на срока, предвиден в член 173, алинея 3, всяка страна може при спор, който засяга регламент на Съвета или на Комисията, да изтъква основанията, посочени в член 173, параграф 1, за да обоснове пред Съда неприложимостта на този регламент.

ЧЛЕН 185

Подадените до Съда жалби нямат суспензивно действие. Въпреки това Съдът може, ако счита, че обстоятелствата го изискват, да постанови спиране на изпълнението на оспорвания акт.

ЧЛЕН 186

По делата, за които е сезиран, Съдът може да разпорежда необходимите временни мерки.

ЧЛЕН 187

Решенията на Съда имат изпълнителна сила при условията, определени в член 192.

ЧЛЕН 188

Статутът на Съда е включен в отделен протокол.

Съдът приема свой процедурен правилник. Той се одобрява от Съвета с единодушие.

ГЛАВА ВТОРА

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ЗА НЯКОЛКО ИНСТИТУЦИИ

ЧЛЕН 189

За да осъществяват своята функция в съответствие с разпоредбите на настоящия договор, Съветът и Комисията приемат регламенти, директиви, решения, препоръки или становища.

Регламентът е акт с общо приложение. Той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Директивата е акт, който обвързва по отношение на постигането на даден резултат от държавите-членки, до която е адресиран, като оставя на националните власти свобода при избора на формата и средствата за постигане на този резултат.

Решението е акт, който е задължителен в своята цялост за онези, до които е адресиран.

Препоръките и становищата нямат задължителен характер.

ЧЛЕН 190

Регламентите, директивите и решенията на Съвета и на Комисията, са мотивирани и визират предложенията или становищата, предвидени от настоящия договор.

ЧЛЕН 191

Регламентите се публикуват в *Официален вестник на Общността*. Те влизат в сила от датата, която те посочват, или ако тази дата не е посочена, на двадесетия ден след тяхното публикуване.

Директивите и решенията се съобщават на онези, до които са адресирани и влизат в сила от момента на съобщаването.

ЧЛЕН 192

Решенията на Съвета или на Комисията, които налагат парично задължение за субекти, различни от държавите, имат изпълнителна сила.

Принудителното изпълнение се урежда от разпоредбите на гражданскопроцесуалните норми, които са в сила в държавата-членка, на чиято територия се осъществява. Изпълнителното основание се приема без допълнителен контрол освен за автентичност на акта, от страна на

националния орган, определен за тази цел от правителството на всяка държава-членка, и за който то уведомява Комисията и Съда.

След изпълнението на тези формалности по молба на заинтересованата страна, тя може да пристъпи към принудително изпълнение, като сезира директно компетентната институция съгласно националното законодателство.

Принудителното изпълнение може да бъде спряно само с решение на Съда. Независимо от това, контролът относно правомерността на изпълнителните мерки е от компетентност на националните юрисдикции.

ГЛАВА ТРЕТА

ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ

ЧЛЕН 193

Създава се Икономически и социален комитет. Той има статут на консултативен орган.

Комитетът се състои от представители на различните икономически и социални сектори, в частност от представители на производители, фермери, превозвачи, работници, търговци, занаятчии, свободни професии и представители на обществеността.

ЧЛЕН 194

Броят на членовете на Икономическия и социален комитет е както следва:

Белгия	12
Германия	24
Франция	24
Италия	24
Люксембург	5
Нидерландия	12

Членовете на Комитета се назначават с единодушие от Съвета за срок от четири години. Мандатът им може да бъде подновяван.

Членовете на Комитета се назначават в лично качество и не могат да бъдат обвързани от никакъв задължителен мандат.

ЧЛЕН 195

1. За назначаването на членовете на Комитета всяка държава-членка представя на Съвета списък, съдържащ два пъти повече на брой кандидати, отколкото са местата, определени за нейни граждани.

Съставът на Комитета отчита необходимостта да се гарантира адекватно представителство на различните видове икономически и социални дейности.

2. Съветът се консултира с Комисията. Той може да получи становището на европейски организации, представящи различните икономически и социални сектори, заинтересовани от дейността на Общността.

ЧЛЕН 196

Икономическият и социален комитет избира измежду своите членове председател и бюро за срок от две години.

Той приема свой вътрешен правилник и го представя на Съвета, който го одобрява с единодушие.

Комитетът се свиква от председателя по искане на Съвета или на Комисията.

ЧЛЕН 197

Комитетът включва специализирани секции за основните области, обхванати от настоящия договор.

По-специално има секция „Земеделие“ и секция „Транспорт“, които се регулират от специалните разпоредби на разделите „Земеделие“ и „Транспорт“.

Тези специализирани секции действат в рамките на общите компетенции на Комитета. С тях не могат да се осъществяват консултации отделно от Комитета.

В рамките на Комитета могат да бъдат създавани подкомитети, за да осъществяват подготовка на проектостановища по специфични въпроси или в специфични области, които се внасят в Комитета за разглеждане.

Вътрешният правилник предвижда начините за създаване и компетенциите на специализираните секции и подкомитетите.

ЧЛЕН 198

Съветът или Комисията трябва да се консултират с Комитета, когато настоящият договор предвижда това. Те имат право да се консултират с Комитета във всички случаи, когато смятат това за подходящо.

Съветът или Комисията, ако считат, че е необходимо, определят на Комитета срок за внасянето на неговото становище, който не може да бъде по-малък от десет дни от датата, на която председателят е бил уведомен за това. След изтичането на срока, липсата на становище не е пречка за предприемане на по-нататъшно действие.

Становището на Комитета и становището на специализираната секция заедно с протокола от заседанията, се изпраща на Съвета и на Комисията.

ДЯЛ ВТОРИ

ФИНАНСОВИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 199

Всички източници на приходи и разходи на Общността, включително и онези, които се отнасят до Европейския социален фонд, се включват в прогнозите, които се съставят за всяка финансова година и се отразяват в бюджета.

Приходите и разходите по бюджета трябва да бъдат балансирани.

ЧЛЕН 200

1. Приходната част на бюджета, независимо от другите приходи, се състои от финансовите вноски на държавите-членки, според следната скала:

Белгия	7,9
Германия	28
Франция	28
Италия	28
Люксембург	0,2
Нидерландия	7,9

2. Финансовите вноски на държавите-членки за покриване на разходите на Европейския социален фонд, се определят по следната скала:

Белгия	8.8
Германия	32
Франция	32
Италия	20
Люксембург	0,2
Нидерландия	7

3. Скалите могат да бъдат изменени от Съвета с единодушие.

ЧЛЕН 201

Комисията разглежда условията, при които финансовите вноски на държавите-членки, предвидени в член 200, биха могли да бъдат заменени със собствени ресурси на Общността, в частност приходи от общата митническа тарифа, след нейното окончателно въвеждане.

За тази цел Комисията представя предложения на Съвета.

След като се консултира с Асамблеята относно тези предложения, Съветът може с единодушие да уреди необходимите разпоредби, които да препоръча за приемане от държавите-членки в съответствие с техните конституционни изисквания.

ЧЛЕН 202

Разходите, посочени в бюджета, се разрешават за една финансова година, освен ако правилата, приети въз основа на член 209, предвиждат друго.

В съответствие с условията, които се определят на основание член 209, всички отпуснати суми, с изключение на онези, които се отнасят до разходи за персонала, които в края на финансовата година са неизползвани, могат да бъдат отнасяни само към следващата финансова година.

Отпуснатите суми се класифицират в различни глави, които обхващат съответните разходи в съответствие с техния вид или предназначение и доколкото това е необходимо, се подразделят въз основа на регламентите, приети в изпълнение на член 209.

Разходите на Асамблеята, Съвета, Комисията и Съда се обособяват в отделни части на бюджета, без да се засягат специалните разпоредби относно някои общи елементи на разходите.

ЧЛЕН 203

1. Финансовата година започва на 1 януари и изтича на 31 декември.
2. Всяка институция на Общността съставя прогнози за своите разходи. Комисията обединява тези прогнози в предварителен проектобюджет. Тя прибавя към него становище, което може да съдържа различни прогнози.

Комисията внася предварителния проектобюджет в Съвета не по-късно от 30 септември на годината, предхождаща тази, през която бюджетът следва да бъде изпълняван.

Съветът се консултира с Комисията, а когато е необходимо и с други заинтересовани институции, когато има намерение да измени предварителния проектобюджет.

3. Съветът, с квалифицирано мнозинство, утвърждава проектобюджета и го изпраща на Асамблеята.

Проектобюджетът се представя за разглеждане от Асамблеята не по-късно от 31 октомври на годината, предхождаща тази, през която бюджетът трябва да бъде изпълняван.

Асамблеята има право да предлага на Съвета изменения в проектобюджета.

4. Ако в рамките на един месец от внасянето му Асамблеята одобри бюджета или не е изпратила становището си на Съвета, бюджетът се счита за окончателно приет.

Ако в този срок Асамблеята е предложила изменения, измененият проектобюджет се изпраща на Съвета. Съветът го обсъжда с Комисията, и ако е необходимо – с останалите институции, и окончателно приема бюджета с квалифицирано мнозинство.

5. За приемане на частта от бюджета относно Европейския социален фонд гласовете на членовете на Съвета имат следната тежест:

Белгия	8
Германия	32
Франция	32
Италия	20

Люксембург	1
Нидерландия	7

За приемане на решение от Съвета са необходими най-малко 67 гласа „за”.

ЧЛЕН 204

Ако в началото на финансовата година бюджетът все още не е бил гласуван, сума, равна на не повече от една дванадесета от бюджетните средства за предходната финансова година може да бъде изразходвана всеки месец, по отношение на която и да е глава или друго подразделение на бюджета, в съответствие с разпоредбите на регламентите, приети в изпълнение на член 209; тази разпоредба, обаче не може да има за последица предоставянето на разположение на Комисията на средства, които превишават с една дванадесета предвидените в проектобюджета по време на изготвянето му.

Съветът може с квалифицирано мнозинство при спазване на другите условия, предвидени в алинея 1, да разрешава разходи, които превишават една дванадесета част.

Всеки месец държавите-членки заплащат предварително и според размера, заложен предходната финансова година, средствата необходими за осигуряване прилагането на този член.

ЧЛЕН 205

Комисията изпълнява бюджета в съответствие с разпоредбите на регламентите, приети в съответствие с член 209, на своя собствена отговорност и в рамките на отпуснатите суми.

Регламентите предвиждат подробна уредба относно участието на всяка институция в изпълнение на нейните собствени разходи.

В рамките на бюджета, Комисията има право, при спазване на ограниченията и условията, предвидени в регламентите, приети в изпълнение на член 209, да осъществява прехвърляне на средства от една глава в друга или от едно подразделение в друго.

ЧЛЕН 206

Счетоводните отчети по приходната и разходната част на бюджета се преглеждат от Ревизионна комисия, съставена от одитори, чиято независимост е извън всякакво съмнение, измежду които се определя председателят. Съветът определя броя на одиторите с единодушие. Одиторите и председателят на Ревизионната комисия се назначават от Съвета с единодушие за срок от 5 години. Тяхното възнаграждение се определя от Съвета с квалифицирано мнозинство.

Целта на одита, който се прави въз основа на счетоводни записи и ако е необходимо, чрез проверки на място е да установи, че всички приходи са били получени и всички разходи са направени по законен и правилен начин, и че финансовото управление е било коректно. След приключването на финансовата година Ревизионната комисия съставя доклад, който се приема с мнозинство от неговите членове.

Комисията ежегодно представя на Съвета и на Асамблеята сметките от предходната финансова година, свързани с изпълнението на бюджета, заедно с доклада на Ревизионната комисия. Комисията им изпраща и финансов отчет за активите и пасивите на Общността.

Съветът с квалифицирано мнозинство освобождава от отговорност Комисията във връзка с изпълнението на бюджета. Той съобщава решението си на Асамблеята.

ЧЛЕН 207

Бюджетът се съставя в разчетни единици, определени в съответствие с регламентите, приети въз основа на член 209.

Финансовите вноски, предвидени в член 200, параграф 1, се предоставят на разположение на Общността от държавите-членки в техните национални валути.

Наличните салда от тези вноски се внасят в хазните на държавите-членки или при органи, определени от тях. Докато са на депозит, тези средства запазват същия паритет, който са имали към датата на депозита, по отношение на разчетната единица, упомената в първи параграф.

Наличностите могат да бъдат инвестирани при условия, договорени между Комисията и съответните държави-членки.

Регламентите, издадени по силата на член 209 определят техническите условия, при които се извършват финансовите операции, свързани с Европейския социален фонд.

ЧЛЕН 208

Комисията може, при условие, че уведоми компетентните органи на съответните държави-членки, да прехвърли във валутата на една от държавите-членки своите авоари във валута на друга държава-членка, доколкото това е необходимо, за да се даде възможност те да бъдат използвани за цели, които попадат в обхвата на настоящия договор. Комисията е длъжна да избягва, доколкото е възможно, осъществяването на такива прехвърляния, ако тя притежава пари в брой или ликвидни средства във валутите, от които се нуждае.

Комисията контактува с всяка държава-членка посредством орган, определен от съответната държава. При осъществяването на финансовите операции Комисията използва услугите на емисионната банка на съответната държава-членка или на друга финансова институция, одобрена от тази държава.

ЧЛЕН 209

Съветът, с единодушие, по предложение на Комисията:

- а) приема финансови регламенти, които в частност уточняват процедурата, която следва да бъде приета за изработването и изпълнението на бюджета и за представянето на одиторски отчети;
- б) определя методите и процедурата, в съответствие с която вноските на държавите-членки се предоставят на Комисията;
- в) определя правилата и организира контрола на отговорността на разпоредителите със средства и на счетоводителите.

ЧАСТ ШЕСТА

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 210

Общността притежава юридическа правосубектност.

ЧЛЕН 211

Във всяка от държавите-членки Общността притежава най-широката правоспособност и дееспособност, предоставяни на юридическите лица, съгласно съответните закони; тя може в частност да придобива или да се разпорежда с движима и недвижима собственост и да бъде страна в съдебни производства. За тази цел Общността се представлява от Комисията.

ЧЛЕН 212

Съветът, с единодушие и в сътрудничество с Комисията и след като се консултира с останалите заинтересовани институции, приема Правилник за длъжностните лица и Условия за работа на другите служители на Общността.

След като настоящия договор е бил в сила в продължение на четири години, Правилникът за длъжностните лица и Условията за работа могат да бъдат изменяни от Съвета с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията и след консултиране с останалите заинтересовани институции.

ЧЛЕН 213

Комисията може, в рамките и при условията, приети от Съвета в съответствие с разпоредбите на настоящия договор, да събира всякаква информация и да осъществява всякакви проверки, които са необходими за изпълнението на възложените ѝ задачи.

ЧЛЕН 214

Членовете на институциите на Общността, членовете на комитетите, както и длъжностните лица и другите служители на Общността са длъжни, дори и след като са престанали да изпълняват задълженията си, да не разкриват информация, включена в обхвата на професионалната тайна, в частност информация относно предприятия, техните стопански отношения или факторите за ценообразуване в тях.

ЧЛЕН 215

Договорната отговорност на Общността се регулира от правото, приложимо по отношение на съответния договор.

В случай на извъндоговорна отговорност, Общността в съответствие с основните принципи на правото, които са общи за държавите-членки, е длъжна да поправи вредите, причинени от нейни институции или служители, при изпълнението на техните задължения.

Личната отговорност на служителите към Общността се регулира от разпоредбите, съдържащи се в Правилника за длъжностните лица или в Условията за работа, които се прилагат по отношение на тях.

ЧЛЕН 216

Седалището на институциите на Общността се определя по общо съгласие между правителствата на държавите-членки.

ЧЛЕН 217

Разпоредбите относно езиците на институциите на Общността, се определят с единодушие от Съвета, без с това да се засягат разпоредбите, съдържащи се в процедурния правилник на Съда.

ЧЛЕН 218

Общността притежава на териториите на държавите-членки такива привилегии и имунитети, каквито са необходими за осъществяването на нейните задачи, при условията, определени в отделен Протокол.

ЧЛЕН 219

Държавите-членки се задължават да не уреждат споровете, отнасящи се до тълкуването или прилагането на този договор, по начини, различни от тези, предвидени в него.

ЧЛЕН 220

Държавите-членки, доколкото това е необходимо, започват преговори помежду си, с цел да осигурят в полза на своите граждани:

- закрила на лицата и упражняване и защита на правата при същите условия, като онези, които са предоставени от всяка държава на собствени й граждани;
- отмяна на двойното данъчно облагане в Общността;
- взаимно признаване на дружествата или фирмите по смисъла на член 58, параграф 2, запазване на правосубектността в случай на преместване на седалищата им от една държава в друга и възможност за сливания между дружествата или фирмите, които се уреждат от законите на различни държави;
- опростяване на формалностите във връзка с взаимното признаване и изпълнение на решенията на съдилищата или трибуналите и на арбитражните решения.

ЧЛЕН 221

В срок от три години от влизането в сила на настоящия договор държавите-членки предоставят на гражданите на другите държави-членки третиране, еднакво с това на техните собствени граждани, що се отнася до участието в капитала на дружествата или фирмите по смисъла на член 58, без да се засяга прилагането на други разпоредби от този договор.

ЧЛЕН 222

Настоящият договор по никакъв начин не засяга разпоредбите в държавите-членки, отнасящи се до системата на собственост върху имущество.

ЧЛЕН 223

1. Разпоредбите на настоящия договор не изключват прилагането на следните правила:
 - а) нито една държава-членка не може да бъде задължавана да предоставя информация, чието разкриване тя счита за противоречащо на основните интереси на нейната сигурност;
 - б) всяка държава-членка може да предприеме такива мерки, каквито счита за необходими за закрила на основните интереси на своята сигурност, свързани с производството или търговията с оръжие, муниции и военни материали; тези мерки не могат да влияят неблагоприятно на условията за конкуренция в общия пазар относно стоките, които не са предназначени за строго военни цели.
2. През първата година след влизането в сила на настоящия договор, Съветът може с единодушие да състави списък на продуктите, спрямо които се прилагат разпоредбите на параграф 1, буква б).
3. Съветът може с единодушие по предложение на Комисията да прави изменения в този списък.

ЧЛЕН 224

Държавите-членки се консултират взаимно с цел да предприемат съвместно необходимите стъпки, за да се предотврати засягането на функционирането на общия пазар от мерките, чието предприемане може да бъде наложено на държава-членка в случай на сериозни вътрешни вълнения, засягащи поддържането на законността и реда, в случай на война, сериозно международно напрежение, което създава заплаха за война, или с цел да бъдат изпълнени задължения, които тя е поела за запазването на мира и международната сигурност.

ЧЛЕН 225

Ако мерките, предприети при обстоятелствата, посочени в членове 223 и 224, водят до нарушаване на условията за конкуренция в общия пазар, Комисията съвместно със съответната държава е длъжна да установи как тези мерки могат да бъдат приспособени към разпоредбите, съдържащи се в настоящия договор.

Чрез дерогация от процедурата, съдържаща се в членове 169 и 170, Комисията или друга държава-членка може да отнесе въпроса пряко пред Съда, ако счита, че друга държава-членка използва неправомерно правомощията, предоставени в членове 223 и 224. Съдът постановява решението си в закрито заседание.

ЧЛЕН 226

1. Ако по време на преходния период възникнат сериозни затруднения, които биха могли да продължат да съществуват в който и да е сектор от икономиката, или които биха могли да доведат до сериозно влошаване на икономическото положение в дадена област, всяка държава-членка може да поиска разрешение да вземе защитни мерки с оглед оправяне на положението и адаптиране на съответния сектор към икономиката на общия пазар.

2. По искане на засегнатата държава, Комисията чрез извънредна процедура определя незабавно защитните мерки, които счита за необходими, като определя условията и начина, по който те ще бъдат приведени в действие.

3. Мерките, разрешени по параграф 2 могат да включват дерогации от правилата на настоящия договор в степента и за срока, строго необходими за постигане на целите, упоменати в параграф 1. Дава се приоритет на мерките, които най-малко биха нарушили функционирането на общия пазар.

ЧЛЕН 227

1. Настоящият договор се прилага по отношение на Кралство Белгия, Федерална република Германия, Френската Република, Италианската република, Великото Херцогство Люксембург, Кралство Нидерландия.

2. По отношение на Алжир и френските отвъдморски територии, общите и специалните разпоредби на настоящия договор във връзка със:

свободното движение на стоки;

селското стопанство, с изключение на член 40, параграф 4;

либерализацията на услугите;

правилата на конкуренцията;

защитните мерки, предвидени в членове 108, 109 и 226;

институциите;

се прилагат веднага след влизането в сила на настоящия договор.

Условията, при които ще се прилагат останалите разпоредби на настоящия договор се определят в срок от две години от влизането в сила на настоящия договор, с решение на Съвета, взето единодушно по предложение на Комисията.

В рамките на процедурите, предвидени в настоящия договор и в частност на член 226, институциите на Общността правят необходимото, за да стане възможно икономическото и социално развитие на тези области.

3. Специалните договорености за асоцииране, съдържащи се в част четвърта на настоящия договор, се прилагат към отвъдморските страни и териториите, посочени в приложение IV към настоящия договор.

4. Разпоредбите на настоящия договор се прилагат към европейските територии, за чиито външни отношения отговаря държава-членка.

ЧЛЕН 228

1. Когато настоящият договор предвижда сключването на споразумения между Общността и една или повече държави или международна организация, преговорите за тези споразумения се водят от Комисията. Съгласно правомощията, предоставени на Комисията в тази област, споразуменията се сключват от Съвета, след консултиране с Асамблеята, когато това се изисква по силата на настоящия договор.

Съветът, Комисията или държава-членка може предварително да получи мнението на Съда относно това дали споразумението, което се предвижда да се сключи, е съвместимо с разпоредбите на настоящия договор. Когато мнението на Съда е отрицателно, споразумението може да влезе в сила само в съответствие с член 236.

2. Споразуменията, сключени при тези условия са задължителни за институциите на Общността и за държавите-членки.

ЧЛЕН 229

Задължение на Комисията е да осигури поддържането на необходимите отношения с органите на Организацията на обединените нации, нейните специализирани агенции и с Генералното споразумение за тарифите и търговията.

Когато е необходимо, Комисията може да поддържа такива отношения и с всички международни организации.

ЧЛЕН 230

Общността установява всички подходящи форми на сътрудничество със Съвета на Европа.

ЧЛЕН 231

Общността установява тясно сътрудничество с Организацията за европейско икономическо сътрудничество, детайлите на което се определят по общо съгласие.

ЧЛЕН 232

1. Разпоредбите на настоящия договор не засягат разпоредбите на Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана, в частност що се отнася до правата и задълженията на държавите-членки, правомощията на институциите на тази Общност и разпоредбите, включени в този договор във връзка с функционирането на общия пазар за въглища и стомана.

2. Разпоредбите на настоящия договор не дерогират онези, които се съдържат в Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.

ЧЛЕН 233

Разпоредбите на настоящия договор не изключват съществуването или осъществяването на регионалните съюзи между Белгия и Люксембург или между Белгия, Люксембург и Нидерландия, доколкото целите на тези регионални съюзи не могат да бъдат постигнати посредством прилагането на настоящия договор.

ЧЛЕН 234

Правата и задълженията, произтичащи от споразумения, сключени преди влизането в сила на настоящия договор, между една или повече държави-членки, от една страна, и една или повече трети страни, от друга, не се засягат от разпоредбите на настоящия договор.

Доколкото тези споразумения са несъвместими с настоящия договор, заинтересованата държава-членка или държава са длъжни да предприемат всички необходими мерки, за да премахнат установените несъответствия. Когато е необходимо, държавите-членки взаимно се подпомагат за постигането на тази цел, а когато това е възможно – приемат общ подход.

При прилагането на споразуменията, посочени в параграф първи, държавите-членки вземат предвид факта, че преимуществата, предоставени от всяка държава-членка по настоящия договор, образуват неразделна част от изграждането на Общността, като по този начин са неразделно свързани със създаването на общи институции, с възлагането на правомощия на

тези институции и с предоставянето на същите преимущества от страна на всички останали държави-членки.

ЧЛЕН 235

Ако определено действие от страна на Общността се окаже необходимо за осъществяването на някоя от целите на Общността по време на функционирането на общия пазар и този договор не е предвидил необходимите правомощия, Съветът, с единодушие, по предложение на Комисията и след като се консултира с Асамблеята, приема необходимите мерки.

ЧЛЕН 236

Правителството на всяка държава-членка или Комисията могат да представят на Съвета предложения за изменение на настоящия договор.

Ако Съветът, след консултиране с Асамблеята, и когато е необходимо - Комисията, даде становище в полза на свикването на конференция на представителите на правителствата на държавите-членки, конференцията се свиква от председателя на Съвета с цел определяне с общо съгласие на измененията на настоящия договор, които трябва да бъдат направени.

Измененията влизат в сила след тяхното ратифициране от всички държави-членки в съответствие с техните конституционни изисквания.

ЧЛЕН 237

Всяка европейска държава може да стане членка на Общността. Тя отправя молбата си до Съвета, който взема решение с единодушие, след консултиране с Комисията.

Условията за приемане и необходимите за това изменения на настоящия договор се уреждат със споразумение между държавите-членки и държавата-кандидатка. Това споразумение подлежи на ратифициране от всички договарящи държави, в съответствие с техните конституционни изисквания.

ЧЛЕН 238

Общността може да сключва с една държава, съюз от държави или международна организация споразумения за асоцииране, установяващи взаимни права и задължения, общо действие и специфични процедури.

Тези споразумения се сключват от Съвета, с единодушие, след консултиране с Асамблеята.

Когато тези споразумения налагат изменения на настоящия договор, те първо се приемат по процедурата, предвидена в член 236.

ЧЛЕН 239

Протоколите, включени като приложение към настоящия договор, по общо съгласие на държавите-членки представляват неразделна част от него.

ЧЛЕН 240

Този договор се сключва за неограничен срок.

УЧРЕДЯВАНЕ НА ИНСТИТУЦИИТЕ

ЧЛЕН 241

Съветът се свиква в срок от един месец от влизането в сила на настоящия договор.

ЧЛЕН 242

Съветът, в срок от три месеца от първото си заседание, взема всички подходящи мерки за учредяване на Икономическия и социален комитет.

ЧЛЕН 243

Асамблеята, се свиква от Председателя на Съвета в срок от два месеца от първото заседание на Съвета, за да избере свое бюро и да приеме свой процедурен правилник. До избирането на бюро, заседанията се председателстват от най-възрастния член.

ЧЛЕН 244

Съдът встъпва в задълженията си веднага след назначаването на неговите членове. Първият му председател се назначава за срок от три години по същия начин както останалите членове.

Съдът приема свой процедурен правилник в срок от три месеца от встъпване в задълженията си.

Нито едно дело не може да бъде заведено пред съда, докато не бъде публикуван процедурния му правилник. Сроковете за завеждане на искиве започват да текат само от датата на това публикуване.

При назначаването си председателят на Съда започва да упражнява правомощията, предоставени му с настоящия договор.

ЧЛЕН 245

Комисията поема задълженията и отговорностите, възложени ѝ с настоящия договор, веднага след назначаването на нейните членове.

При поемане на задълженията си Комисията започва проучвания и осъществява необходимите контакти за извършването на цялостно изследване на икономическото положение на Общността.

ЧЛЕН 246

1. Първата финансова година започва да тече от датата на влизане в сила на настоящия договор и продължава до следващия 31 декември. Ако обаче договорът влезе в сила през втората половина на годината, първата финансова година продължава до 31 декември на следващата година.

2. До приемането на бюджета за първата финансова година, държавите-членки предоставят без лихва авансови суми на Общността, които се приспадат от техните финансови вноски при формирането на бюджета.

3. До съставянето на Правилника за длъжностните лица и Условието за работа на другите служители на Общността, предвидени в член 212, всяка институция набира необходимия персонал, като за тази цел сключва срочни договори.

Всяка институция обсъжда със Съвета всеки въпрос относно броя, възнагражденията и разпределението на длъжностите.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 247

Настоящият договор подлежи на ратифициране от високодоговарящите страни в съответствие с техните конституционни изисквания. Ратификационните инструменти се депозират при правителството на Италианската република.

Договорът влиза в сила на първия ден от месеца, следващ този, през който е депозиран ратификационният инструмент от последната измежду подписалите държави, която е предприела тази стъпка. Но ако депозирането е осъществено по-малко от петнадесет дни преди началото на следващия месец, настоящият договор влиза в сила от първия ден на втория месец след този на деня на депозирането.

ЧЛЕН 248

Настоящият договор, съставен в единствен оригинал на италиански, немски, нидерландски и френски езици, като всички четири текста са еднакво автентични, се депозира в архивите на правителството на Италианската република, което изпраща заверено копие до всяко от правителствата на останалите държави, които са го подписали.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО, долуподписаните упълномощени представители подписаха настоящия договор.

Съставено в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

P. H. SPAAK J. Ch. SNOY И d'OPPUERS

ADENAUER HALLSTEIN

PINEAU FAURE

Antonio SEGNI GAETANO MARTINO

BECH LAMBERT SCHAUS

J. LUNS J. LINTHORST HOMAN

I

СПИСЪЦИ
ПРИЛОЖЕНИЯ

ПРИЛОЖЕНИЕ I

СПИСЪЦИ от А до Ж

посочени в членове 19 и 20 от настоящия договор

СПИСЪК А

Списък на тарифните позиции, по отношение на които митническите ставки, посочени в колона 3, следва да бъдат вземани предвид при изчисляване на средноаритметичната стойност

1	2	3
№ по Брюкселската номенклатура	Описание на стоките	Мито (в %), което трябва да се вземе предвид във Франция
ex 15.10	Киселинни масла от рафиниране	18
15.11	Глицерол и глицеринови луги	
	Сурови	6
	Пречистени	10

19.04	Тапиока и саго; заместители на тапиока и саго, извлечени от картофи или други нишестени	45
ex 28.28	Ванадиев пентоксид	15
ex 28.37	Неутрален натриев сулфит	20
ex 28.52	Цериеви хлориди; цериеви сулфати	20
ex 29.01	Ароматни въглеводороди: Ксилени: Смесени изомери	20
	Ортоксилен, метаксилен, параксилен	25
	Мономер на стирола	20
	Изопропилбензол (кумол)	25
ex 29.02	Дихлорометан	20
	Винилиден хлориден мономер	25
ex 29.03	Толуенпарасулфонил хлорид	15
ex 29.15	Диметил терефталат	30
ex 29.22	Етилендиамин и неговите соли	20

ex 29.23	Циклични аминок-алдехиди, циклични аминокетони и аминок-кинони, техните халгонирани, сулфонирани, нитрирани производни и техните соли и естери	25
ex 29.25	Ховератриламин	25
29.28	Диазо-, азо- и азокси -съставни	25
ex 29.31	Дисулфид на хлорирания бензил	25
ex 29.44	Антибиотици (без пеницилин, стрептомицин, хлорамфеникол и техните соли, и ореомицин)	15
ex 30.02	Противошапни ваксини, видове микроорганизми за тяхното производство, противосеруми и ваксини против свинска треска	15
ex 30.03	саркомицин	18
ex 31.02	Минерални или химически торове, азотни, съставни	20
ex 31.03	Минерални или химически торове, фосфатни Единични: Суперфосфатни: От кости Други Смесени	10 12 7
ex 31.04	Минерални или химически торове, калиеви, смесени	7

ex 31.05	<p>Други торове, включително съставни и комплексни торове:</p> <p>Фосфоро нитратни и амониево-калиеви фосфати</p> <p>Други торове, с изключение на разтворените органични торове</p> <p>Торове на таблетки, гранули или подобни предварително подготвени форми или в опаковки, ненадвишаващи 10 килограма</p>	<p>10</p> <p>15</p>
ex 32.07	Естествен магнетит, ситно смлян, от вида използван за пигменти, предназначен изключително за медицински въглен	25
ex 37.02	<p>Филм на ролки, светлочувствителен, неекспониран, перфориран:</p> <p>За чернобели филми (позитиви), внесени в пакети, съдържащи три единици, които не могат да се ползват поотделно, за формиране на основата на полихромни филми</p> <p>За цветни филми, с дължина повече от 100 метра</p>	<p>20</p> <p>20</p>
ex 39.02	Поливинилиден хлорид; поливинил бутирал на листове	30

ex 39.03	Естери на целулозата, с изключение на нитрати и ацетати	20
	Пластмасови материали на основата на целулозни естери (с изключение на нитрати и ацетати)	15
	Пластмасови материали на основата на етери или други химични производни на целулозата	30
ex 39.06	Алгинова киселина, нейните соли и естери, сухи	20
ex 48.01	Машинно произведена мукава и хартия:	
	амбалажна хартия и мукава	25
	друга, състояща се от два или повече пласта, включваща и амбалажна хартия	25
48.04	Съставна хартия или мукава (направена посредством слепване на гладки повърхности със слепващи вещества), импрегнирана или неимпрегнирана, независимо от това дали е вътрешно подсилена или не, на рула или листове	25
ex 48.05	Хартия и мукава, гофрирани	25
	Амбалажна хартия и мукава, крепирана или плисирана	25
ex 48.07	Амбалажна хартия и мукава, намазана с лепило	25

ex 51.01	Прежди от синтетични (регенерирани) влакна (непрекъснати), единични, непресукани или пресукани при по-малко от 400 пресуквания	20
ex 55.05	Памучни влакна, многопластови, с изключение на декоративните, неизбелени, при повече от 337 500 метра или повече от килограм за единично влакно	20
ex 57.07	Влакна от кокосов орех	18
ex 58.01	Килими, килимчета и черги, с ресни, от коприна или копринени остатъчни материали, с изключение на дреб, изкуствени (синтетични) влакна, влакна, попадащи под позиция 52.01, метални нишки, вълна или фина животинска четина	80
ex 59.04	Многопластови влакна от кокосов орех	18
ex 71.04	Диамантен прах	10
ex 84.10	Кутии или корпуси от стомана, с изключение на неръждаема стомана, или от леки метали, без техните сплави, на помпи за бутални авиационни двигатели	15
ex 84.11	Кутии или корпуси за помпи или компресори за бутални авиационни двигатели от стомана, с изключение на неръждаемата, или от леки метали, без техните сплави	15
ex 84.37	Машини за изработка на обикновен или фигурен тюл и дантели	10
	Машини за бродирание, с изключение на машините за везане (машините за изработване на ажурна бродерия)	10

ex 84.38	Помощни машини за ползване заедно с машини за изработване на обикновена или фигурална дантела или тюл	
	Машини с вдигащ плъзгач	10
	Жакардови машини	18
	Помощни машини за ползване заедно с машини за бродирание	18
	Автоматични машини	10
	Машини с перфокарти, картовъзпроизвеждащи машини, контролни машини, машини за навиване на макари	
	Частии аксесоари за машини за изработване на обикновена или фигурална дантела и тюл, и помощни машини за такива машини	10
	Плъзгачи, бобини, гребени, плъзгащи се решетки и ребра на гребени за плоски машини, совалки (техните пластини и перки), цели бобини и части от совалки и бобини за кръгли машини	10
Частии аксесоари за машини за бродирание и помощни машини за такива машини; совалки, кутии за совалки, включително техните пластини; стяги		

ex 84.59	Машини за намотаване на проводници, както и изолиращи или предпазващи ленти, ленти за производство на електрически бобини и намотки	23
	Стартери с пряко запалване или инерционни, за самолети	25
ex 84.63	Колянови валове за бутала на двигатели за самолети	10
ex 85.08	Моторни стартери за самолети	20
	Магнитеоелектрични стартери, включително и магнитодинама за самолети	25
88.01	Балони и дирижабли	25
ex 88.03	Части за балони и дирижабли	25
88.04	Парашути и части и аксесоари за тях	12
88.05	Катапулти и други механизми за автоматично изстрелване и части за тях	15
	Наземни тренажори и части за тях	20
ex 90.14	Инструменти за въздушна навигация	18
ex 92.10	Механизми и клавиатури (съдържащи не по-малко от 85 клавиша) за пиана	30

Списък Б

Списък на тарифните позиции по отношение на които, митническите ставки в общата митническа тарифа не могат да надвишават 3 %

№ по Брюкселската номенклатура	Описание на стоката
Глава 5	
05.01	
05.02	
05.03	
05.05	
05.06	
ex 05.07	Пера, кожи и други части от птици с тяхната перушина или пух, необработени (с изключение на необработен пух или перушина за възглавници)
05.09	
до	
05.12	
ex 05.13	Естествени гъби, сурови

Глава 13

13.01

13.02

Глава 14

14.01

до

14.05

Глава 25

25.02

ex 25.04 Естествен графит, непуснат в продажба на дребно

25.05

25.06

ex 25.07 Глина (с изключение на каолин), андалузит, кианит, калцинирани или не, но без да включва раздути глини, попадащи в тарифна позиция № 68.07; мулит, шамотна и динасова пръст

ex 25.08 Креда, но непусната в продажба на дребно

ex 25.09 Видовете багрилна пръст, некалцинири или смесени, естествени слюдести железни оксиди

- 25.10
- 25.11
- ex 25.12 Инфузорна силикатна пръст и други аналогични видове силикатна пръст (например кризелгур, триполит, диамонит), с привидна плътност, непревишаваща 1 или по-малко, включително калцинирани, които не са пуснати в продажба на дребно
- ex 25.13 Пемза, шмиргел, естествен корунд, естествен гранат и други естествени абразиви, които не са пуснати в продажба на дребно
- 25.14
- ex 25.17 Кремък, трошени камъни, макадам и смолен макадам, чакъл и едър речен чакъл, от видовете използвани за бетониране или настилане на пътища, на железопътни линии или други видове баластра, дребен речен чакъл,
- ex 25.18 Доломит, включително обработен не повече от грубо нацепване или насичане
- 25.20
- 25.21
- 25.24
- 25.25
- 25.26

ex 25.27 Естествен стеатит, включително обработен не повече от грубо нацепване, грубо насичане или нарязване; талк, с изключение на талк в опаковки с нето тегло не повече от един килограм

25.28

25.29

25.31

25.32

Глава 26

ex 26.01 Метални руди и концентрати, различни от оловни руди, цинкови руди и продукти, попадащи в обсега на Европейската общност за въглища и стомана; пържени железни пирити

26.02

ex 26.03 Пепел и остатъци (различни от остатъци от производството на желязо или стомана), съдържащи метали или метални съединения, без съдържащите цинк

26.04

Глава 27

27.03

ex 27.04 Кокс и полукокс от въглища за производството на електроди и кокс от торф

27.05	
27.05 bis	
27.06	
ex 27.13	Озокерит, лигнитен восък, торфен восък, суров
27.15	
27.17	
Глава 31	
31.01	
ex 31.02	Естествен натриев нитрат
Глава 40	
40.01	
40.03	
40.04	
Глава 41	
41.09	
Глава 43	
43.01	
Глава 44	
44.01	

Глава 47

47.02

Глава 50

50.01

Глава 53

53.01

53.02

53.03

53.05

Глава 55

ex 55.02 Памучни линтери, без сурови

55.04

Глава 57

57.04

Глава 63

63.02

Глава 70

ex 70.01 Стъклени отпадъци (трошки за претопяване)

Глава 71

ex 71.01 Перли, необработени

ex 71.02 Скъпоценни и полускъпоценни камъни, необработени

71.04

71.11

Глава 77

ex 77.04 Берилий, необработен

Списък В

списък на тарифните позиции, по отношение на които митническите ставки от общата митническа тарифа не могат да надвишават 10 %

№ по Брюкселската номенклатура	Описание на стоката
Глава 5	
ex 05.07	Пера, кожи и други части от птици с тяхната перушина или пух, различни от необработени
05.14	
Глава 13	
13.03	Зеленчукови сокове и екстракти, агар-агар и други естествени видове клей и сгъстители, извлечени от зеленчукови материали (с изключение на пектин)
Глава 15	
ex 15.04	Мас и масла от риби и морски животни, рафинирани или не (с изключение на китова мас)
15.05	
15.06	
15.09	
15.11	
15.14	

Глава 25

- ex 25.09 Багрилна пръст, калцинирана или смесена
- ex 25.15 Мрамор, травертин, мушелкалк и други варовици, използвани за направа на паметници или в строителството, с привидна плътност, равна или по-голяма от 2,5 и алабастр, обработени не повече от грубо дялани или просто нарязани с трион или по друг начин на блокове или на плочи с квадратна или правоъгълна форма, с дебелина не повече от 25 см.:
- ex 25.16 Гранит, порфир, базалт, пясъчник и други камъни, използвани за направа на паметници или в строителството, обработени не повече от грубо дялани или просто нарязани с трион или по друг начин, на блокове или на плочи с квадратна или правоъгълна форма, с дебелина не повече от 25 см.
- ex 25.17 Гранули, трошляк и прах от камъни, попадащи в позиции № 25.15 или 25.16
- ex 25.18 Доломит, калциниран или окрупнен (включително смолен доломит)
- 25.22
- 25.23

Глава 27

ex 27.07 Масла и други продукти от дестилацията на високотемпературна въглищна смола, и други масла и продукти, определени в бележка 2 към тази глава, с изключение на феноли, крезол и ксилени

27.08

ex 27.13 Озокерит, лигнитен восък и торфен восък, без сурови

ex 27.14 Петролен битумен и друг петрол и остатъци от нефтени шисти, с изключение на петролен кокс

27.16

Глава 30

ex 30.01 Органо-терапевтични жлези или други органи, изсушени, на прах или не

Глава 32

ex 32.01 Танинови екстракти от растителен произход, различни от екстракти от мимоза и кебрачо

32.02

32.03

32.04

Глава 33

ex 33.01 Етерични масла (безтерпенови или не), конкретни и абсолютни, различни от цитрусови плодове; смолисти

33.02

33.03

33.04

Глава 38

38.01

38.02

38.04

38.05

38.06

ex 38.07 Клееви алкохоли от терпентин; сулфатен терпентин, суров; суров дипентен

38.08

38.10

Глава 40

40.05

ex 40.07 Текстилни влакна, покрити или импрегнирани с вулканизирана гума

40.15

Глава 41

41.02

ex 41.03 Овча и агнешка кожа, шавена и допълнително
обработена

ex 41.04 Козя и ярешка кожа, шавена и допълнително обработена

41.05

41.06

41.07

41.10

Глава 43

43.02

Глава 44

44.06

до

44.13

44.16

44.17

44.18

Глава 48

ex 48.01 Вестникарска хартия на рула

Глава 50

50.06

50.08

Глава 52

52.01

Глава 53

53.06

до

53.09

Глава 54

54.03

Глава 55

55.05

Глава 57

ex 57.05

Прежда от истински коноп, непредназначена за продажба на дребно

ex 57.06 Прежда от юта, непредназначена за продажба на дребно

ex 57.07 Прежда от други растителни текстилни влакна,
непредназначена за продажба на дребно

ex 57.08 Хартиена прежда, непредназначена за продажба на
дребно

Глава 68

68.01

68.03

68.08

ex 68.10 Строителни материали от гипс

ex 68.11 Строителни материали от цимент (включително шлаки),
от бетон или от изкуствен камък (включително
гранулиран мрамор, смесен с цимент), подсилен или не

ex 68.12 Строителни материали от азбесто-цимент, от целулозо-
влакнест цимент или други подобни

ex 68.13 Производствен азбест; смеси на основата на азбест и
смеси на основата на азбест и магнезиев карбонат

Глава 69

69.01

69.02

69.04

69.05

Глава 70

ex 70.01 Стъклена маса (с изключение на оптични стъкла)

70.02

70.03

70.04

70.05

70.06

70.16

Глава 71

ex 71.05 Сребро, нековано

ex 71.06 Сребърен прокат, необработен

ex 71.07 Злато, нековано

ex 71.08 Златен прокат на метална основа или сребро,
необработен

ex 71.09 Платина и други метали от групата на платината,
нековани

ex 70.10 Платинен прокат или други метали от групата на
платината, метална основа или благороден метал,
необработен

Глава 73

73.04

73.05

- ex 73.07 Блумове, метални пръчки, плочи и листове
(включително ламаринени листове) от желязо или
стомана (различни от стоките, попадащи в обхвата
на Европейската общност за въглища и стомана);
грубо насечени парчета от желязо или стомана
- ex 73.10 Пръчки и щанги (включително щанги от тел) от стомана
или желязо, горещо валцовани, извити, пресовани,
студено формовани и обработени (включително с голяма
точност); стомана за минни сонди (различни от стоките,
попадащи в обхвата на Европейската общност за
въглища и стомана)
- ex 73.11 Ъгли, форми и сегменти от стомана или желязо, горещо
валцовани, извити, пресовани, студено формовани или
обработени (включително с голяма точност); заздравиени
листове от стомана или желязо, стомана за минни сонди
(различни от стоките, попадащи в обхвата на
Европейската общност за въглища и стомана)
- ex 73.12 Обръчи и шини от желязо или стомана, студено или
горещо валцовани (различни от стоките, попадащи в
обхвата на Европейската общност за въглища и стомана)
- ex 73.13 Листа и пластини от желязо или стомана, студено или
горещо валцовани (различни от стоките, попадащи в
обхвата на Европейската общност за въглища и стомана)

73.14

ex 73.15 Стомана от сплави и високовъглеродна стомана във
формите, упоменати в позиции № 73.06 до 73.14
(различни от стоките, попадащи в обхвата на
Европейската общност за въглища и стомана)

Глава 74

74.03

74.04

ex 74.05 Медно фолио, шамповано или не; нарязано на
определени форми, перфорирано, с покритие или
отпечатъци, различно от подложка от друг материал

ex 74.06 мед на прах (различна от много ситна)

Глава 75

75.02

75.03

ex 75.05 Аноди за електропластика от никел, нековани, направени
чрез леене

Глава 76

76.02

76.03

ex 76.04 алуминиево фолио, шамповано или не; нарязано на определени форми, перфорирано, с покритие или отпечатъци, различно от подложка от друг материал

ex 76.05 алуминий на прах (различен от много ситен)

Глава 77

ex 77.02 Лети пръчки, щанги, ъгли, форми и секции от магнезий, магнезиева тел, лети пластини, листа и ленти от магнезий, магнезиево фолио, стърготини и стружки с различни размери; магнезиев прах (различен от много ситен)

ex 77.04 Лети пръчки, щанги, ъгли, форми и секции от берилий, берилиева тел, лети прастини, листа и ленти от берилий, берилиево фолио

Глава 78

78.02

78.03

ex 78.04 Оловно фолио, шамповано или не; нарязано на определени форми, перфорирано, с покритие или отпечатъци, различно от подложка от друг материал

Глава 79

79.02

79.03

Глава 80

80.02

80.03

ex 80.04 Калаено фолио, щамповано или не; нарязано на определени форми, перфорирано, с покритие или отпечатъци, различно от подложка от друг материал

Глава 81

ex 81.01 Лети пръчки, щанги, ъгли, форми и секции от волфрам (тунгстен), лети пластини, листа и ленти от волфрам, волфрамово фолио, волфрамова тел и жички

ex 81.02 Лети пръчки, щанги, ъгли, форми и секции молибден, лети пластини, листа и ленти от молибден, молибденово фолио, молибденова тел и жички

ex 81.03 Лети пръчки, щанги, ъгли, форми и секции от тантал, лети пластини, листа и ленти от тантал, танталово фолио, танталова тел и жички

ex 81.04 Лети пръчки, щанги, ъгли, форми и секции от други основни метали, лети пластини, листа и ленти от други основни метали, фолио, тел и жички от други основни метали

Глава 93

ex 93.06 Приклади и други дървени части на пушки

Глава 95

ex 95.01 Грубо оформен резбарски материал, т.е. пластини, листа,
пръчки, тръби и подобни форми, неполирани или
до обработени по друг начин

ex 95.07

Глава 98 Грубо оформени блокове от дърво или корени, за
производство на лули

ex 98.11

Списък Г

Списък на тарифните позиции, по отношение на които митническите ставки в общата митническа тарифа не могат да надвишават 15 %

№ по Брюкселската номенклатура	Описание на стоката
Глава 28	Неорганични химикали; органични и неорганични съединения на благородни метали, на редки земни метали, на радиоактивни елементи и на изотопи
ex 28.01	Халогени (с изключение на йодин, суров и бромин)
ex 28.04	Хидроген, редки газове и други металоиди и неметали (с изключение на селен и фосфор)
28.05 до 28.10	
ex 28.11	Арсенов триоксид; арсенова киселина

28.13 до 28.22 28.24 28.26 до 28.31	
ex 28.32	Хлорати (с изключение на натриев хлорат и калиев хлорат и перхлорати)
ex 28.34	Оксидиди и периодати
28.35 до 28.45 28.47 до 28.58	

Списък Д

Списък на тарифните позиции, по отношение на които митническите ставки в общата митническа тарифа не могат да надвишават 25 %

№ по Брюкселската номенклатура	Описание на стоките
Глава 29	Органични химикали
ex 29.01	Въглеродороди (с изключение на нафталин)
29.02	
29.03	
ex 29.04	Ациклични алкохоли и техните халогенирани, сулфонирани, нитрирани или на нитрооснова производни (с изключение на бутил и изобутил алкохоли)
29.05	
ex 29.06	Феноли (с изключение на фенол, крезол и ксиленоли) и фенол-алкохоли
29.07	
до	
29.45	

Глава 32 32.05 32.06	
Глава 39 39.01 до 39.06	

Списък Е

Списък на тарифните позиции, по отношение на които митническите ставки в общата митническа тарифа се определят по общо съгласие

№ по Брюкселската номенклатура	Описание на стоките	Обща митническа тарифа (ad valorem в %)
ex 01.01	Живи коне за клане	11
ex 01.02	Живи животни едър рогат добитък (различни от чистопородните животни за разплод)*	16
ex 01.03	Живи свине (различни от чистопородните животни за разплод)*	16
ex 02.01	Месо и ядливи карантии, пресни, замразени или охладени: от коне от едър рогат добитък* от свине*	16 20 20
02.02	Мъртви птици (т.е. диви птици, патици, гъски, пуйки и токачки) и ядливи карантии от тях (с изключение на черен дроб), пресни, охладени или замразени	18

* само местни видове

ex 02.06	Конско месо, осолено или изсушено	16
ex 03. 01	Пресноводна риба, прясна (жива или мъртва), охладена или замразена:	16
	Пъстърва и други съомгови	10
	Други	
ex 03.03	Ракообразни и молуски, с черупки или без, пресни (живи или мъртви), охладени, замразени, осолени, в саламура или изсушени; ракообразни, ракообразни в черупка, сварени във вода	
	Раци и омари	25
	Раци, едри скариди и дребни скариди	18
	Стриди	18
04.03	Масло	24
ex 04.05	Птичи яйца с черупки, пресни или запазени:	
	От 16/2 до 31/8	12
	От 1/9 до 15/2	15
04.06	Естествен мед	30

ex 05.07	Пух за спални, необработен	0
05.08	Кости и рога, необработени, обезмаслени, просто подготвени, но ненарязани на форми, обработени с киселина или дежелетинирани; прах и отпадъци от такива продукти	0
ex 06.03	Рязани цветове и цветни пъпки, подходящи за букети или за декоративни цели, свежи: От 1/6 до 31/10 От 1/11 до 31/5	24 20
07.01	Зеленчуци, пресни или охладени: Лук, дребни лукчета, чесън Пресни картофи: От 1/1 до 15/5 От 16/5 до 30/6 Други ¹	12 15 21
07.04	Сушени, дехидратирани, парени зеленчуци, цели, нарязани на парчета, начупени или стрити, но необработени повече: лук други	20 16

¹ Тази ставка обикновено се фиксира на нивото на средноаритметичната стойност. То може да се коригира, ако е необходимо, като се фиксират сезонни ставки в рамките на селскостопанската политика на Общността.

ex 07.05	Сушени бобови култури, очушкани, белени или небелени или разделени: Грах и фасул	10
ex 08.01	Банани, пресни	20
08.02	Цитрусови плодове, пресни или сушени: Портокали: от 15/ 3 до 30/ 9 извън този период Мандарини и клементини Лимони Грейпфрути Други	15 20 20 8 12 16
ex 08.04	Грозде, прясно: от 1/11 до 14/7 от 15/7 до 31/10	18 22
ex 08.06	Ябълки, круши, и дюли, пресни ¹	8

¹ Обикновено размерът на мигото се определя на нивото на средното арит метично. Но той може да бъде изменян, когато това е необходимо посредством определяне на сезонни мита в рамките на Общата селскостопанска политика на Общността, (бележка към официалното издание).

08.07	Плодове с костилки, пресни: кайсии други ¹	25
ex 08.12	Сушени сини сливи	18
ex 09.01	Сурово кафе	16
10.01 до 10.07	Зърнени храни ¹	
ex 11.01	Пшенично брашно ²	
12.01	Маслодайни семена и маслодайни плодове, цели или начупени	0
ex 12.03	Семе за посев (различно от цвекло)	10
12.06	Шишарки на хмел и прашец на хмел	12

¹ а) Митническите ставки върху зърнените храни и пшеничното брашно в общата митническа тарифа са равни на средноаритметичната стойност на ставките в националните тарифи.

б) До определяне на третирането, което следва да се прилага в рамките на мерките, предвидени в член 40, параграф 2, държавите-членки могат, като изключение от член 23, да спрат събирането на митата за тези стоки.

в) Ако производството или преработката на зърнени храни или пшеничено брашно в някоя държава-членка бъде силно застрашено или нарушено от спирането на митническото облагане в друга държава-членка, съответните държави-членки могат да започнат преговори помежду си. Ако тези преговори не доведат до очаквания резултат, Комисията може да разреши на увредената държава-членка да вземе подходящи мерки, които следва да бъдат прилагани, съгласно дадени от Комисията указания, доколкото разликата в цената не може да бъде компенсирана от съществуването на вътрешна организация на пазара на зърнени продукти в държавата-членка, която спира митата.

15.15	Пчелен восък и друг восък от насекоми, оцветен или не:	
	суров	0
	друг	10
15.16	Растителни восъци, оцветени или не:	
	сурови	0
	други	8
ex 16.04	Пригответена или консервирана риба сьомгови	20
ex 16.05	Ракообразни, пригответени или консервирани	20
17.01	Захар от цвекло и захар от тръстика, твърда	80
18.01	Какаови зърна, цели или натрошени, сурови или печени	9
18.02	Какаови черупки, люспи, обвивки и отпадъци	9
19.02	Изделия от брашно, нишесте или малцови екстракти от вида, използван за детски храни или за диетични или кулинарни цели, съдържащи по-малко от 50 % какао	25

ex 20.02	Кисело зеле	20
21.07	Хранителни изделия, непосочени или включени на друго място	25
22.04	Гроздова мъст, ферментирала или със спряна ферментация по начин, различен от добавяне на алкохол	40
23.01	Брашна и храни, негодни за човешка консумация: от месо и карантии; пръжки от риба, ракообразни и мекотели	4 5
24.01	Необработен тютюн; тютюневи отпадъци	30
ex 25.07	Каолин, сулиманин	0
ex 25.15	Мрамор, включително обработен не повече от грубо нацепване или насичане, с дебелина повече от 25 см.	0
ex 25.16	Гранит, порфир, базалт, пясъчник и други камъни, използвани за направа на паметници или в строителството, включително камъни, обработени не повече от просто нарязани с трион или по друг начин, на блокове или на плочи с квадратна или правоъгълна форма, с дебелина не повече от 25 см.	0

25.19	Естествен магнезиев карбонат (магнезит), калциран или не, различен от магнезиев оксид	0
ex 25.27	Талк в опаковки с нето тегло не повече от 1 килограм	8
ex 27.07	Феноли, крезолни и ксиленоли, сурови	3
27.09	Петролни и шистени масла, сурови	0
ex 27.14	Петролен кокс	0
28.03	Въглерод, включително сажди, ацетиленови сажди, лампени сажди и антрацитни сажди	5
ex 28.04	Фосфор	15
	Селен	0
28.23	Железни оксиди и хидроксида, включително багрина пръст, съдържаща 70 % или повече по тегло комбинирано желязо, оценено като Fe_2O_3	10
28.25	Титаниеви оксиди	15
ex 28.32	Натриеви и калиеви хлорати	10
ex 29.01	Ароматни въглеводороди нафталин	8
ex 29.04	Тертбутил алкохол	8

ex 32.07	Титаниево бяло	15
ex 33.01	Етерични масла (безтерпенови или не) конкретни и абсолютни от цитрусови плодове	12
34.04	Изкуствени восъци (включително водоразтворими восъци); готови восъци, неемулгирани или съдържащи разтворители	12
ex 40.07	Нишки и корди от вулканизирана гума, с или без текстилно покритие	15
41.01	Сурови кожи (пресни, осолени, изсушени, ецвани или избелени), разцепени или не, включително овчи кожи с вълна	0
ex 41.03	Овча и агнешка кожа, щавена от индийска смесена порода между овца и коза други	0
ex 41.04	Козя и ярешка кожа, щавена от индийска коза други	0 7

41.08	Лачена кожа и метализирана кожа	12
44.14	Фурнирни листа и листа за шперплат (рязани, сцепени или белени), с дебелина не повече от 5 мм., подсилени или не с хартия или плат	10
44.15	Шперплат, ламинат, дъски и фурнирни панели, които могат да съдържат или не материали, различни от дърво; инкрустирано дърво и маркетри	15
53.04	Остатъци от овча или агнешка вълна или от друга животинска козина (фина или груба), дърпана или навивана (включително дърпани или навивани парцали)	0
54.01	Лен, суров или обработен, но не преден; кълчища и отпадъци (включително парцали)	0
54.02	Рами, суров или обработен, но непреден; дреб и отпадъци (включително парцали)	0
55.01	Памук, некардиран, нито пениран	0
ex 55.02	Къси памучни влакна, сурови	0
55.03	Памучни отпадъци (включително парцали), некардирани, нито пенирани	0

57.01	Коноп (<i>Cannabis sativa</i>), суров или обработен, но непреден; кълчища и отпадъци (включително парцали или въжета)	0
57.02	Манила (<i>abaca</i>) (<i>Musa totilis</i>), сурова или обработена, но непредена; кълчища и отпадъци от манила (включително парцали или въжета)	0
57.03	Юта, сурова или обработена, но не предена; кълчища и отпадъци от юта (включително парцали или въжета)	0
74.01	Медно мате; необработена мед (рафинирана или не); медни отпадъци и скрап	0
74.02	Благородни сплави	0
75.01	Никелови матета, никелова шпайза и други междинни продукти на никеловата металургия; необработен никел (с изключение на аноди за електропластика) никелови отпадъци и скрап	0
80.01	Необработен калай; калаени отпадъци и скрап	0
ex 85.08	(авт.) свещи	18

Списък Ж

Списък на тарифните позиции, по отношение на които митническите ставки от общата митническа тарифа, подлежат на договаряне между държавите-членки

№ по Брюкселската номенклатура	Описание на стоките
ex 03.01	соленоводна риба, прясна (жива или мъртва), охладена или замразена
03.02	риба, осолена, в саламура, сушена или пушена
04.04	сирене и извара
11.02	олущено натрошено жито и едросмляно брашно; други обработени житни зърна (например лющени, натрошени, смлени, полирани, но и допълнително обработвани), с изключение на лющен, полиран или натрошен ориз, покълнали зърна, цели, лющени, смлени
11.07	малц, печен или не
ex 15.01	мас и друга топена свинска мазнина

15.02	нетопени мазнини от едър рогат добитък, овце или кози; мас, олио и лой, приготвени от тези мазнини
15.03	Стеарин от свинска мас, масло от свинска мас, олеостеарин, олеомаргарин и масло от лой, неемулгирани, нито смесени, нито обработени по друг начин:
ex 15.04	китова мас, рафинирана или не
15.07	фиксиран растителни масла, течни или твърди, сурови, рафинирани или пречистени
15.12	животински или растителни масла и мазнини, хидрирани, рафинирани или не, но не и допълнително обработени
18.03	какаова паста (насипна или на блокчета), обезмаслена или не
18.04	какаово масло (масло или олио)
18.05	какао на прах, неподсладено
18.06	шоколад и други хранителни изделия, съдържащи какао
19.07	хляб, сухари и други обикновени печива, несъдържащи захар, мед, яйца, мазнина, сирене или плодове
19.08	сладкиши, бисквити, торти и други фини печива, съдържащи или не какао в различни пропорции

21.02	екстракти, есенции или концентрати, от кафе, чай или мате; изделия на основата на тези екстракти, есенции или концентрати
22.05	вино от прясно грозде; гроздова мъст със спряна ферментация чрез добавяне на алкохол
22.08	етилов алкохол или неутрални спирт, неденатуриран, 80 градуса или повече; денатуриран спирт (включително етилов алкохол и неутрален спирт) с всякакъв градус
22.09	алкохолни напитки (различни от позиция 22.08); ликьори и други спиртни напитки; съставни алкохолни препарати (известни като „концентрирани екстракти“) за производството на напитки
25.01	обикновена сол (с изключение на каменна сол, морска сол и трапезна сол), чист натриев хлорид, солни разтвори, морска вода
25.03	Сяра от всякакъв вид, с изключение на сублимираната, угаената и колоидната сяра:
25.30	Сурови естествени борати и техните концентрати (калцинирани или не), с изключение на боратите, извлечени от естествени солени води; естествена борова киселина, съдържаща не повече от 85 % H_3BO_3 , изчислено по сухо тегло
ex 26.01	оловни руди и цинкови руди

ex 26.03	пепел и остатъци, съдържащи цинк
27.10	петролни и шистени масла, различни от сурови; препарати, които не са включени другаде и съдържат не по-малко от 70 % по тегло петролни или шистени масла, като тези масла са основните съставки на въпросните препарати
27.11	петролни газове и други газове въглеводороди
27.12	петролно желе
ex 27.13	парафинов восък, микрокристален восък, гач и други минерални восъци, оцветени или не, с изключение на озокерит, лигнитен восък и торфен восък
ex 28.01	йодин, суров и бромин
28.02	сяра, сублимирана или утаена; колоидална сяра
ex 28.11	арсенов пентоксид
28.12	боров оксид и борова киселина
28.33	бромиди, оксидбромиди, бромати и пербромати, и хипобромити
ex 28.34	йодиди и йодати
28.46	борати и перборати
ex 29.04	бутилови и изобутилови алкохоли (различни от тертбутилов алкохол)

ex 29.06	фенол, крезол и ксиленол
ex 32.01	екстракти от кебрачо и мимоза
40.02	синтетични гуми, включително синтетичен латекс, стабилизирани или не; фактис, получен от масла
44.03	необработено дърво, със свалена кора или не, или обелено
44.04	дърво, грубо нацепено или насечено, но и допълнително обработено
44.05	дърво, нацепено по дължина, насечено или обелено, но не и допълнително обработено, с дебелина не повече от 5 мм.
45.01	естествен корк, необработен, намачкан, гранулиран или смлян; коркови отпадъци
45.02	естествен корк на блокове, плочи, листа или ленти (включително кубчета или квадратни плочки, нарязани във форми за тапи или запушалки)
47.01	дървесинна каша, получена по механичен или химически път от всякакъв фибров растителен материал
50.02	сурова коприна (неусукана)
50.03	копринени отпадъци (с изключение на пашкули, негодни за теглене на влакна, копринена дреб и парцали)

50.04	копринена прежда, различна от прежда или дреб или други копринени отпадъци, непуснати за продажба на дребно
50.05	прежда, изпредена от копринени отпадъци, различни от дреб, но непусната за продажба на дребно
ex 62.03	употребявани торби, от вида използван за опаковане на стоки
ex 70.19	стъклени мъниста, имитация на перли, имитация на скъпоценни и полускъпоценни камъни, имитация на синтетични камъни и други подобни малки стъклени предмети за украса и декорация
ex 73.02	железни сплави (различни от високо-въглеродни желязно магнезиеви)
76.01	необработен алуминий; алуминиеви отпадъци и скрап*
77.01	необработен магнезий; магнезиеви отпадъци (с изключение на стружки с нееднородна форма) и скрап*
78.01	необработено олово (включително сребърно-желязно олово); оловни отпадъци и скрап*
79.01	цинк на пръчки; необработен цинк; цинкови отпадъци и скрап*
ex 81.01	Волфрам (тунгстен) необработен, на прах*

* Митническите ставки, приложими към полуфабрикатите подлежат на преразглеждане в светлината на фиксираната ставка за необработен метал, в съответствие с процедурата, предвидена в член 21, параграф 2 от този договор.

ex 81.02	Молибден, необработен*
ex 81.03	Тантал, необработен*
ex 81.04	други основни метали, необработени*
ex 84.06	двигатели за моторни превозни средства, летателни апарати и кораби, лодки и други плавателни съдове, и части за такива двигатели
ex 84.08	реактивни двигатели и части и аксесоари за тях
84.45	механизирани оръдия за обработка на метал или метални карбиди, които не са машини, попадащи в позиции № 84.49 или 84.50
84.48	Аксесоари или части, подходящи за ползване изключително или главно с машини, попадащи под позиции № 84.45 до 84.47, включително отделящи се глави и други принадлежности за механизирани оръдия; за механизирани ръчни оръдия по позиции № 82.04, 84.49 или 85.05
ex 84.63	Трансмисионни компоненти за двигатели на моторни превозни средства
87.06	Части и аксесоари за моторни превозни средства, попадащи под позиции № 87.01, 87.02 или 87.03
88.02	Въздухоплавателни средства, безмоторни самолети и хвърчила
ex 88.03	Части за въздухоплавателни средства, безмоторни самолети и хвърчила

ПРИЛОЖЕНИЕ II

СПИСЪК

по член 38 от този договор

Глава 1	Живи животни
Глава 2	Месо и карантия
Глава 3	Риба, ракообразни и мекотели
Глава 4	Млечни продукти; яйца от птици, натурален пчелен мед
Глава 5	
05.04	черва, мехури и стомаси на животни (с изключение на риба), цели или части от тях
05.15	животински продукти, неуточнени или невключени другаде; мъртви животни в съответствие с глава 1 и глава 3, неподходящи за човешка консумация
Глава 6	Живи дървета и други растения; луковици, корени и други подобни; откъснати цветя и декоративна украса
Глава 7	Зеленчуци за ядене и някои корени и грудки
Глава 8	Плодове и орехи за ядене; кори от пъпеши или цитрусови плодове
Глава 9	Кафе, чай и подправки, без мате (тарифна позиция номер 09.03)
Глава 10	Зърнени продукти
Глава 11	Продукти на мелничарската промишленост; малц и нишестени продукти; глутен; инулин
Глава 12	Маслодайни семена и маслодайни плодове; различни видове зърнени храни, семена и плодове; индустриални и медицински растения; слама и фураж
Глава 13	
ex 13.03	пектин
Глава 15	
15.01	сланина и друга топена свинска мас; мас от домашни птици
15.02	нетопена мас от волове, овце или кози; лой (с изключение на „от първа ръка”), произведена от тези мазнини

- 15.03 стеарин от сланина, маслен стеарин и стеарин от лой; мас, растително масло и лой, неемулгирано или смесено, или приготвено
- 15.04 мазнини и масло от риба и морски бозайници, рафинирано и нерафинирано
- 15.07 готови зеленчукови масла, течни или твърди, сурови, рафинирани или пречистени
- 15.12 животински или растителни мазнини и масла, хидрирани, рафинирани или не, но необработвани повече
- 15.13 маргарин, заместители на сланина и други приготвени мазнини за ядене
- 15.17 отпадъчни продукти, получени от обработката на мазнини или на животински или растителен восък

Глава 16 Продукти от месо, риба, ракообразни или мекотели

Глава 17

- 17.01 цвеклова захар и захар от захарна тръстика, на кристали
- 17.02 други видове захар; захарен сироп, изкуствена мед (смесен или не с естествен); карамел
- 17.03 меласи, обезцветени или не

Глава 18

- 18.01 какаови зърна, цели или начупени, сурови или печени
- 18.02 какаови шушулки, обвивки, люспи и остатъци

Глава 20 Продукти от зеленчуци, плодове или други части от растения

Глава 22

- 22.04 гроздова мъст, в процес на ферментация или с прекъсната ферментация по друг начин, освен чрез прибавяне на алкохол
- 22.05 вино от прясно грозде; гроздова мъст с прекъсната ферментация чрез прибавяне на алкохол
- 22.07 други ферментирани напитки (като например сайдер, сок от круши и медовина)

Глава 23 Остатъци и отпадъчни продукти на хранително-вкусовата промишленост; приготвен фураж за животни

Глава 24

- 24.01 непреработен тютюн; отпадъци от тютюта

Глава 45

45.01 естествен корк, необработен, натрошен, гранулиран или смлян;
отпадъчен корк

Глава 54

54.01 лен, суров или обработен, но без преден; ленени кълчища и остатъци
(включително накъсани или нарязани на парцали)

Глава 57

57.01 естествен коноп (*Cannabis sativa*), суров или обработен, но не преден;
кълчища и остатъци от естествен коноп (с изключение на накъсан или
нарязан на парцали)

ПРИЛОЖЕНИЕ III

СПИСЪК НА НЕВИДИМИТЕ ТРАНЗАКЦИИ,

по член 106 от настоящия договор

- Морски превоз на товари, включително чартър, пристанищни разноски, отчисления за риболовни съдове и др.
- Вътрешноводен превоз на товари, включително чартър
- Автомобилен транспорт, пътници и товари, включително чартър
- Въздушен транспорт, пътници и товари, включително чартър

Заплащане от пътниците на международни самолетни билети и такси за свръхбагаж; заплащане на международни такси за товар и чартърни полети

Приходи от продажбата на международни самолетни билети, такси за свръхбагаж; заплащане на международни такси за товар и чартърни полети

- За всички средства за морски транспорт: пристанищни услуги (зареждане с гориво и провизии, поддръжка, ремонтни дейности, разноски за екипажа и др.)

За всички средства за вътрешноводен транспорт: пристанищни услуги (зареждане с гориво и провизии, поддръжка и ремонтни дейности, разноски за екипажа и др.)

За всички средства за търговски автомобилен транспорт: гориво, масло, дребни поправки, гаражи, разноски за шофьора и помощния персонал, и др.

За всички средства за въздушен транспорт: оперативни разноски и общи разходи, с изключение на ремонт на самолета и съоръженията за въздушен транспорт.

- Такси за съхранение и складове, митнически формалности.
- Мита и такси.
- Такси за транзит.
- Такси за ремонт и сглобяване.
- Обработка, довършителни работи, работа по договор и други услуги от същия характер
- Ремонт на кораби

Ремонт на транспортни средства, различни от кораби и самолети.

- Техническа помощ (помощ, свързана с производството и разпространението на стоки и услуги на всички етапи, дадено за ограничен срок в съответствие със специфичната цел на тази помощ, включваща напр. съвети или посещения на експерти, подготовката на планове и проекти, надзор на производството, пазарни проучвания, обучение на персонал)

- Посредничество и брокерски услуги

Печалби, произтичащи от транзитни операции или продажби на трансбордиране

Банкови комисиони и такси

Представителни разходи

- Реклама чрез всички медии
- Бизнес пътувания
- Участие чрез дъщерни дружества и клонове в режийните разноски на дружествата-майки, установени в чужбина и обратно
- Възлагане (на строителство и поддръжка на сгради, пътища, мостове, пристанища и др. на специализирани фирми, и общо, на фиксирани цени след открит търг)
- Дължими разлики, маржове и депозити по отношение на операции на крайните стокови пазари в съответствие с нормалната добросъвестна търговска практика.
- Туризм
- Пътуване с частна цел (образование)
- Пътуване с частна цел (здраве)
- Пътуване с частна цел (семейни причини)
- Абонамент за вестници, периодични издания, книги, музикални издания.

Вестници, периодични издания, книги, музикални издания и записи

- Печатни филми, търговски, документални, образователни и др. (заемни, срещу членски внос, абонамент, такси за възпроизвеждане и синхронизация и др.)
- Членски внос
- Текуща поддръжка и ремонт на частна собственост в чужбина
- Правителствени разходи (официално представителство в чужбина, вноски в международни организации)
- Такси, съдебни разноски, регистрационни такси за патенти и търговски марки

Искове за вреди

Връщане на даденото в случай на разваляне на договори и връщане на недължимо платено

Глоби

- Периодично уреждане на сметки във връзка с обществен транспорт и пощенски, телеграфски и телефонни услуги.
- Разрешения за обмен, давани на емигриращи собствени или чужди граждани

Разрешения за обмен, давани на собствени или чужди граждани, които се връщат в държавата си по произход

- Заплати и надници (на гранични или сезонни работници и други непостоянно пребиваващи, без да се накърнява правото на държавата да регламентира условията на труд на чуждите граждани).
- Преводни суми от емигранти (без да се накърнява правото на държавата да регламентира емиграцията)
- Такси
- Дивиденди и дялове от печалба
- Лихви от облигации, ипотeki и др.
- Рента
- Договорна амортизация (с изключение на трансферите във връзка с амортизация с характер на очаквано връщане на плащане или на освобождаване от акумулирани неплатени дългове).
- Печалби от стопанска дейност
- Роялти от авторски и сродни права

Патенти, дизайни, търговски марки и изобретения (възлагане и лицензиране на патентни права, дизайни, търговски марки и изобретения, независимо дали са правно защитени, и трансфери, произтичащи от такова възлагане или лицензиране)

- Приходи от консулски услуги
- Пенсии и други доходи от подобен характер
- Плащания за издръжка, произтичащи от правно задължение или съдебно решение и финансова помощ при затруднено положение
- Превод на суми чрез вноски на активи, депозирани в една държава-членка от лица, с пребиваване в друга държава, чийто личен доход в тази държава не е достатъчен за покриване на разходите им за живеене.
- Сделки и преводи във връзка с пряко застраховане
- Сделки и преводи във връзка с презастраховане и ретроцесия
- Отваряне и събиране на търговски или промишлени кредити
- Прехвърляне на малки суми в чужбина
- Такси за всички видове документация, направени за тяхна сметка от оторизираните дилъри на чужда борса
- Спортни награди и печалба от състезания
- Наследства

- Зестри

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ОТВЪДМОРСКИ СТРАНИ И ТЕРИТОРИИ,

спрямо които се прилагат разпоредбите на част IV от договора

- Френска западна Африка: Сенегал, Френски Судан, Френска Гвинея, Бряг на слоновата кост, Дахоми, Мавритания, Нигер и Горна Волта
- Френска екваториална Африка: Средно Конго, Убанги-Шари, Чад и Габон
- Сен Пиер и Микелон, архипелагът Коморо, Мадагаскар и зависимите територии, Френска Сомалия, Нова Каледония и зависимите територии, френски колонии в Океания, Френски Южни и Антарктически територии
- Автономна Република Того
- Територията под попечителство на Камерун под френско управление
- Белгийско Конго и Руанда-Урунди
- Територията под попечителство на Сомалия под италианско управление
- Нидерландска Нова Гвинея

II.
ПРОТОКОЛИ

ПРОТОКОЛ
ЗА УСТАВА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИНВЕСТИЦИОННА БАНКА

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да приемат Устав на Европейската инвестиционна банка, предвиден в член 129 от този договор,

ПОСТИГНАХА СЪГЛАСИЕ относно следните разпоредби, които се прилагат към този договор:

ЧЛЕН 1

Учредява се Европейска инвестиционна банка, създадена по силата на член 129 от настоящия договор (оттук нататък наричана „банката”); тя изпълнява функциите си и осъществява своите дейности в съответствие с разпоредбите на този договор и този устав.

Седалището на банката се определя по общо съгласие на правителствата на държавите-членки.

ЧЛЕН 2

Задачата на банката е определена в член 130 от Договора.

ЧЛЕН 3

В съответствие с член 129 от настоящия договор членовете на банката са следните:

Кралство Белгия,

Федерална република Германия,

Френската република,

Италианската република,

Великото херцогство Люксембург,

Кралство Нидерландия

ЧЛЕН 4

1. Капиталът на банката е 1 милиард разчетни единици, разпределен между държавите-членки по следния начин:

Германия 300 милиона

Франция 300 милиона

Италия 240 милиона

Белгия	86,5 милиона
Нидерландия	71,5 милиона
Люксембург	2 милиона

Стойността на разчетната единица е 0,88867088 грама чисто злато. Държавите-членки отговарят само до размера на записания и неизплатен от тях дял в капитала.

2. Приемането на нов член води до увеличаване на основния капитал, което е съответно на капитала, внесен от новия член.
3. Съветът на гуверньорите има право с единодушие да вземе решение за увеличаването на записания капитал.
4. Делът на който и да е член в записания капитал не може да бъде прехвърлян, залаган или заповиран.

ЧЛЕН 5

1. Държавите-членки изплащат до 25 % от записания капитал на пет равни вноски, които трябва да бъдат заплатени не по-късно от два месеца, девет месеца, шестнадесет месеца, двадесет и три месеца и тридесет месеца, съответно, след влизането в сила на този договор.

Една четвърт от всяка вноска се заплаща в злато или свободно конвертируема валута, а три четвърти в национална валута.

2. Съветът на гуверньорите може да изиска изплащането на останалите 75 % от записания капитал, в степента необходима на банката, за да изпълни задълженията си спрямо онези, които са ѝ предоставили заеми.

Всяка държава-членка извършва това плащане, пропорционално на нейния дял от записания капитал във валутите, изискуеми от банката за посрещане на задълженията си.

ЧЛЕН 6

1. Съветът на гуверньорите може с квалифицирано мнозинство, по предложение на Съвета на директорите да вземе решение държавите-членки да предоставят на банката специални лихвоносни заеми, ако и до степента, до която банката има нужда от такива заеми, за да финансира специфични проекти и когато Съветът на директорите докаже, че банката не е в състояние да придобие необходимите средства на капиталовите пазари при условия, съответстващи на характера и целта на проектите, които трябва да бъдат финансирани.
2. Специалните заеми не могат да се искат преди началото на четвъртата година от влизането в сила на този договор. Те не могат да превишават общо 400 милиона разчетни единици или 100 милиона разчетни единици за една година.
3. Срокът на специалните заеми се обвързва със срока на кредитите или гаранциите, които банката предлага да предостави посредством специалните заеми; той не може да е по-дълъг от 20 години. Съветът на гуверньорите може, с квалифицирано мнозинство, по предложение на Съвета на директорите, да вземе решение за предсрочно връщане на тези заеми.

4. Специалните заеми носят лихва от 4 % годишно, освен ако Съветът на гуверньорите, като вземе предвид тенденцията и размера на лихвите на капиталовите пазари не вземе решение да определи друг лихвен процент.

5. Специалните заеми се предоставят от държавите-членки пропорционално на техния дял в записания капитал; плащането се извършва в националната валута в рамките на шест месеца от поискването на тези заеми.

6. Ако банката бъде обявена в ликвидация, специалните заеми, които са предоставени от държавите-членки, се връщат само след като са били уредени другите задължения на банката.

ЧЛЕН 7

1. Ако паритетът на валутата на държава-членка спрямо разчетната единица, определена в член 4 падне, тази държава привежда в съответствие размера на своя дял в капитала, платен в нейната собствена валута, пропорционално на промяната в курса, като извърши допълнително плащане на банката. Сумата, подлежаща на коригиране, обаче не може да надвишава общия размер на заемите, предоставени от банката във въпросната валута и на активите на банката в тази валута. Плащането се извършва в срок от два месеца или, доколкото то е свързано със заеми, на датата на техния падеж.

2. Ако паритетът на валутата на държава-членка спрямо разчетната единица, определена в член 4, се увеличи, банката привежда в съответствие размера на дела в капитала на тази държава, платен в нейна собствена валута, пропорционално на промяната в паритета, като върне обратно заплатените от тази държава средства. Сумата, подлежаща на коригиране, обаче не може да надвишава общия размер на заемите, предоставени от банката във въпросната валута и на активите на банката в тази валута. Плащането се извършва в срок от два месеца или, доколкото то е свързано със заеми, на датата на техния падеж.

3. Паритетът на валутата на държава-членка спрямо разчетната единица, определена в член 4, е отношението между теглото на чистото злато, съдържащо се в разчетната единица и теглото на чистото злато, съответстващо на номиналната стойност на тази валута, съобщена на Международния валутен фонд. Ако това не е възможно, паритетът се установява на базата на обменния курс към валутата, използвана от държавата-членка за текущи плащания, изразена в или конвертируема в злато.

4. В случай на единна пропорционална промяна в номиналната стойност на валутите на всички членове на Международния валутен фонд или на всички членове на банката, Съветът на гуверньорите може да реши да не се прилагат параграфи 1 и 2.

ЧЛЕН 8

Банката се ръководи и управлява от Съвет на гуверньорите, Съвет на директорите и Управителен комитет.

ЧЛЕН 9

1. Съветът на гуверньорите се състои от министри, определени от държавите-членки.

2. Съветът на гуверньорите приема общите насоки на кредитната политика на банката, като се позовава на целите, които трябва да бъдат постигнати в процеса на напредъка към постигането на общ пазар.

Съветът на гуверньорите предприема необходимото за изпълнението на тези насоки.

3. Освен това Съветът на гуверньорите:

- а) взема решение за увеличаването на записания капитал в съответствие с член 4, параграф 3;
 - б) осъществява правомощията, предвидени в член 6 по отношение на специалните заеми;
 - в) осъществява правомощията, предвидени в членове 11 и 13 по отношение на назначаването и принудителното пенсиониране на членовете на Съвета на директорите и на Управителния комитет;
 - г) дава разрешение за изключението, предвидено в член 18, параграф 1;
 - д) одобрява годишния доклад на Съвета на директорите;
 - е) одобрява годишния баланс и отчета за приходи и разходи;
 - ж) осъществява правомощията и функциите, предвидени в членове 7, 14, 17, 26 и 27;
- з) приема правилника за дейността на банката.

4. В рамките на този договор и устав Съветът на гуверньорите има право с единодушие да приема всякакви решения, отнасящи се до суспендиране на операциите на банката, и ако съществува необходимост за това – за нейното ликвидиране.

ЧЛЕН 10

Освен когато е предвидено друго в този устав, решенията на Съвета на гуверньорите се вземат с мнозинство от неговите членове. Гласуването от Съвета на гуверньорите се осъществява в съответствие с разпоредбите на член 148 от този договор.

ЧЛЕН 11

1. Единствено Съветът на директорите е овластен да взема решения за предоставянето на заеми и гаранции и за предоставянето на заеми; той определя лихвите по предоставяните заеми и комисионните по гаранциите; той контролира правилното управление на банката; той гарантира, че управлението на банката ще бъде в съответствие с разпоредбите на този договор и устав, както и с общите насоки, приети от Съвета на гуверньорите.

В края на финансовата година Съветът на директорите внася доклад до Съвета на гуверньорите и го публикува след като бъде одобрен.

2. Съветът на директорите се състои от дванадесет директори и дванадесет заместник-директори.

Директорите се назначават от Съветът на гуверньорите за срок от пет години, по предложение на държавите-членки и Комисията както следва:

- двама директори, предложени по общо съгласие на държавите от Бенелюкс;
- трима директори, предложени от Федерална република Германия;
- трима директори, предложени от Френската република;

- трима директори, предложени от Италианската република;
- един директор, предложен от Комисията.

Те могат да бъдат преизбрани.

Всеки директор се подпомага от заместник, назначен при същите условия и в съответствие със същата процедура, както директорите.

Заместниците могат да участват в заседанията на Съвета на директорите. Заместниците нямат право да гласуват, освен когато представляват директор, възпрепятстван да присъства.

Председателят на Управителния комитет или в негово отсъствие един от заместник-председателите, ръководи заседанията на Съвета на директорите, но няма право да гласува.

Членовете на Съвета на директорите се избират измежду лицата, чиято независимост и компетентност е извън всякакво съмнение; те са отговорни само пред банката.

3. Директор може да бъде принудително пенсиониран от Съвета на гуверньорите, само ако той повече не отговаря на условията, необходими за изпълнението на неговите задължения; Съветът взема решение с квалифицирано мнозинство.

Ако годишният доклад не бъде одобрен, Съветът на директорите подава оставка.

4. Всяко вакантно място, което възниква поради смърт, доброволно подаване на оставка, принудително пенсиониране или подаване на колективна оставка се попълва в съответствие с параграф 2. Съответният член се заменя за остатъка от неговия мандат, освен когато се осъществява замяна на целия Съвет на директорите.

5. Съвета на гуверньорите определя възнаграждението на членовете на Съвета на директорите. Съвета на гуверньорите с единодушие определя дейностите, които са несъвместими със задълженията на директор или на заместник-директор.

ЧЛЕН 12

1. Всеки директор има един глас в Съвета на директорите.

2. Освен когато е предвидено друго в този устав, решенията на Съвета на директорите се вземат с обикновено мнозинство от членовете, които имат право да гласуват. Квалифицираното мнозинство изисква осем гласа „за”. Правилата за дейността на банката предвиждат колко члена на Съвета на директорите образуват кворума, който е необходим за приемането на решенията.

ЧЛЕН 13

1. Управителният комитет се състои от председател и двама заместник-председатели, назначавани за срок от шест години от Съвета на гуверньорите, по предложение на Съвета на директорите. Те могат да бъдат преизбрани.

2. По предложение на Съвета на директорите, прието с квалифицирано мнозинство, Съветът на гуверньорите може, на свой ред с квалифицирано мнозинство, принудително да пенсионира член на Управителния комитет.

3. Управителният комитет е отговорен за текущото функциониране на банката под ръководството на председателя и контрола на Съвета на директорите.

Той подготвя решенията на Съвета на директорите, в частност решенията относно сключването на заеми и предоставянето на кредити и гаранции; той е длъжен да осигурява изпълнението на тези решения.

4. Управителният комитет взема решения с мнозинство, когато дава мнения относно предложенията за сключване на заеми или предоставяне на кредити и гаранции.

5. Съветът на гуверньорите определя възнаграждението на членовете на Управителния комитет и определя кои дейности са несъвместими с техните задължения.

6. Председателят, или ако той е възпрепятстван, някой заместник-председател представлява банката пред съда и в други случаи.

7. Длъжностните лица и другите служители на банката се намират под ръководството на председателя. Те биват наемани и освобождавани от длъжност от него. При избора на персонала се вземат предвид не само личните качества и квалификация, но и справедливото представяне на гражданите от държавите-членки.

8. Управителният комитет и персонала на банката са отговорни само пред банката и са напълно независими при изпълнението на своите задължения.

ЧЛЕН 14

1. Комитет, състоящ се от трима членове, назначавани въз основа на тяхната компетентност от Съвета на гуверньорите ежегодно удостоверява, че операциите на банката са били извършени и нейните книги са водени по надлежния начин.

2. Комитетът потвърждава, че годишният баланс и отчетът за приходите и разходите са в съответствие с отчетите и достоверно отразяват състоянието на активите и пасивите на банката.

ЧЛЕН 15

Банката поддържа контакти с всяка държава-членка посредством орган, определен от тази държава. При осъществяването на финансовите операции банката се обръща към емисионната банка на съответната държава-членка и с други финансови институции, определени от тази държава.

ЧЛЕН 16

1. Банката сътрудничи с всички международни организации, действащи в области, подобни на нейните.

2. Банката се стреми да установи всички подходящи контакти, които са в интерес на сътрудничеството с банки и финансови институции в държавите, където се разпростира нейната дейност.

ЧЛЕН 17

По искане на държава-членка, на Комисията или по своя собствена инициатива Съветът на гуверньорите, в съответствие със същите разпоредби, които се прилагат по отношение на тяхното приемане, тълкува или допълва насоките, приети от него в съответствие с член 9 от този устав.

ЧЛЕН 18

1. В рамките на задачата, определена в член 130 от този договор, банката предоставя на своите членове или на частни, или публични предприятия кредити за осъществяване на инвестиционни проекти в рамките на европейските територии на държавите-членки, доколкото тези средства не могат да бъдат получени от други източници при приемливи условия.

Но като изключение, въз основа на разрешение от Съвета на гуверньорите, прието с единодушие по предложение на Съвета на директорите, банката може да предоставя кредити за инвестиционни проекти, които се изпълняват изцяло или отчасти извън европейските територии на държавите-членки.

2. Доколкото това е възможно, кредитите се предоставят само при условия, че се използват и други източници на финансиране.

3. При отпускане на кредит на едно предприятие или на друга организация, която не е държава-членка, банката поставя отпускането на кредита в зависимост било от предоставянето на гаранция от държавата-членка, на чиято територия се осъществява проектът, било на други адекватни гаранции.

4. Банката може да гарантира кредити, договаряни от публични или частни предприятия или от други органи, за целите на осъществяването на проектите, предвидени в член 130 от този договор.

5. Общият размер на кредитите и гаранциите, предоставени от банката по което и да е време, не може да превишава с 250 % собствения ѝ записан капитал.

6. Банката се защитава срещу рисковете във връзка с промяната на курсовете като включва в договорите за кредити и гаранции, предоставяни от нея, такива клаузи, каквито смята за подходящи.

ЧЛЕН 19

1. Размерите на лихвите по кредитите, които предстои да бъдат отпуснати от банката и комисионната по гаранциите, се привеждат в съответствие с условията, които са налице на капиталовия пазар и се изчисляват по такъв начин, че приходите от тях да дават възможност на банката да изпълнява своите задължения, да покрива разходите си и да създаде резервен фонд, в съответствие с предвиденото в член 24.

2. Банката няма право да предоставя намаление на размера на лихвите. Ако изглежда желателно намаляването на лихвите с оглед характера на проекта, който трябва да бъде финансиран, съответната държава-членка или някое друго ведомство подпомага изплащането на лихвите, доколкото това е съвместимо с член 92 от този договор.

ЧЛЕН 20

При своите операции по предоставянето на кредити и гаранции банката е длъжна да спазва следните принципи:

1. Да следи за възможно най-рационалното използване на нейните фондове в интерес на Общността.

Тя може да предоставя кредити или гаранции само:

- а) когато, в случаите на проекти, осъществявани от предприятията в производствения сектор плащанията за лихви и амортизационните плащания са покрити от печалбите от операции, или в други случаи – било от задължение, поето от държавата, в която проектът следва да бъде осъществен или по друг начин; и
 - б) когато изпълнението на проект допринася за увеличаването на икономическата производителност като цяло и благоприятства за реализирането на общия пазар.
2. Банката няма право да придобива участие в предприятие, нито да поема отговорност за неговото управление, освен ако това не се налага с оглед защита на правата на банката, за да се гарантира връщането на предоставените в заем средства.
 3. Банката има право да цедира своите вземания на капиталовия пазар и за тази цел може да поиска от своите длъжници да издадат облигации или други ценни книжа.
 4. Нито банката, нито държавите-членки могат да поставят условия които изискват средствата, предоставени като кредит от банката, да бъдат изразходвани в точно определена държава-членка.
 5. Банката може да предоставя своите кредити след организиране на международни търгове.
 6. Банката няма право да финансира изцяло или отчасти какъвто и да е било проект, срещу който възразява държавата-членка, на чиято територия той следва да се изпълни.

ЧЛЕН 21

1. Исканията за предоставяне на кредити или гаранции, могат да се отправят до банката било чрез Комисията, било чрез държава-членка, на чиято територия ще се осъществи проектът. Предприятието може също така и да иска пряко от банката отпускането на кредит или гаранция.
 2. Исканията, подавани чрез Комисията, се изпращат за мнение на държавата-членка, на чиято територия ще се изпълнява проектът. Исканията, отправени чрез държава-членка се представят на Комисията за становище. Исканията, отправени пряко от предприятието, се предоставят на съответната държава-членка и на Комисията.
- Държавата-членка и Комисията предоставят своите становища в рамките на два месеца. Ако в този срок не бъде получен никакъв отговор, банката може да приеме, че срещу този проект не е отправено възражение.
3. Съветът на директорите се произнася по искания за кредити или гаранции, които са му предоставени от Управителния комитет.
 4. Управителният комитет проверява дали представените до него искания за кредити или гаранции са съобразени с разпоредбите на този устав, в частност с член 20. Когато Управителният комитет подкрепя предоставянето на заем или гаранция, той е длъжен да внесе проектодоговор в Съвета на директорите; Комитетът може да даде положителното си становище в зависимост от изпълнението на такива условия, каквито счита за съществени. Когато Управителният комитет е против предоставянето на заем или гаранция, той внася съответните документи, заедно със своето становище в Съвета на директорите.

5. Когато Управителният комитет е дал отрицателно становище, Съветът на директорите не може да предостави съответния кредит или гаранция, освен ако не вземе единодушно решение за това.

6. Когато Комисията е дала отрицателно становище, Съветът на директорите не може да предостави съответния кредит или гаранция, освен ако неговото решение за това не е единодушно, като директорът, който е предложен от Комисията се въздържа.

7. Когато и Управителният комитет, и Комисията са дали отрицателно становище, Съветът на директорите не може да предостави кредит или гаранция.

ЧЛЕН 22

1. Банката може да взема назаем от международните капиталови пазари средствата, които са ѝ необходими за изпълнението на нейните задачи.

2. Банката може да взема назаем от капиталовия пазар на държавата-членка в съответствие с разпоредбите на законодателството, отнасящи се до вътрешните заеми, или ако такива разпоредби липсват, след като банката и съответната държава-членка са се срещнали и са постигнали съгласие относно предложението кредит.

Компетентните органи в съответната държава-членка могат да откажат да дадат своето съгласие само ако има причина да се опасяват от сериозни смущения на капиталовия пазар в съответната държава.

ЧЛЕН 23

1. Банката може да използва средствата, от които не се нуждае за непосредствено посрещане на задълженията си, по следните начини:

- а) тя може да инвестира на паричните пазари;
- б) тя може, в съответствие с разпоредбите на член 20, параграф 2 да купува или да продава ценни книжа, издадени от самата нея или от нейните кредитополучатели;
- в) тя може да осъществява всякакви други финансови операции, които са свързани с нейните цели.

2. Без да се накърняват разпоредбите на член 25, банката при управлението на своите инвестиции няма право да осъществява какъвто и да е валутен арбитраж, освен ако това не се налага пряко заради осъществяването на нейните операции по предоставянето на заеми или за изпълнението на задължения, които произтичат от взети заеми или предоставени гаранции.

3. В областите, обхванати от този член, банката действа съгласувано с компетентните органи или с емисионната банка на съответната държава-членка.

ЧЛЕН 24

1. Постепенно трябва да бъде създаден фонд „Резервен”, който е в размер до 10 % от основния капитал. Ако състоянието на задълженията на банката позволява това, Съветът на директорите може да реши да задели и допълнителни резерви. Докато фонд „Резервен” бъде напълно създаден, средствата в него трябва да постъпват от:

- а) лихвата, получавана по заемите, предоставяни от банката от сумите, които трябва да бъдат платени от държавите-членки в съответствие с член 5;
- б) лихвата, получавана по заеми, предоставяни от банката от средства, получени от връщането на заемите, посочени в буква а),

доколкото тези приходи не са необходими за посрещането на задълженията на банката или за покриването на нейните разходи.

2. Ресурсите от фонд „Резервен” трябва да бъдат инвестирани по такъв начин, че по всяко време да бъдат в наличност, с оглед изпълнението на целта на фонда.

ЧЛЕН 25

1. Банката има право по всяко време да прехвърля своите активи, които са във валутата на една държава-членка, във валута на друга държава-членка, с цел да осъществява финансови операции, съответни на задачата, предвидена в член 130 от този договор, като се вземат предвид разпоредбите на член 23 от този устав. Банката, доколкото това е възможно, е длъжна да избягва извършването на такива трансфери, ако разполага със средства в брой или ликвидни средства в съответната валута.

2. Банката не може да прехвърля своите активи, които са във валутата на държава-членка, във валута на трета страна, без съгласието на съответната държава-членка.

3. Банката може свободно да разполага с тази част от своя капитал, която е платена в злато или конвертируема валута, както и в която и да е валута, взета назаем на пазарите извън Общността.

4. Държавите-членки се задължават да предоставят на длъжниците на банката необходимата валута за възвръщането на капитала и за заплащането на лихва по заеми или комисионни по гаранции, предоставени от банката за проекти, които се осъществяват на тяхна територия.

ЧЛЕН 26

Ако държава-членка не изпълнява задълженията си съгласно членството, произтичащи от този устав, в частност задължението да заплати своя дял от записания капитал, да предостави специални заеми или да обслужва своите дългове, тогава предоставянето на заеми или гаранции на тази държава-членка или на нейни граждани може да бъде спряно по решение на Съвета на гуверньорите, който приема решения с квалифицирано мнозинство.

Това решение не освобождава нито държавата-членка, нито нейните граждани от задълженията им към банката.

ЧЛЕН 27

1. Ако Съветът на гуверньорите реши да спре операциите на банката, тогава се спират незабавно всички нейни дейности, с изключение на онези, които са необходими за надлежното реализиране, запазване и защита на нейните активи, както и за уреждането на нейните задължения.

2. В случай на ликвидация, Съветът на гуверньорите назначава ликвидатори и им предоставя указания за осъществяването на ликвидацията.

ЧЛЕН 28

1. Във всяка от държавите-членки банката притежава най-широките правоспособност и дееспособност, предоставяни на юридическите лица, в съответствие с нейното законодателство; в частност тя може да придобива или да се разпорежда с движима или недвижима собственост и може да бъде страна по съдебни производства.

Привилегиите и имунитетите на банката се определят в Протокола, предвиден по член 218 от този договор.

2. Имуществото на банката е освободено от всякакви форми на реквизиция или експроприиране.

ЧЛЕН 29

Споровете между банката, от една страна и нейните кредитори, длъжници или трети лица, от друга, се решават от компетентните национални съдилища, освен когато компетентността е предоставена на Съда.

Банката има служебен адрес във всяка държава-членка. Но тя е длъжна във всеки договор да посочва специален служебен адрес или да уговаря арбитраж.

Имуществото и активите на банката не подлежат на заповест или на конфискация чрез принудително изпълнение, освен въз основа на съдебно решение.

Подписан в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

P. H. SPAAK	J. CH. SNOY И D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	GAETANO MARTINO
BECH	LAMBERT SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

ПРОТОКОЛ
ОТНОСНО
ГЕРМАНСКАТА ВЪТРЕШНА ТЪРГОВИЯ И
СВЪРЗАНИТЕ С ТОВА ПРОБЛЕМИ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО ВЗЕМАТ ПРЕДВИД съществуващите понастоящем условия, породени от разделението на Германия,

СЕ СПОРАЗУМЯХА за следните разпоредби, които се прилагат към този договор:

1. Тъй като търговията между германските територии, която е предмет на Основния закон на Федерална република Германия и германските територии, в които Основният закон не се прилага, е част от германската вътрешна търговия, прилагането на настоящия договор в Германия не налага промяна в третирането, предоставено понастоящем на тази търговия.

2. Всяка държава-членка информира останалите държави-членки и Комисията относно всички споразумения, свързани с търговията с германските територии, в които Основният закон на Федерална република Германия не се прилага, и относно всички разпоредби по прилагането. Всяка държава-членка гарантира прилагането на тези споразумения по начин, който да не влиза в противоречие с принципите на общия пазар и в частност предприема мерки за избягване на увреждането на икономиките на останалите държави-членки.

3. Всяка държава-членка може да предприема подходящи мерки за предотвратяване на трудностите, произтичащи за нея от търговията между останалите държави-членки и германските територии, в които не се прилага Основният закон на Федерална република Германия.

Подписан в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

P. H. SPAAK	J. CH. SNOY И D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	GAETANO MARTINO
BECH	LAMBERT SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

ПРОТОКОЛ
ОТНОСНО
НЯКОИ РАЗПОРЕДБИ,
СВЪРЗАНИ С ФРАНЦИЯ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ

КАТО ЖЕЛАЯТ ДА уредят в съответствие с общите цели на този договор някои съществуващи понастоящем специфични проблеми,

СЕ ДОГОВОРИХА относно следните разпоредби, които се прилагат към този договор:

I. ТАКСИ И ПОМОЩИ

1. Комисията и Съветът ежегодно правят преглед на системата за помощи при износ и на специалните такси върху вноса, които са в сила в областта, където франкът е в обръщение.

По време на този преглед френското правителство оповестява мерките, които предлага да вземе, с оглед намаляване и рационализиране на нивото на помощите и таксите.

То също така информира Съвета и Комисията за всички нови такси, които възнамерява да въведе в резултат на по-нататъшната либерализация, както и за всички изменения на помощите и таксите, които възнамерява да направи в рамките на максималното ниво на таксите в сила от 1 януари 1957 г. Тези различни мерки могат да бъдат обсъждани в споменатите институции.

2. Ако счита, че липсата на единност е в ущърб на някои сектори на промишлеността в други държави-членки, Съветът може, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, да поиска от френското правителство да вземе някои мерки за стандартизиране на таксите и помощите във всяка от следните категории: суровини, полуготови продукти и готови продукти. Ако френското правителство не предприеме тези мерки, Съветът, отново с квалифицирано мнозинство, разрешава на останалите държави-членки да предприемат защитни мерки, при определени от него условия и детайли.

3. Когато балансът на текущите плащания в областите, където франкът е в обръщение, е останал в равновесие за повече от една година, и когато валутните резерви в тях са достигнали ниво, което се счита за задоволително, в частност по отношение на обема на външната търговия, Съветът може, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, да реши, че френското правителство трябва да премахне системата на такси и помощи.

Ако Комисията и френското правителство не се споразумеят по въпроса дали нивото на валутния резерв на франка може да се счита за задоволително, те отнасят въпроса за становище до лице или орган, избран с общо съгласие за арбитър. В случай на несъгласие, арбитърът се определя от председателя на Съда.

Ако се реши, че системата на такси и мита трябва да бъде премахната, това се извършва по такъв начин, че да се избегне риска от смущения на равновесието в платежния баланс; това може, в частност, да се направи постепенно. След като системата бъде веднъж премахната, разпоредбите на този договор се прилагат изцяло.

Изразът „баланс на текущите плащания” има смисъла, даден му от международните организации и от Международния валутен фонд; той включва търговския баланс и невидимите трансакции, които имат характер на доход или на услуги.

II. ПЛАЩАНЕ ЗА ИЗВЪНРЕДЕН ТРУД

1. Държавите-членки считат, че установяването на общия пазар, до края на първия етап, ще доведе до ситуация, в която основният брой часове работа, над който ще се заплаща извънреден труд в промишлеността, ще съответства на средния, получен във Франция през 1956 г.

2. Ако тази ситуация не е налице до края на първия етап, Комисията разрешава на Франция да вземе, по отношение на промишлените отрасли, засегнати от тези различия в метода на заплащане за извънреден труд, защитни мерки, при условия и съгласно подробностите, определени от Комисията, освен ако по време на този етап, средното увеличение на работната заплата в същите промишлени отрасли в останалите държави-членки, сравнено със средната стойност за 1956 г., надвиши увеличението във Франция с процент, фиксиран от Комисията с одобрението на Съвета с квалифицирано мнозинство.

Подписан в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

P. H. SPAAK

J. CH. SNOY И D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

GAETANO MARTINO

BECH

LAMBERT SCHAUS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

ПРОТОКОЛ
ОТНОСНО ИТАЛИЯ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да уредят някои конкретни проблеми, свързани с Италия,

СЕ ДОГОВОРИХА относно следните разпоредби, които се прилагат към този договор:

ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ НА ОБЩНОСТТА

ОТБЕЛЯЗВАТ факта, че италианското правителство провежда десетгодишна програма на икономическо развитие, предназначена да поправи неравновесието в структурата на италианската икономика, в частност чрез предоставянето на инфраструктура за по-слабо развитите области в южна Италия и за италианските острови и чрез създаването на нови работни места с цел премахване на безработицата;

ПРИПОМНЯТ, че принципите и целите на тази програма на италианското правителство бяха разгледани и одобрени от организациите за международно сътрудничество, в които членуват държавите-членки;

ПРИЗНАВАТ, че в техен общ интерес е да бъдат постигнати целите на италианската програма;

СЕ СЪГЛАСЯВАТ, за да улеснят изпълнението на тази задача от италианското правителство, да препоръчат на институциите на Общността да включат в действие всички методи и процедури, предвидени в този договор и по специално, да се възползват по подходящ начин от ресурсите на Европейската инвестиционна банка и на Европейския социален фонд;

СА НА МНЕНИЕ, че институциите на Общността трябва при прилагането на този договор да вземат предвид трайните усилия, които трябва да бъдат полагани от италианската икономика през следващите години, и необходимостта да се избягват опасни трусове, в частност в рамките на платежния баланс или на нивото на заетост, които могат да застрашат прилагането на този договор в Италия;

ПРИЗНАВАТ, че в случаите на прилагане на членове 108 и 109 ще бъде необходимо да се гарантира мерките, поискани от италианското правителство, да не накърняват завършването на програмата за икономическо развитие и повишаване на жизнения стандарт на населението.

Подписан в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

P. H. SPAAK

J. CH. SNOY И D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

GAETANO MARTINO

BECH

LAMBERT SCHAUS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

ПРОТОКОЛ
ОТНОСНО
ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да уредят някои конкретни проблеми по отношение на Великото херцогство Люксембург,

СЕ ДОГОВОРИХА за следните разпореди, които се прилагат към този договор:

ЧЛЕН 1

1. Поради особеното положение на неговото селско стопанство, с настоящото на Великото херцогство на Люксембург се разрешава да запази количествените ограничения върху вноса на продуктите, включени в списъка, приложен към решението на договарящите страни по Общото споразумение за тарифите и търговията от 3 декември 1955 г. относно селското стопанство на Люксембург.

Белгия, Люксембург и Нидерландия прилагат системата, предвидена в третия параграф на член 6 на Конвенцията за икономическия съюз на Белгия и Люксембург от 25 юли 1921 г.

2. Великото херцогство Люксембург предприема всички мерки от структурен, технически или икономически характер, които да направят възможно постепенното интегриране на неговото селско стопанство в общия пазар. Комисията може да отправя препоръки до Великото херцогство относно мерките, които трябва да бъдат взети.

В края на преходния период Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, решава в каква степен изключенията, предоставени на Великото херцогство Люксембург трябва да бъдат запазени, изменени или прекратени.

Всяка заинтересована държава-членка може да обжалва решението на арбитражната колегия, назначена съгласно член 8, параграф 4 от настоящия договор.

ЧЛЕН 2

При формулирането на разпоредбите относно свободното движение на работници, предвидено в член 48, параграф 3 от настоящия договор, по отношение на Великото херцогство Люксембург, Комисията взема предвид особеното демографско положение на тази страна.

Подписан в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

P. H. SPAAK

J. CH. SNOY И D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

GAETANO MARTINO

BECH

LAMBERT SCHAUS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

ПРОТОКОЛ
ОТНОСНО СТОКИТЕ,
ПРОИЗХОЖДАЩИ И ИДВАЩИ ОТ НЯКОИ СТРАНИ И
третираны по специален начин при вноса им в държава-членка

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да определят в по-големи подробности прилагането на този договор по отношение на някои стоки, които произхождат и идват от трети страни и се третират по специален начин при вноса им в държава-членка,

СЕ СЪГЛАСИХА следните разпоредби да бъдат включени като приложение към настоящия договор:

1. Прилагането на Договора за създаване на Европейската икономическа общност не изисква промяна в митническото третиране, прилагано към датата на влизане в сила на настоящия договор, по отношение на вноса:

- а) в държавите от Бенелюкс на стоки, които произхождат и идват от Суринам или Нидерландските Антили.
- б) във Франция на стоки, които произхождат и идват от Мароко, Тунис, Република Виетнам, Камбоджа или Лаос. Това се прилага и по отношение на френските населени места в Кондоминиум в района на Новите Хебриди;
- в) в Италия на стоки, които произхождат и идват от Либия или от територията под попечителство на Сомалия, понастоящем под италианско управление.

2. Стоките, внесени в държава-членка и ползващи се с третирането, посочено по-горе, не се считат за стоки в свободно обръщение в тази държава по смисъла на член 10 от настоящия договор, когато се реекспортират в друга държава-членка.

3. Преди края на първата година след влизането в сила на настоящия договор, държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки своите разпоредби, уреждащи специалното третиране, посочено в този протокол заедно със списъка на стоките, които се ползват с такова третиране.

Те също така информират Комисията и другите държави-членки за всички последващи промени, настъпили по отношение на третирането им или в тези списъци.

4. Комисията е длъжна да гарантира, че прилагането на тези разпоредби не се отразява неблагоприятно върху другите държави-членки; за тази цел тя може да предприема всички необходими мерки във връзка с отношенията между държавите-членки.

Подписан в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

Р. Н. СПААК

J. CH. SNOY И D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

GAETANO MARTINO

BECH

LAMBERT SCHAUS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

ПРОТОКОЛ

относно третирането, което ще се прилага към

ПРОДУКТИТЕ, ПОПАДАЩИ В ОБХВАТА НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ ЗА
ВЪГЛИЩА И СТОМАНА,

ПО ОТНОШЕНИЕ НА АЛЖИР И ОТВЪДМОРСКИТЕ ДЕПАРТАМЕНТИ НА
ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО СЪЗНАВАТ факта, че разпоредбите на този договор, относно Алжир и отвъдморските територии на Френската република повдигат проблема за третирането, което следва да се прилага, по отношение на Алжир и тези департаменти, към продуктите, обхванати от Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана.

КАТО ЖЕЛАЯТ да намерят подходящо разрешение в съответствие с принципите на двата договора,

ПОЕМАТ ЗАДЪЛЖЕНИЕ да уредят този въпрос в дух на взаимно сътрудничество във възможно най-кратки срокове и не по-късно от първата ревизия на Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана.

Подписан в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

P. H. SPAAK

J. CH. SNOY И D'OPPUERS

ADENAUER

HALLSTEIN

PINEAU

M. FAURE

Antonio SEGNI

GAETANO MARTINO

BECH

LAMBERT SCHAUS

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

ПРОТОКОЛ
ОТНОСНО МИНЕРАЛНИТЕ МАСЛА
И НЯКОИ ТЕХНИ ПРОИЗВОДНИ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

СЕ ДОГОВОРИХА относно следните разпоредби, които да бъдат приложени към този договор:

1. Всяка държава-членка може, за срок от шест години след влизането в сила на настоящия договор, да запази по отношение на другите държави-членки и трети страни, митата и таксите с равностоен ефект, приложими към стоките под номера 27.09, 27.10, 27.11, 27.12 и ex. 27.13 (парафинов восък, микрокристален восък, гач, частично рафиниран парафинов восък) по Брюкселската номенклатура на 1 януари 1957 г. или, ако са по-ниски, на датата на влизане в сила на този договор. Митото върху суровия нефт, което ще се запази, не може да бъде такова, че да доведе до увеличение с повече от 5 % в разликата, съществуваща на 1 януари 1957 г. между митата върху суровия нефт и тези върху производните продукти, упоменати по-горе. Когато такава разлика не съществува, всяка въведена впоследствие разлика не може да надвишава 5 % от митото, прилагано на 1 януари 1957 г. към продуктите, попадащи под № 27.09. Ако, преди края на шестгодишния период се намалят митата или таксите с равностоен ефект по отношение на всички продукти, попадащи под тарифен № 27.09, съответстващо на това намаление се прави и по отношение на всички мита или такси с равностоен ефект, наложени на останалите, изброени по-горе продукти.

В края на този период митата, запазени в съответствие с предходната алинея, изцяло се премахват по отношение на другите държави-членки. В същото време, общата митническа тарифа се прилага спрямо трети страни.

2. Всякакви помощи за производството на минерални масла, попадащи под тарифен № 27.09 на Брюкселската номенклатура, когато такива помощи се окажат необходими за понижаване на цените на суровите нефтени продукти до цената на световния пазар - c.i.f. европейско пристанище на държава-членка, се регулират от член 92, параграф 3, в) на настоящия договор. По време на първите два периода Комисията се ползва от правомощията, предвидени в член 93, само до степента, необходима за избягване злоупотребата с такива помощи.

Подписан в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

P. H. SPAAK J. CH. SNOY И D'OPPUERS

ADENAUER HALLSTEIN

PINEAU M. FAURE

Antonio SEGNI GAETANO MARTINO

BECH LAMBERT SCHAUS

11957E – ЦПР - редактиран

J. LUNS

J. LINTHORST HOMAN

ПРОТОКОЛ
относно
ПРИЛАГАНЕТО НА ДОГОВОРА
за създаване на
ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ
КЪМ НЕ-ЕВРОПЕЙСКИТЕ ЧАСТИ
НА КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

ЗАГРИЖЕНИ към момента на подписването на Договора за създаване на Европейската икономическа общност да определят обхвата на разпоредбите на член 227 от този договор по отношение на Кралство Нидерландия,

СЕ ДОГОВОРИХА по следните разпоредби, които да бъдат приложени към този договор:

Правителството на Кралство Нидерландия предвид конституционната структура на кралството, произтичаща от Статута от 29 декември 1954 г., има право, като изменение на член 227, да ратифицира договора само от името на кралството в Европа и на Нидерландска Нова Гвинея.

Подписан в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

P. H. SPAAK	J. CH. SNOY И D'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	GAETANO MARTINO
BECH	LAMBERT SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

III
КОНВЕНЦИИ

КОНВЕНЦИЯ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕТО

НА

АСОЦИИРАНЕТО НА ОТВЪДМОРСКИТЕ СТРАНИ И ТЕРИТОРИИ КЪМ ОБЩНОСТТА

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

КАТО ЖЕЛАЯТ се присъединят към Конвенцията за изпълнението, предвидена в член 136 от този договор,

СЕ ДОГОВОРИХА относно следните разпоредби, които да бъдат приложени към този договор:

ЧЛЕН 1

При условията изложени по-долу, държавите-членки участват в мерки, които ще насърчат социалното и икономическо развитие на държавите и териториите, посочени в приложение IV към настоящия договор, като допълват усилията на властите, отговарящи за тези страни и територии.

За тази цел, с настоящото се създава Фонд за развитие на отвъдморските страни и територии, в който държавите-членки за период от пет години заплащат годишните вноски, посочени в приложение А към настоящата конвенция.

Фондът се управлява от Комисията.

ЧЛЕН 2

Властите, отговарящи за страните и териториите, в съгласие местните власти или с представители на съответните страни и територии, представят на Комисията социални или икономически проекти, за които се търси финансиране от Общността.

ЧЛЕН 3

Комисията ежегодно съставя общи програми за разпределяне на различните класове проекти, за които се предоставят средства в съответствие с приложение Б, към настоящата конвенция.

Общите програми съдържат проекти за финансиране на:

- а) някои социални институции, по-специално болници, образователни или технически изследователски институти и институции за професионално ориентиране и напредък на съответните народи;
- б) икономически инвестиции, които са в обществен интерес и са пряко свързани с изпълнението на програма, съдържаща специфични проекти за производствено развитие.

ЧЛЕН 4

В началото на всяка финансова година Съветът, с квалифицирано мнозинство, след консултиране с Комисията, определя какви средства ще бъдат отделени за финансиране на:

- a) социалните институции, посочени в член 3, буква а);
- б) икономическите инвестиции в обществен интерес, посочени в член 3, буква б).

Решението на Съвета има за цел постигане на рационално географско разпределение на предоставяните средства.

ЧЛЕН 5

1. Комисията определя начините, по които предоставяните по член 4, буква а) средства ще бъдат разпределени в отговор на получените различни искания за финансиране на социални институции.

2. Комисията съставя предложения за финансиране на икономическите инвестиционни проекти, които разглежда съгласно член 4, буква б).

Тя представя тези предложения на Съвета.

Ако в срок от един месец никоя държава-членка не поиска преглед на предложенията от страна на Съвета, предложенията се считат за одобрени.

Когато Съветът преглежда предложенията, той действа с квалифицирано мнозинство в срок от два месеца.

3. Всички неразпределени в срок от една година средства се пренасят към следващите години.

4. Разпределените средства се предоставят на властите, отговарящи за изпълнението на съответната дейност. Комисията осигурява разходването на средствата за целта, за която са били предопределени, по икономически най-изгодния начин.

ЧЛЕН 6

В срок от шест месеца от влизането в сила на настоящия договор, Съветът, с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, определя правила за събиране и прехвърляне на финансови вноски за бюджетиране и управление на средствата от фонда за развитие.

ЧЛЕН 7

Квалифицираното мнозинство, което се изисква по членове 4, 5 и 6, е 67 гласа. Държавите-членки имат следният брой гласове:

Белгия	11 гласа
Германия	33 гласа
Франция	33 гласа
Италия	11 гласа

Люксембург	1 глас
Нидерландия	11 гласа

ЧЛЕН 8

Във всяка страна или територия правото на установяване обхваща постепенно граждани и дружества на държави-членки, различни от държавата, която има специални отношения със страната или територията. През първата година на прилагане на настоящата конвенция, начинът, по който това ще се осъществи, се определя от Съвета с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, така че да се гарантира постепенното премахване на всяка дискриминация през преходния период.

ЧЛЕН 9

Митническото третиране, което следва да се прилага по отношение на търговията между държавите-членки и страните и териториите, се урежда от членове 133 и 134 от настоящия договор.

ЧЛЕН 10

За срока на действие на тази конвенция, държавите-членки прилагат в търговията си със страните и териториите онези разпоредби от главата в настоящия договор, отнасящи се до премахване на количествените ограничения между държавите-членки, които прилагат в търговията помежду си през същия период.

ЧЛЕН 11

1. Една година след влизането в сила на тази конвенция, във всяка страна или територия, където съществуват вносни квоти, квотите отворени за държави, различни от държавата, с която тази страна или територия има специални отношения, се преобразуват в глобални квоти, отворени без дискриминация за останалите държави-членки. Считано от същата дата, тези квоти подлежат на годишно увеличение в съответствие с член 32 и член 33, параграфи 1, 2, 4, 5, 6 и 7 от настоящия договор.

2. Когато за стока, която не е била либерализирана, глобалната квота не се равнява на 7 % от общия внос в дадена страна или територия, се въвежда квота равна на 7 % от този внос, не по-късно от една година от влизането в сила на настоящата конвенция, която ежегодно се увеличава в съответствие с параграф 1.

3. Когато за някои стоки, няма отворена квота за внос в дадена страна или територия, Комисията, с решение, определя начина за отваряне и увеличаване на квотите, които следва да се предлагат на други държави-членки.

ЧЛЕН 12

Когато установените от държавите-членки квоти обхващат както внос от държава, която има специални отношения с дадена страна или територия, така и внос от съответната страна или територия, делът на вноса от страните и териториите е обект на глобална квота, основана на статистиката за вноса. Всяка такава квота се създава през първата година на действие на тази конвенция и се увеличава по реда на член 10.

ЧЛЕН 13

Разпоредбите на член 10 не изключват забраните или ограниченията на вноса, износа или транзита на стоки, основани на съображения за обществен морал, обществен ред или обществена сигурност; защита на здравето и живота на хората, животните и растенията; защита на националните богатства с художествена, историческа или археологическа стойност; или защита на индустриалната и търговска собственост. Тези забрани или ограничения не могат, обаче да съставляват средство за произволна дискриминация или скрито ограничаване на търговията.

ЧЛЕН 14

След изтичането на срока на настоящата Конвенция и до приемането на разпоредбите за асоцииране за последващ период, квотите за внос в страните и териториите, от една страна, и в държавите-членки, от друга страна, на стоки с произход в страните и териториите, остават на нивото, установено за петата година. Запазват се и договореностите по отношение на правото на установяване, които са в сила в края на петата година.

ЧЛЕН 15

1. Тарифните квоти за внос от трети страни на сурово кафе в Италия и в държавите от Бенелюкс, както и на банани в Федерална република Германия, се въвеждат в съответствие с протокол, приложен към настоящата конвенция.

2. Ако срокът на настоящата конвенция изтече преди сключването на ново споразумение, до сключването на това ново споразумение държавите-членки се ползват с тарифните квоти за банани, какао на зърна и сурово кафе на митническите нива, прилагани в началото на втория етап; тези квоти са равни на обема на вноса от трети страни в хода на последната година, за която има статистически данни.

При необходимост тези квоти се увеличават пропорционално на увеличението в потреблението в страните-вносителки.

3. Държавите-членки, които се ползват от тарифни квоти на митническите нива, прилагани при влизането в сила на този договор, съгласно протоколите относно вноса на сурово кафе и банани от трети страни, могат да искат вместо третирането, предвидено в параграф 2, запазване на тарифните квоти за тези стоки на нивата, достигнати към датата на изтичане на срока на настоящата конвенция.

Когато е необходимо, тези квоти се увеличават по реда на параграф 2.

4. По искане на заинтересованите държави Комисията определя размера на тарифните квоти, упоменати в предходните параграфи.

ЧЛЕН 16

Разпоредбите, съдържащи се в членове от 1 до 8 от настоящата конвенция се прилагат по отношение на Алжир и на френските отвъдморски департаменти.

ЧЛЕН 17

Без това да засяга случаите, в които се прилагат членове 14 и 15, тази конвенция се сключва за срок от пет години.

Подписана в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

P. H. SPAAK J. Ch. SNOY И d'OPPUERS

ADENAUER HALLSTEIN

PINEAU M. FAURE

Antonio SEGNI GAETANO MARTINO

BECH LAMBERT SCHAUS

J. LUNS J. LINTHORST HOMAN

Приложение А, посочено в член 1 от настоящата конвенция

Проценти	1-ва година	2-ра година	3-та година	4-та година	5-та година	Общо
Страни	10 %	12,5 %	16,5 %	22,5 %	38,5 %	100 %
Милиони разчетни единици по СЕП						
Белгия	7	8.75	11.55	15.75	26.95	70
Германия	20	25	33	45	77	200
Франция	20	25	33	45	77	200
Италия	4	5	6.60	9	15.40	40
Люксембург	0.125	0.15625	0.20625	0.28125	0.48125	1.25
Нидерландия	7	8.75	11.55	15.75	26.95	70

Приложение Б, посочено в член 3 от настоящата конвенция

Проценти Отвъдморски страни и територии	1-ва година	2-ра година	3-та година	4-та година	5-та година	Общо
	10 %	12.5 %	16.5 %	22.5 %	38.5 %	100 %
Милиони разчетни единици по СЕП						
Белгия	3	3.75	4.95	6.75	11.55	30
Франция	51.125	63.906	84.356	115.031	196.832	511.25
Италия	0.5	0.625	0.825	1.125	1.925	5
Нидерландия	3.5	4.375	5.775	7.875	13.475	35

ПРОТОКОЛ
ЗА ТАРИФНИТЕ КВОТИ
ЗА ВНОС НА БАНАНИ

(ex 08.01 от Брюкселската номенклатура)

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

СЕ ДОГОВОРИХА относно следните разпоредби, които да бъдат приложени към настоящата конвенция:

1. От първото сближаване на външните мита, предвидени в член 23, параграф 1, буква б) от настоящия договор до края на втория етап, Федерална република Германия се ползва от годишна безмитна вносна квота равна на 90 % от количествата, внесени през 1956 г., минус количествата, идващи от страните и териториите, упоменати в член 131 от настоящия договор.

2. От края на втория етап до края на третия етап, квотата е 80 % от количеството, определено по-горе.

3. Годишните квоти, определени в параграфи 1 и 2 се увеличават с 50 % от разликата между общите количества, внесени през всяка предходна година и количествата, внесени през 1956 г.

Ако общият внос е намалял в сравнение с 1956 г., годишните квоти, предвидени по-горе, не могат да надхвърлят 90 % от вноса за всяка предходна година през периода, упоменат в параграф 1, или 80 % от вноса за всяка предходна година през периода, упоменат в параграф 2.

4. Веднага щом общата митническа тарифа започне да се прилага изцяло, квотата става 75 % от вноса за 1956 г. Тази квота се увеличава, съгласно предвиденото в алинея първа на параграф 3.

Ако вносът е намалял в сравнение с 1956 г., годишната квота, предвидена по-горе не може да надвишава 75 % от вноса за всяка предходна година.

Всяко решение за премахване или изменение на тази квота се взема от Съвета, с квалифицирано мнозинство, по предложение на Комисията.

5. Цифрата за внос през 1956 г. минус вносът от страните и териториите, упоменати в член 131 от този договор, която според горните разпоредби трябва да служи за основа при изчисляване на квотите е 290,000 метрични тона.

6. Ако страните и териториите не са в състояние да доставят изцяло количествата, поискани от Федерална република Германия, съответните държави-членки декларират тяхната готовност да договорят съответно увеличение на германската тарифна квота.

Подписан в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

P. H. SPAAK	J. Ch. SNOY И d'OPPUERS
ADENAUER	HALLSTEIN
PINEAU	M. FAURE
Antonio SEGNI	GAETANO MARTINO
BECH	LAMBERT SCHAUS
J. LUNS	J. LINTHORST HOMAN

В момента на подписването на този протокол, упълномощеният представител на Федерална република Германия направи, от името на своето правителство, следната декларация, която беше отбелязана от останалите упълномощени представители:

Федерална република Германия декларира готовността си да подкрепя всякакви мерки, които могат да бъдат взети от германските частни интереси за насърчаване на продажбите на банани от асоциираните отвъдморски страни и територии в рамките на Федералната република.

За тази цел възможно най-скоро ще започнат преговори между бизнес кръговете на различните страни, ангажирани с доставката и вноса на банани.

ПРОТОКОЛ
ЗА ТАРИФНИТЕ КВОТИ
ЗА ВНОС НА СУРОВО КАФЕ

(ex 09.01 от Брюкселската номенклатура)

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ,

СЕ ДОГОВОРИХА относно следните разпоредби, които да бъдат приложени към настоящата конвенция:

A. ИТАЛИЯ

През първия период на асоцииране на отвъдморските страни и територии към Общността и след първата промяна на митата в съответствие с член 23 от настоящия договор, суровото кафе, внасяно от трети страни на територията на Италия в рамките на годишна квота, равна на общия внос в Италия на сурово кафе от трети страни през 1956 г., се облага с митата, приложими към датата на влизане в сила на този договор.

От шестата година на влизане в сила на настоящия договор до края на втория етап, първоначалната квота, предвидена в предходния параграф, се намалява с 20 %.

От началото на третия етап и в продължение на него квотата ще бъде 50 % от първоначалната квота.

През първите четири години от края на преходния период, митата върху суровото кафе, внасяно в Италия, могат, до размер ненадвишаващ 20 % от първоначалната квота, да продължат да се налагат при ставката, прилагана в тази държава към датата на влизане в сила на настоящия договор.

Комисията проверява дали процентът и срокът, предвидени в предходната параграф, са обосновани.

Разпоредбите на настоящия договор се прилагат към всички количества, внесени в повече от предвидените по-горе квоти.

Б. ДЪРЖАВИТЕ ОТ БЕНЕЛЮКС

От началото и в хода на втория етап, суровото кафе, внасяно от трети страни на територията на държавите от Бенелюкс може да продължи да се внася безмитно, до тонаж равен на 85 % от общото количество сурово кафе, внесено през последната година, за която има статистически данни.

От началото и в хода на третия етап безмитният внос, посочен в предходната алинея, се намалява с 50 % от общото количество сурово кафе, внесено през последната година, за която има статистически данни.

Разпоредбите на този договор се прилагат по отношение на всички количества, внесени в повече от предвидената по-горе квота.

Подписан в Рим на двадесет и петия ден от месец март хиляда деветстотин петдесет и седма година.

P. H. SPAAK J. Ch. SNOY И d'OPPUERS

ADENAUER HALLSTEIN

PINEAU M. FAURE

Antonio SEGNI GAETANO MARTINO

BECH LAMBERT SCHAUS

J. LUNS J. LINTHORST HOMAN

ПРОТОКОЛ
ЗА
СТАТУТА НА СЪДА

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ ПО ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА
ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ,

КАТО ЖЕЛАЯТ да приемат Статут на Съда, предвиден в член 188 от настоящия договор,

ПОСОЧИХА като техни упълномощени представители за тази цел:

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯ НА БЕЛГИЙЦИТЕ:

Барон J. Ch. SNOY И d'OPPUERS, генерален секретар на Министерството на икономиката,
ръководител на белгийската делегация по време на Междуправителствената конференция;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ:

Професор доктор Carl Friedrich OPHÜLS, посланик на Федерална република Германия,
ръководител на Германската делегация по време на Междуправителствената конференция;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Господин Robert MARJOLIN, професор по право, заместник-ръководител на Френската
делегация по време на Междуправителствената конференция;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Господин V. BADINI CONFALONIERI, заместник-секретар на Министерство на външните
работи, ръководител на Италианската делегация по време на Междуправителствената
конференция;

НЕЙНО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКАТА ХЕРЦОГИНЯ НА ЛЮКСЕМБУРГ:

Господин Lambert SCHAUS, посланик, ръководител на делегацията на Великото херцогство
Люксембург на Междуправителствената конференция;

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ:

Господин J. LINTHORST HOMAN, ръководител на делегацията на Нидерландия на
Междуправителствената конференция,

КОИТО след като размениха своите пълномощия, в надлежна форма

ПОСТИГНАХА СЪГЛАСИЕ по следните разпоредби, които следва да бъдат включени като приложение към Договора за създаване на Европейската икономическа общност.

ЧЛЕН 1

Съдът, създаден въз основа на член 4 от този договор, се формира и функционира в съответствие с разпоредбите на настоящия договор и на настоящия статут.

ДЯЛ ПЪРВИ

СЪДИИ И ГЕНЕРАЛНИ АДВОКАТИ

ЧЛЕН 2

Преди да встъпи в длъжност, всеки съдия в открито заседание полага клетва да изпълнява безпристрастно и добросъвестно своите задължения и да пази тайната на разискванията в Съда.

ЧЛЕН 3

Съдиите се ползват с имунитет от съдебно преследване. След като престанат да заемат своята длъжност, те продължават да се ползват с имунитет по отношение на действията, извършени от тях по време на изпълнение на служебните им задължения, включително и за казаното или написаното от тях.

Съдът в пленарно заседание има право да отнеме имунитета.

Когато имунитетът е бил отнет и е започнало наказателно преследване срещу съдията, той може да бъде съден в която и да е от държавите-членки само от съда, който е компетентен да съди членовете на най-висшата национална съдебна инстанция.

ЧЛЕН 4

Съдиите не могат да заемат каквато и да било политическа или административна длъжност.

Те не могат да упражняват каквато и да е платена или неплатена професионална дейност, освен ако това не бъде разрешено по изключение от Съвета.

При встъпване в длъжност те тържествено се заклеват, че както по време на своя мандат, така и след това ще изпълняват задълженията, произтичащи от него, в частност задължението да се отнасят почтено и с благоразумие по отношение на приемането на някои назначения или облаги, след като е изтекъл мандатът им.

Всякакво съмнение по този въпрос се урежда с решение на Съда.

ЧЛЕН 5

Освен при нормалната замяна или смърт, задълженията на съдията се прекратяват при подаване на оставка.

Когато съдията подава оставка, той я отправя в писмена форма до председателя на Съда, за да бъде предадена на председателя на Съвета. След това уведомление възниква вакантно място за съдийската длъжност.

Освен в случаите на прилагане на член 6, съдията продължава да изпълнява своите задължения докато неговият приемник встъпи в длъжност.

ЧЛЕН 6

Съдия може да бъде лишен от своя мандат или от правото му на пенсия, или съответно от други полагащи му се ползи, само ако според единодушното мнение на съдиите и генералните адвокати на Съда той повече не отговаря на необходимите условия или не изпълнява задълженията, произтичащи от неговата длъжност. Съответният съдия не взема участие в тези разисквания.

Секретарят на Съда съобщава решението на Съда на председателя на Асамблеята и на председателя на Комисията и уведомява за него председателя на Съвета.

В случай на решение за лишаване на съдия от длъжност, вакантното място за съдийската длъжност възниква от момента на последното уведомяване.

ЧЛЕН 7

Съдия, който заменя член на Съда, чийто мандат все още не е изтекъл, се назначава за остатък от мандата на неговия предшественик.

ЧЛЕН 8

Разпоредбите на членове от 2 до 7 се прилагат по отношение на генералните адвокати.

ДЯЛ ВТОРИ

ОРГАНИЗАЦИЯ

ЧЛЕН 9

Секретарят полага клетва пред Съда да изпълнява задълженията си безпристрастно и съзнателно и да пази тайната на разискванията на Съда.

ЧЛЕН 10

Съдът организира замяната на секретаря в случаите, в които той е възпрепятстван да присъства на заседанията.

ЧЛЕН 11

Към Съда се назначават длъжностни лица и други служители, които осигуряват неговото функциониране. Те отговарят пред секретаря и се намират под ръководството на председателя.

ЧЛЕН 12

По предложение на Съда, Съветът може с единодушие да реши назначаването на помощник-докладчици и да приеме правила, уреждащи тяхната дейност. От помощник-докладчиците може да се изисква, при условията предвидени в процедурния правилник, да участват в подготовителните разследвания по висящи пред Съда дела и да подпомагат съдията, който действа като докладчик.

Помощник-докладчиците се избират измежду лица, чиято независимост е извън всякакво съмнение и които притежават необходимата юридическа квалификация; те се назначават от Съвета. Те се заклеват пред Съда, че ще изпълняват своите задължения безпристрастно и добросъвестно и ще пазят тайната на разискванията в Съда.

ЧЛЕН 13

От съдиите, генералните адвокати и секретаря се изисква да пребивават в мястото, където се намира седалището на Съда.

ЧЛЕН 14

Съдът е в непрекъсната сесия. Продължителността на съдебната ваканция се определя от Съда с оглед нуждите на неговата дейност.

ЧЛЕН 15

Решенията на Съда са действителни, само когато в разискванията са участвали нечетен брой негови членове. Решенията на Съда, заседаващ в пленум, са действителни само ако са участвали пет съдии. Решенията на съставите, са действителни, само ако в тях са участвали трима съдии. В случай, че един от съдиите в състава е бил възпрепятстван да присъства, може да бъде повикан съдия от друг състав за участие, в съответствие с условията, предвидени в процедурния правилник.

ЧЛЕН 16

Нито един съдия или генерален адвокат не може да участва при разглеждането на дело, по което по-рано е взел участие като представител или съветник, или е действал в полза на някоя от страните, или по което е бил длъжен да се произнесе в качеството си на член на съд или трибунал, член на разследваща комисия или в друго качество.

Ако поради някаква особена причина който и да е съдия или генерален адвокат счита, че той не трябва да вземе участие в постановяването на решението или в разглеждането на някое дело, той информира за това председателя. Ако поради някаква специфична причина председателят счита, че съдия или генерален адвокат не трябва да участва или да дава мнения по определено дело, той го уведомява съответно за това.

Всякакви трудности, които възникват в процеса на прилагане на този член, се уреждат въз основа на решение на Съда.

Някоя страна няма право да иска промяна в състава на Съда или на някой от неговите състави било на основание на гражданството на съдията, било на основание неучастието в Съда или в състава на Съда на съдия с гражданството на съответната страна.

ДЯЛ ТРЕТИ

ПРОЦЕДУРА

ЧЛЕН 17

Държавите и институциите на Общността се представляват пред Съда от представител, назначен за всяко конкретно дело; представителят може да бъде подпомаган от съветник или адвокат, който има право да се явява пред съдилищата на държава-членка.

Всички други страни трябва да бъдат представлявани от адвокат, който има право да се явява пред съдилищата в държава-членка.

Тези представители, съветници и адвокати, когато се явяват пред Съда се ползват с необходимите права и имунитети, необходими за независимото изпълнение на техните задължения, при условия, предвидени в процедурния правилник.

Що се отнася до явяващите се пред него съветници и адвокати, Съдът има правомощията, които обикновено се предоставят на съдилищата, при условията, предвидени в процедурния правилник.

Университетските преподаватели, граждани на държави-членки, чието законодателство им предоставя право да се явяват пред съд, се ползват пред Съда с правата, предоставени от този член на адвокатите, имащи право да практикуват пред Съда на държава-членка.

ЧЛЕН 18

Процедурата пред Съда се състои от две фази: писмена и устна.

Писмената процедура се състои в съобщаване на страните и на институциите на Общността, чиито решения се оспорват, на молбите, изявленията по делото, защитата и бележките, както и отговорите, ако има такива, както и на всички книжа и документи в подкрепа, или на заверени копия от тях.

Съобщенията се правят от секретаря по реда и в сроковете, предвидени в Процедурния правилник.

Устната процедура се състои в четенето на доклад от страна на съдията, който действа като докладчик, изслушване от Съда на представителите, съветниците и адвокатите, които имат право да практикуват пред съда на държава-членка и на тезата на генералния адвокат, както и изслушване на свидетели и експерти, ако има такава.

ЧЛЕН 19

Делото се завежда пред Съда въз основа на писмена молба, адресирана до секретаря. Молбата трябва да съдържа името и постоянния адрес на молителя, данни за подписалата молбата страна, данни за ответната страна, предмета на спора, аргументите и кратко описание на основанията, на които тя се базира.

Молбата се придружава, по целесъобразност, от мярката, чиято отмяна се търси или при обстоятелствата по член 175 от този договор, от писмени доказателства относно датата, на която е било поискано, в съответствие с разпоредбите на този член, съответната институция

да извърши определено действие. Ако с молбата не бъдат внесени необходимите документи, секретарят поканва заинтересованата страна да ги представи в разумен срок, но в този случай правата на страната не се считат за погасени, дори ако въпросните документи бъдат представени след изтичането на срока за образуване на дело.

ЧЛЕН 20

В случаите на член 177 от настоящия договор, решението на съд или трибунал на държава-членка, с което производството пред него се спира и въпросът се отнася пред Съда, се съобщава на Съда от съответния съд или трибунал. След това решението се съобщава от секретаря на Съда на страните, държавите-членки и Комисията, а също така и на Съвета, ако актът, чиято действителност или тълкуване е предмет на спора, произхожда от Съвета.

В срок от два месеца от уведомяването страните, държавата-членка, Комисията и в зависимост от конкретния случай Съветът, имат право да предоставят становище по делото или писмени бележки пред Съда.

ЧЛЕН 21

Съдът има право да изисква от страните да представят всички документи и да предоставят всякаква информация, каквато Съдът смята за необходима. За всеки отказ се прави формално отбелязване.

Съдът също така може да поиска от държавите-членки и институциите, които не са страни по делото, да предоставят всякаква информация, която Съдът счита за необходима за производството.

ЧЛЕН 22

Съдът може по всяко време да натовари физическо лице, орган, друг орган на властта, комитет или друга организация, която е избрал, със задачата да предостави експертно мнение.

ЧЛЕН 23

Свидетелите могат да бъдат изслушвани при условията, предвидени в процедурния правилник.

ЧЛЕН 24

По отношение на неявилите се свидетели Съдът има правомощията, които като цяло се предоставят на съдилищата и трибуналите и може да наложи парични санкции при условията, предвидени в процедурния правилник.

ЧЛЕН 25

Свидетелите и експертите могат да бъдат изслушвани под клетва, полагана във формата, предвидена в процедурния правилник или по начин, предвиден в законодателството на държавата, чийто гражданин е свидетелят или експертът.

ЧЛЕН 26

Съдът може да нареди изслушване на свидетел или експерт от съдебен орган по мястото на постоянно пребиваване на свидетеля или експерта.

Това нареждане се изпраща за изпълнение от компетентния съдебен орган при условията, предвидени в процедурния правилник. Документите, съставени в съответствие със съдебната поръчка, се връщат на Съда при същите условия.

Съдът заплаща разноските, без да се засяга неговото право да ги възлага, когато е целесъобразно, на страните.

ЧЛЕН 27

Държавата-членка разглежда всяко нарушение на клетвата от свидетел или експерт по същия начин, както ако това правонарушение е било извършено пред някое от нейните собствени съдилища, компетентни да правораздават по граждански дела. По искане на Съда съответната държава-членка е длъжна да образува производство срещу нарушителя пред свой компетентен съд.

ЧЛЕН 28

Съдебните заседания са открити, освен ако Съдът служебно или по молба на страните реши нещо друго поради наличието на сериозни основания.

ЧЛЕН 29

По време на заседанията Съдът има право да разпитва експерти, свидетели и самите страни. Последните могат, обаче, да се обръщат към Съда само чрез своите представители.

ЧЛЕН 30

За всяко заседание се води протокол, който се подписва от председателя и от секретаря.

ЧЛЕН 31

Списъкът на делата за разглеждане се определя от председателя.

ЧЛЕН 32

Разискванията на Съда се провеждат и остават в тайна.

ЧЛЕН 33

Решенията съдържат мотивите, на които се основават. Те съдържат и имената на съдиите, взели участие в разискванията.

ЧЛЕН 34

Решенията се подписват от председателя и секретаря. Те се прочитат в открито заседание.

ЧЛЕН 35

Съдът се произнася относно разноските.

ЧЛЕН 36

Председателят на Съда може, в бързо производство, което се урежда в процедурния правилник и което доколкото е необходимо, се различава от някои правила, съдържащи се в този статут, да се произнася по молби за спиране на изпълнението, доколкото това е предвидено в член 185 от настоящия договор, или да налага временни мерки в съответствие с член 186, или да спира принудителното изпълнение в съответствие с последната алинея на член 192.

Ако председателят няма възможност да присъства, неговото място се заема от друг съдия, при условия, предвидени в Процедурния правилник.

Определението на председателя или на заместващия го съдия е временно и по никакъв начин не засяга решението на Съда по съществуващото на делото.

ЧЛЕН 37

Държавите-членки и институциите на Общността могат да встъпват по делата пред Съда.

Същото право принадлежи и на всяко друго лице, което има интерес от изхода на някое дело, заведено пред Съда, освен в случаите на дела между държави-членки, между институции на Общността или между държави-членки и институции на Общността.

Мотивите, изложени в молбата за встъпване, трябва да се ограничават само до подкрепата на твърденията на една от страните.

ЧЛЕН 38

Когато ответната страна, след като е била надлежно призована, не предостави писмена защита, срещу нея се постановява решение, поради неявяване. Възражение срещу решението може да бъде подадено в срок от един месец след съобщаването на решението. Възражението не спира изпълнението на решението, постановено поради неявяване, освен ако Съдът реши друго.

ЧЛЕН 39

Държавите-членки, институциите на Общността и всички други физически или юридически лица могат при случаи и условия, които се определят в съответствие с процедурния правилник, да образуват дело от името на трета заинтересована страна, за да оспорват решение, което е било постановено без те да са били изслушани, когато решението засяга техни права.

ЧЛЕН 40

Ако значението или обхватът на решението будят съмнение, Съдът е длъжен да го тълкува по молба на всяка от страните или институциите на Общността, които докажат, че са заинтересовани от него.

ЧЛЕН 41

Молбата за преразглеждане на решението се отправя до Съда само при разкриването на обстоятелство, което има съществено значение и който по време на постановяването на решението не е било известно на Съда и на страната, която иска преразглеждането.

Процедурата за преразглеждане започва с решение на Съда, което изрично посочва съществуването на ново обстоятелство и с което се признава, че то е от такъв характер, че налага преразглеждането на делото и с което молбата се обявява за допустима на това основание.

Не може да бъде подавана молба за преразглеждане след изтичането на десет години от датата на решението.

ЧЛЕН 42

В процедурния правилник се предвиждат и гратисни периоди, основаващи се на съображения за отдалеченост.

Никое право няма да се счита за накърнено, поради изтичането на срока, ако заинтересованата страна докаже наличието на случайно събитие или непреодолима сила.

ЧЛЕН 43

Исковете срещу Общността по въпроси, въз основа на извъндоговорна отговорност, се погасяват след изтичането на пет години от настъпването на събитието, което ги обуславя. Давността се прекъсва, само ако пред Съда бъде образувано дело или ако преди образуването на такова дело е била подадена молба от засегнатата страна до компетентната институция на Общността. В последния случай делото се образува в срок от два месеца, така както е предвидено в член 173; разпоредбите на втори параграф на член 175 се прилагат, когато това е необходимо.

ЧЛЕН 44

Процедурният правилник на Съда, предвиден в член 188 от настоящия договор, съдържа освен разпоредбите, предвидени в настоящия статут и всякакви други разпоредби, които са необходими за прилагането им, а когато е необходимо – за тяхното допълване.

ЧЛЕН 45

Съветът може с единодушие да приеме по-нататъшни изменения на разпоредбите на този устав, каквито се налагат поради приемането от Съвета на мерки в съответствие с последния параграф на член 165 от този договор.

ЧЛЕН 46

Веднага след полагането на клетвата, председателят на Съвета пристъпва към избор чрез жребий на съдиите и генералните адвокати, чиито мандати трябва да изтекат в края на първите три години в съответствие с втори и трети параграфи на член 167 от настоящия договор.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО, долуподписаните упълномощени представители подписаха настоящия протокол.

Съставено в Брюксел на седемнадесетия ден от месец април хиляда деветстотин петдесет и седма година.

J. Ch. SNOY И d'OPPUERS

C. F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI CONFALONIERI

Lambert SCHAUS

LINTHORST HOMAN

ПРОТОКОЛ
ЗА ПРИВИЛЕГИИТЕ И ИМУНИТЕТИТЕ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СТРАНИ ПО ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ,

КАТО СЧИТАТ, че в съответствие с член 218 от настоящия договор, Общността трябва да се ползва на териториите на държавите-членки с такива привилегии и имунитети, каквито са необходими за изпълнението на нейните задачи, при условия определени в отделен протокол,

КАТО СЧИТАТ също, че в съответствие с член 28 от Протокола за статута на Европейската инвестиционна банка, Банката трябва да се ползва с привилегиите и имунитетите, предвидени в протокола, упоменат в предходния параграф,

ОПРЕДЕЛИХА като свои упълномощени представители за съставянето на този протокол:

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА БЕЛГИЙЦИТЕ:

Барон J. Ch. SNOY И d'OPPUERS, генерален секретар на Министерството на икономиката, ръководител на белгийската делегация по време на Междуправителствената конференция;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ:

Професор доктор Carl Friedrich OPHÜLS, посланик на Федерална република Германия, ръководител на германската делегация по време на Междуправителствената конференция;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Господин Robert MARJOLIN, професор по право, заместник-ръководител на френската делегация по време на Междуправителствената конференция;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Господин V. BADINI CONFALONIERI, помощник държавен секретар на Министерство на външните работи, ръководител на италианската делегация по време на Междуправителствената конференция;

НЕЙНО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКАТА ХЕРЦОГИНЯ НА ЛЮКСЕМБУРГ:

Господин Lambert SCHAUS, посланик на Великото херцогство Люксембург, ръководител на делегацията на Люксембург на Междуправителствената конференция;

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ:

Господин J. LINTHORST HOMAN, ръководител на делегацията на Нидерландия на Междуправителствената конференция,

КОИТО след като размениха своите пълномощия, в надлежна форма

ПОСТИГНАХА СЪГЛАСИЕ по следните разпоредби, които да бъдат приложени към Договора за създаване на Европейската икономическа общност:

ГЛАВА ПЪРВА

СОБСТВЕНОСТ, СРЕДСТВА, ИМУЩЕСТВА И ФУНКЦИОНИРАНЕ НА ОБЩНОСТТА

ЧЛЕН 1

Помещенията и сградите на Общността са неприкосновени. Те не могат да бъдат подлагани на претърсване, реквизиция, конфискация или експроприране. Собствеността и имуществата на Общността не могат да бъдат подлагани на каквито и да било административни или правни ограничения, без разрешение на Съда на ЕО.

ЧЛЕН 2

Архивите на Общността са неприкосновени.

ЧЛЕН 3

Общността, нейното имущество, приходи и друга собственост се освобождават от всички преки данъци.

Правителствата на държавите-членки, когато е възможно, предприемат всички подходящи мерки, за да опростят или възстановят непреките данъци или данъците върху продажбите, включени в цената на движимата или недвижимата собственост, когато Общността осъществява за нейни официални нужди съществени покупки, чиято цена включва данъци от този вид. Тези разпоредби не се прилагат по такъв начин, че да предизвикат нарушаване на конкуренцията в рамките на Общността.

Не се предоставя освобождаване от данъците и други задължения, които са свързани с такси за предоставяне на комунални услуги.

ЧЛЕН 4

Общността е освободена от всички мита, забрани и ограничения върху вноса и износа по отношение на предмети, предназначени за нейно официално ползване; с внесените по този ред предмети не могат да се извършват сделки на разпореждане, независимо дали срещу заплащане или не, на територията на държавата, в която са били внесени, освен при условия, одобрени от правителството на тази държава.

Общността е освободена и от всички мита, забрани и ограничения върху вноса и износа по отношение на вноса и износа на нейните публикации.

ГЛАВА ВТОРА

КОМУНИКАЦИИ И РАЗРЕШЕНИЯ ЗА ПРЕМИНАВАНЕ (*LAISSEZ-PASSER*)

ЧЛЕН 5

При техните официални комуникации и изпращането на всички техни документи, институциите на Общността се ползват на територията на всяка държава-членка с третирането, предоставяно от тази държава на дипломатическите мисии.

Официалната кореспонденция и другите официални комуникации на институциите на Общността не могат да бъдат подлагани на цензура.

ЧЛЕН 6

1. На членовете и служителите на институциите на Общността може да бъде издадено разрешение за преминаване (*laissez-passer*) от председателите на тези институции, във форма, определена от Съвета, който се признава за документ, валиден за пътуване от органите на държавите-членки. Такива разрешения за преминаване (*laissez-passer*) се издават на длъжностни лица и други служители, при условията, определени в Правилника за длъжностните лица и Условията за работа, предвидени в член 212 от настоящия договор.

Комисията може да сключва споразумения за признаването на тези разрешения за преминаване (*laissez-passer*) като документи, валидни за пътуване на територията на трети страни.

ГЛАВА ТРЕТА

ЧЛЕНОВЕ НА АСАМБЛЕЯТА

ЧЛЕН 7

Никакво административно или друго ограничение не може да бъде налагано върху свободното движение на членовете на Асамблеята, които пътуват до или от мястото на заседанията на Асамблеята.

На членовете на Асамблеята по отношение на митническия и валутния контрол се предоставят:

- а) от тяхното собствено правителство – същите възможности, както предоставяните на висшите длъжностни лица, които пътуват в чужбина във връзка с временни официални мисии;
- б) от правителствата на останалите държави-членки – същите възможности, както предоставяните на представителите на чужди правителства, осъществяващи временни официални мисии.

ЧЛЕН 8

Членовете на Асамблеята не могат да бъдат подлагани под каквато и да било форма на претърсване, задържане или съдебно производство във връзка с изразените от тях мнения или подадените от тях гласове при изпълнението на задълженията им.

ЧЛЕН 9

По време на сесиите на Асамблеята нейните членове притежават:

- а) на територията на тяхната собствена държава – имунитетите, предоставяни на членовете на националните парламенти;

- б) на територията на всяка друга държава-членка – имунитет от всякаква форма на задържане или съдебно производство.

Имунитетът действа по подобен начин и по отношение на горните членове по време на тяхното пътуване до и от мястото на заседанието на Асамблеята.

Не може да има позоваване на имунитета, когато член на парламента бъде заловен на мястото на извършване на нарушението и имунитетът не е пречка за Асамблеята да упражни правото си за отнемане на имунитета на някой от нейните членове.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ, КОИТО УЧАСТВАТ В РАБОТАТА НА ИНСТИТУЦИИТЕ НА ОБЩНОСТТА

ЧЛЕН 10

Представителите на държавите-членки, които участват в работата на институциите на Общността, техните съветници и технически експерти, при изпълнението на своите задължения и по време на пътуването си до и от мястото на заседанието, се ползват с обичайните привилегии, имунитети и улеснения.

Настоящият член се прилага също така и по отношение на членовете на консултативните органи на Общността.

ГЛАВА ПЕТА

ДЛЪЖНОСТНИ ЛИЦА И ДРУГИ СЛУЖИТЕЛИ НА ОБЩНОСТТА

ЧЛЕН 11

На територията на всяка държава-членка, независимо от тяхната националност, длъжностните лица и другите служители на Общността, определени в член 215 от настоящия договор:

- а) при спазване на разпоредбите на членове 179 и 215 от настоящия договор, имат имунитет по отношение на съдебни производства във връзка с осъществените от тях действия при изпълнението на служебните им задължения, включително за казаното или написаното от тях; те продължават да се ползват с този имунитет и след като са престанали да заемат съответната длъжност.
- б) заедно със своите съпрузи и членовете на своите семейства на тяхна издръжка те не могат да бъдат подлагани на ограничения във връзка с имиграцията или към тях да бъдат прилагани формалностите за регистриране на чужденци;

- в) относно разпоредбите за притежаването и обmena на валута, на тях трябва да бъдат предоставени същите улеснения, каквито обикновено се предоставят на длъжностните лица от международните организации;
- г) притежават правото да внасят безмитно своите мебели и вещи, от държавата по тяхното последно пребиваване или от държавата, чиито граждани са те, при поемането на поста в съответната държава, както и правото безмитно да реекспортират своите мебели и вещи при изтичане на мандата им в тази държава, при спазване и в двата случая на условията, които се считат за необходими от правителството на държавата, в която се упражнява това право;
- д) имат право да внасят безмитно лек автомобил за лична употреба, придобит или в държавата по тяхното последно пребиваване, или в държавата, чиито граждани са те, при условията на вътрешния пазар на тази държава, както и да го реекспортират безмитно, при спазване във всеки един от случаите на условията, които се считат за необходими от правителството на съответната държава.

ЧЛЕН 12

Длъжностните лица и другите служители на Общностите подлежат на данъчно облагане в полза на Общността върху изплатените им от Общността заплати, възнаграждения и хонорари, в съответствие с условията и процедурата, приети от Съвета, по предложение на Комисията, в срок от една година от влизането в сила на този договор.

Те се освобождават от националните данъци върху заплатите, възнагражденията и хонорарите, които са им били изплатени от Общностите.

ЧЛЕН 13

За целите на прилагането на данъка върху дохода, на имуществения данък и на данъка върху наследството, както и за целите на прилагането на конвенциите за избягване на двойното данъчно облагане, сключени между държавите-членки на Общността, длъжностните лица и останалите служители на Общността, които единствено поради изпълнение на задълженията им в служба на Общността са установили своето пребиваване на територията на държава-членка, различна от тази на тяхното местоживееие за данъчни цели, към момента на постъпване на работа в Общностите, с оглед облагането им с данъци се считат както в държавата на тяхното действително пребиваване, така и в държавата, където е тяхното местоживееие, за запазили местоживееенето си в последната държава, при условие че тя е член на Общността. Тази разпоредба се прилага също така и спрямо съпруга, доколкото последният/-та не упражнява никаква дейност срещу заплащане, и спрямо децата, които са на издръжка и се намират под грижата на лицата, посочени в този член.

Движимата собственост, която принадлежи на лицата, посочени в предходния параграф и е разположена на територията на държавата, където те временно пребивават, се освобождава от данък върху наследството в тази държава; тази собственост се счита за намираща се в страната на тяхното установено местоживееие за целите на облагането ѝ с данък, при спазване на правата на трети страни и при съобразяване с възможното прилагане на разпоредбите на международните конвенции за избягване на двойното данъчно облагане.

Всяко местоживееие, което е било придобито единствено с цел изпълнението на задълженията по служба в други международни организации, не се взема предвид при прилагане на разпоредбите на този член.

ЧЛЕН 14

Съветът с единодушие, по предложение на Комисията, в срок от една година от влизането в сила на този договор, установява схема за социално осигуряване на длъжностните лица и другите служители на Общността.

ЧЛЕН 15

Съветът, като действа по предложение на Комисията и след като се консултира с останалите заинтересовани институции, определя категориите длъжностни лица и други служители, по отношение на които се прилагат изцяло или отчасти разпоредбите на член 11, втория параграф на член 12 и член 13.

Имената, ранговете и адресите на длъжностните лица и други служители, включени в тези категории, се съобщават периодично на правителствата на държавите-членки.

ГЛАВА ШЕСТА

ПРИВИЛЕГИИ И ИМУНИТЕТИ НА МИСИИТЕ НА ТРЕТИ СТРАНИ, АКРЕДИТИРАНИ КЪМ ОБЩНОСТТА

ЧЛЕН 16

Държавата-членка на чиято територия е седалището на Общността, е длъжна да предостави обичайните дипломатически имунитети на мисиите на трети страни, акредитирани към Общността.

ГЛАВА СЕДМА

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 17

Привилегиите, имунитетите и улесненията се предоставят на длъжностните лица и на другите служители на Общността единствено в интерес на Общността.

Всяка институция на Общността се задължава да отнеме имунитета, предоставен на длъжностно лице или на друг служител, когато институцията счита, че отнемането на този имунитет не противоречи на интересите на Общността.

ЧЛЕН 18

Институциите на Общността, за целите на прилагането на настоящия протокол си сътрудничат с компетентните органи на съответните държави-членки.

ЧЛЕН 19

Членове от 11 до 14 и член 17 се прилагат по отношение на членовете на Комисията.

ЧЛЕН 20

Членове от 11 до 14 и член 17 се прилагат по отношение на съдиите, генералните адвокати, секретаря и помощник-докладчиците на Съда, без да се засягат разпоредбите на член 3 от протокола за статута на Съда, които се отнасят до имунитета срещу съдебно преследване на съдиите и генералните адвокати.

ЧЛЕН 21

Настоящият протокол се прилага също така по отношение на Европейската инвестиционна банка, членовете на нейните органи, нейния персонал и представителите на държавите-членки, които участват в нейната дейност, без да се накърняват разпоредбите на Протокола за статута на банката.

Европейската инвестиционна банка освен това е освободена от налагането на всякакви данъци или налози от подобен характер, свързани с увеличаването на капитала по какъвто и да е начин, както и от различни формалности, които могат да бъдат свързани с него в държавата, където е седалището на банката. По подобен начин нейното закриване или ликвидация не може да бъде повод за каквото и да е облагане. В заключение, дейностите на банката и нейните органи, осъществявани в съответствие с нейния статут, не подлежат на облагане с данък оборот.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО, долуподписаните упълномощени представители подписаха настоящия протокол.

Съставено в Брюксел на седемнадесетия ден от месец април хиляда деветстотин петдесет и седма година.

J. Ch. SNOY И d'OPPUERS

C. F. OPHÜLS

Robert MARJOLIN

Vittorio BADINI

Lambert SCHAUS

LINTHORST HOMAN

КОНВЕНЦИЯ

за изменение на Договора за създаване на Европейската икономическа общност, с цел създаване на специална система за асоцииране, определена в част 4 от договора,

приложим към Нидерландските Антили

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО, КРАЛЯТ НА БЕЛГИЙЦИТЕ,

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

НЕЙНО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКАТА ХЕРЦОГИНЯ НА ЛЮКСЕМБУРГ,

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ,

КАТО ВЗЕХА ПРЕДВИД Договора за създаване на Европейската икономическа общност, подписан в Рим на 25 март 1957 година, както и Декларацията за намерение относно асоциирането на Нидерландските Антили към Общността, направена в същия ден от техните правителства, и включена към Заключителния акт на междуправителствената конференция за общия пазар и Евратом,

В ЖЕЛАНИЕТО СИ да допринесат за икономическото асоцииране на Нидерландските Антили към Европейската икономическа общност, по желание на Кралство Нидерландия, в рамките на приложението на специалната система определена в част IV от договора, заедно със специалните разпоредби по отношение на вноса в Общността, на петролни продукти, рафинирани в Нидерландските Антили,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД благоприятното становище на Съвета от 22 октомври 1962 г. , постигнато след консултации с Асамблеята и Комисията –

РЕШИХА за тази цел да изменят Договора за създаване на Европейската икономическа общност в съответствие с разпоредбите на член 236 от него, назначиха за свои пълномощници:

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО, КРАЛЯТ НА БЕЛГИЙЦИТЕ:

Henri Fayat, министър на външните работи;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ:

Folf Lahr, държавен секретар, Министерство на външните работи;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА:

Jean-Marc Voegner, посланик, председател на френската делегация на конференцията;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

Carlo Russo, заместник държавен секретар, Министерство на външните работи;

НЕЙНО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКАТА ХЕРЦОГИНЯ НА ЛЮКСЕМБУРГ,

Eugène Schaus, заместник министър-председател и министър на външните работи;

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ:

H. R. VAN Houten, Държавен секретар в Министерство на външните работи;

W. F. M. Lamre, пълномощен министър за Нидерландските Антили

КОИТО, свикани от председателя на Съвета на Общността, след като размениха своите пълномощия, установени за валидни и съставени в надлежна форма, се споразумяха за следното,

СЕ СПОРАЗУМЯХА за следното:

ЧЛЕН 1

Нидерландските Антили се включват в списъка към приложение IV на Договора за създаване на Европейската икономическа общност. „Протоколът относно стоките, произхождащи и внасяни от някои страни и ползващи се с специално третиране при вноса им в държавите-членки” следователно не се прилага по отношение на тази страна.

Отношенията между тази страна, от една страна, и държавите-членки и отвъдокеанските територии, от друга страна, системата, която произтича от прилагането на договора от датата на влизане в сила на настоящата конвенция, и която след това ще произтича от нея, по отношение на други отвъдокеански страни и територии, се прилага към Нидерландските Антили.

ЧЛЕН 2

Към протоколите, добавени към Договора за създаване на Европейската икономическа общност, представляващи неразделна част от него се добавя следния Протокол: „Протокол относно вноса в Европейската икономическа общност на петролни продукти, рафинирани в Нидерландските Антили”, текстът на който е приложен към настоящото.

ЧЛЕН 3

Настоящата конвенция се ратифицира от високодоговарящите страни в съответствие с техните конституционни норми. Ратификационните инструменти се съхраняват от правителството на Италианската република

Настоящата конвенция влиза в сила от първия ден на месеца след депозиране на ратификационния инструмент, подписан от държавата, която последна е изпълнила тази процедура. В случай, че такова депозиране настъпи след повече от петнадесет дни преди началото на следващия месец, влизането в сила на конвенцията се отлага до първия ден от втория месец, следващ датата на депозирането на ратификационния инструмент.

ЧЛЕН 4

Настоящата конвенция, съставена в единствен оригинал на италиански, нидерландски, немски и френски език, като всички четири текста са еднакво автентични, се депозира в архивите на правителството на Италианската република, което изпраща заверено копие до всяко от правителствата на останалите държави, които са я подписали.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО, долуподписаните упълномощени представители подписаха този договор.

Съставено в Брюксел на тринадесетия ден от месец ноември хиляда деветстотин шейсет и втора година.

(п.) Henri Fayat

(п.) Folf Lahr

(п.) Jean-Marc Boegner

(п.) Carlo Russo

(п.) Eugène Schaus

(п.) H. R. VAN Houten, W. F. M. Lampe

ПРОТОКОЛ

ОТНОСНО ВНОСА В ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ НА ПЕТРОЛНИ ПРОДУКТИ, РАФИНИРАНИ В НИДЕРЛАНДСКИТЕ АНТИЛИ

Високодоговарящите страни,

като желаят с по-големи подробности да уредят търговския режим, приложим по отношение на вноса в Европейската общност на петролни продукти, рафинирани в Нидерландските Антили,

се съгласиха следните разпоредби да бъдат включени като приложение към този договор:

ЧЛЕН 1

Този протокол се прилага по отношение на петролните продукти, които попадат под номера 27.10, 27.11, 27.12, от 27.13 (парафинов восък, петролен или шистен восък и остатъци от парафин) и 27.14 от Брюкселската номенклатура, които се внасят за употреба в държавите-членки.

ЧЛЕН 2

Държавите-членки се задължават да предоставят на петролните продукти, рафинирани в Нидерландските Антили тарифни преференции, които произтичат от факта на асоциирането на последните към Общността, при условия, предвидени в този протокол. Тези разпоредби се прилагат независимо от правилата за произход, прилагани от държавите-членки.

ЧЛЕН 3

1. Когато Комисията, по искане на държава-членка или по своя собствена инициатива установи, че вносът в Общността на петролните продукти, рафинирани в Нидерландските Антили, в съответствие с режима, предвиден в член 2 по-горе, създава условия за реални затруднения на пазара на една или повече държави-членки, тя решава върху този внос да бъдат наложени мита, които могат да бъдат увеличавани или въвеждани отново от съответните държави-членки, доколкото и за срок, за който това е необходимо, с цел да бъде преодоляна тази ситуация. Размерите на въведените, увеличените или въведените отново по такъв начин мита не могат да превишават митата, които се прилагат спрямо трети страни за същите продукти.

2. Разпоредбите на алинея 1 могат във всички случаи да бъдат приложени, когато вносът в Общността на петролните продукти, рафинирани в Нидерландските Антили достигне два милиона метрични тона годишно.

3. Съветът трябва да бъде информиран за всички решения, взети от Комисията, в съответствие с параграфи 1 и 2, включително и за тези, които отхвърлят искането на държава-членка. Съветът, като действа по искане на някоя държава-членка, поема отговорност за този въпрос и по всяко време има право да измени или отменя тези решения със свое решение, прието с квалифицирано мнозинство.

ЧЛЕН 4

1. Ако държава-членка счита, че вносът на петролните продукти, рафинирани в Нидерландските Антили, направен или пряко, или чрез друга държава-членка при условията, предвидени в член 2 по-горе, предизвиква действителни затруднения на нейния пазар, и че е необходимо незабавно действие за тяхното преодоляване, тя може по собствена инициатива да реши да прилага мита по отношение на този внос, чийто размер не може да превишава размера на митата, прилагани по отношение на трети страни спрямо същите продукти. Тя уведомява за своето решение Комисията, която решава в срок от един месец дали мерките, приети от тази държава да бъдат запазени, изменени или отменени. Разпоредбите на член 3, параграф 3 се прилагат по отношение на решението на Комисията.

2. Когато количествата петролните продукти, рафинирани в Нидерландските Антили и внасяни било пряко, било посредством друга държава-членка, в съответствие с режима, предвиден в член 2 по-горе, в една или повече държави-членки на Европейската общност през календарната година превишат тонажа, определен в приложение към този протокол, мерките, предприети в съответствие с параграф 1 от тази или тези държави-членки през съответната година, се считат за оправдани; Комисията, след като се увери, че определените количества са били достигнати формално, регистрира предприетите мерки. В този случай останалите държави-членки са длъжни да се въздържат от формалното повдигане на въпроса пред Съвета.

ЧЛЕН 5

Ако Общността реши да бъдат прилагани количествени ограничения по отношение на петролните продукти, независимо от това откъде са били внесени, тези ограничения могат също така да бъдат прилагани и по отношение на вноса на тези продукти от Нидерландските Антили. В този случай на Нидерландските Антили се предоставя преференциално третиране в сравнение с трети държави.

ЧЛЕН 6

1. Разпоредбите на членове от 2 до 5 подлежат на преразглеждане от Съвета с решение, прието с единодушие, след като той се консултира с Европейския парламент и с Комисията, когато са били приети общи правила за определяне на произхода на петролните продукти от трети страни и асоциирани страни, или когато са били взети решения в рамките на общата търговска политика за съответните продукти, или когато е била създадена обща енергийна политика.

2. При осъществяване на това преразглеждане в подходяща форма се запазват еквивалентни преференции в полза на Нидерландските Антили в размер най-малко на 2,5 милиона метрични тона петролни продукти.

3. Задълженията на Общността по отношение на еквивалентните преференции, посочени в точка 2 от този член могат, ако това е необходимо, да бъдат разпределени държава по държава, като се вземе предвид тонажа, посочен в приложение към този протокол.

ЧЛЕН 7

При прилагането на този протокол, Комисията е отговорна за спазването на разпределението на вноса в държавите-членки на петролните продукти, рафинирани в Нидерландските Антили. Държавите-членки съобщават на Комисията всякаква необходима за тази цел информация, в съответствие с условията, препоръчани от нея, като тя има грижата за нейното разпространяване.

Подписан в Брюксел на тринадесетия ден от ноември хиляда деветстотин шестдесет и втора година.

ПРИЛОЖЕНИЕ КЪМ ПРОТОКОЛА

За целите на прилагането на член 4, алинея 2 от Протокола относно вноса в Европейската общност на петролните продукти, рафинирани в Нидерландските Антили, високодоговарящите държави решиха, че количеството от 2 милиона метрични тона петролните продукти от Антилите се разпределят между държавите-членки както следва: Германия 625 метрични тона; Белгийско/Люксембургски икономически съюз 200 000 метрични тона; Франция 75 000 метрични тона; Италия 100 000 метрични тона; Нидерландия 1 000 000 метрични тона.

ЗАКЛЮЧИТЕЛЕН АКТ

Упълномощените представители на:

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯ НА БЕЛГИЙЦИТЕ,

ПРЕЗИДЕНТА НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ

ПРЕЗИДЕНТА НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА

ПРЕЗИДЕНТА НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА

НЕЙНО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКАТА ХЕРЦОГИНЯ НА ЛЮКСЕМБУРГ

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ

На срещата си в Брюксел на 13 ноември 1962 г. на Конференция на представителите на правителствата на държавите-членки, с цел променя на Договора за създаване на Европейка икономическа общност, в съответствие с условията на член 236 от него,

ПРИЕХА ОФИЦИАЛНА НОТА относно следните документи:

- Проект, съгласуван със Съвета на 4 юни 1962 г., от правителството на Кралство Нидерландия за изменение на договора с оглед създаване на специална система за асоцииране, определена в част IV от договора, относно Нидерландските Антили,
- Становище, прието от Асамблеята на 19 октомври 1962 г.,
- Становище от 10 септември 1962 г. на Комисията на Европейската икономическа общност,
- Становище от 22 октомври 1962 г. на Съвета на Европейската икономическа общност в подкрепа на среща на Конференция на представители на правителствата на държавите-членки, във връзка с асоциирането на Нидерландските Антили към Европейската икономическа общност

ПРИЕХА СЛЕДНИТЕ ДОКУМЕНТИ:

- Конвенция за изменение на Договора за Европейската икономическа общност с цел създаване на специална система за асоцииране, определена в част IV от договора, относно Нидерландските Антили,
- Протокол относно вноса в Европейската икономическа общност на петролни продукти, рафинирани в Нидерландските Антили, и приложение към този протокол,

ПРИ подписването на тези документи, конференцията прие следните декларации:

- Декларация относно търговската система между Нидерландските Антили и асоциираните отвъдморски страни:

Представителите на правителствата на държавите-членки се договориха, предвид становището на Комисията, съгласувано със Съвета, че системата от търговски

взаимоотношения между Нидерландските Антили и асоциираните отвъдморски страни се счита за приета от тези държави.

- Декларация относно окончателна система за внос в Общността на петролни продукти, рафинирани в Нидерландските Антили,

Представителите на правителствата на държавите-членки се споразумяват за това, че когато окончателната система, предвидена в член 6 от Протокола относно вноса в Европейската икономическа общност на петролни продукти, рафинирани в Нидерландските Антили бъде установена, ще бъде взета предвид необходимостта да се установи, че Нидерландските Антили и другите асоциирани отвъдморски страни и територии са равно третираны и в съответствие с част IV от Договора за създаване на общността.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО, долуподписаните упълномощени представители подписаха настоящия Заключителен акт.

Съставено в Брюксел, на тринадесетия ден от месец ноември, хиляда деветстотин шейсет и втора година.

(п.) Henri Fayat

(п.) Folf Lahr

(п.) Jean-Marc Boegner

(п.) Carlo Russo

(п.) Eugène Schaus

(п.) H. R. VAN Houten, W. F. M. Lampe